

சிவமயம்.

ஊற்றத்தூர் என்கின்ற

இரத்தினபுரிப்புராணம்.

தீர்த்தகிரித்தேசிகரால்

செய்யப்பட்ட மூலமும்

திரிகிரபுரம் மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

மாணக்கருளொருவராசிய வல்லம்

தி. கந்தசாமிஉபாத்தியாயரால்

செய்யப்பட்ட பொழிப்புணையும்

பெரம்பலூர்தாலுகாதேவஸ்தானமட்டியார்களில்

தலைமைபெற்ற வெங்கனம் நாட்டுப்பெரிய

முத்துவிஜயமாச்சிசொட்டியார்

அவர்களும்

உறையூர் நாச்சிக்குரிச்சி மகா-நா-நா-நா-நா

தா. நாராயணபிள்ளையவர்களும்

வேண்டிக்கோடவினால்,

திருவாதி

A. பஞ்சாபகேசய்யரவர்களது

“கீர்வாண வரணி விலாஸ அச்சுக்கட்டத்தில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891.

திருவ. விருடகார சங்கீதி

அறிக்கை.

—(0)—

இந்தஸ்தலம் தேவாரப்பதிகம் பெற்றவையிலும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வாய்மலர்ந்தருளிய கேஷத்திரக் கோவையினுள் அமைந்திருக்கின்றது. அதனைப் பின்வருஞ் செய்யுளான் உணர்க.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நறையூர்ச் சித்தீச்சரன்னாறு நானாயூர் நாகேச்சுர
நல்லூர் நல்ல

நறையூர்சோற்றுத்துறை குலமங்கை தோணிபுரத்துருத்தி
சோமீச்சுரம்

நறையூர் கடலொற்றியு * ருற்றத்து நோமம்புலியு
நோலோடகத்துங்

நறையூர் கருப்பறியல் கன்றாப்பூருங் கயிலாயநாதனையே
காணலாமே. (க1)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலவமய

திருச்சிற்றம்பலம்

இரத்தினபுரிப் புராணம்

மூலமும் உரையும்

காப்பு.

கவிவிருத்தம்.

தழைசெவிப் புதர்முகத் தந்திரமும் மதம்
பொழிபிறை யெயிற்றுடன் புழைக்கரத்தினை
மழைதவழ் தண்டலைவளர் சம்புரத்
தழுகிய பிள்ளையாசடியைப் போற்றுவாம்.

(அருள்.) தழைத்தகாதும் பொறிகள
படர்ந்த யலைமுகமும் கன்னம்தம், தேர்தல்கம்.
தழைத்தகாதும் மும்மதகையதெயரி

இரத்தினபுரிப் புராணம்.

ன்ற மூன்றாம் பிறையையொத்த தந்தங்களுடனே
 துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையு முடையவரும்
 மேகங்கள் தவழ்கின்ற சோலைகள் வளர்ந்த சமாபுர
 த்தில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பிள்ளையாரென்னும
 பெயரையுடையவருமாகிய விராயககடவுளினது
 திருவடிகளை வணங்குவாம். என்றவாறு யாம
 என்னுந் தோனராழ்வாய வணங்குவாம் பயனிலை
 திருவடிபைச் செயப்படுபொருள். (க)

இதுவுமுதல்.
 கலீதலைத்துறை.

புத்தியானது கலவிபுஞ் செவ்வுமம் பொருத்த
 முதத்சோவுறுமபடி சிவஞானமு மோங்க
 அததிமாமுத்த தழுகியபிள்ளையா பாததைப
 பத்தியாகியே சிறுத்தொற பணிந்து போற்றுகுமே.

(இ-ள்.) புத்தியுப விதையும செவ்வுமம் பொ
 ருந்தவும மோட்சமுதையடையு படி சிவஞானமொங்
 கவும யானைமுத்தபதைய அழகியபிள்ளையா பர
 தங்களைப்பத்திகொண்டு சிறுத்தொற பணிந்து போ
 றறுவாம். என்று. (2)

திறைகொண்டவிராயகா.
 அறுசோககழிநெடிவடி ஆசிரியவீருத்தம்.

நந்தார் வயல்குழ் நந்தை நதி நந்தாபுரத்துப் புரா
 ணத்தை, நந்தாவண்மைத்தெனகலையா னந்தாலுற
 வீற் கூறுதற்குத், தந்தாவளஞ்சோ மணிச்சிரத்து
 த் தழற்கணாகந் தனைப்பூண்ட, தந்தா வளந்தானெ
 னநீளுந்தன்னைத் திறைகொள் விராயகனே.

(இ-ள்.) சங்குகள் நிறைந்த வயல்கள் குழந்த
 நந்தைநதி திண்கிய நந்தாபுரத்தின் புராணத்தைக்.

ஊடாதவண்மையாகிய தமிழினால் எம்முடைய நா
ற்பொருந்தச் சொல்லுதற்கு வெண்மைமிகுந்தத
தங்கள்சேர்ந்த கருமையானதலையையும் அக்கினிம
பமாகியகண்களையும் பருத்த சரீரத்தையும் படைத்
தயானையேதானென்று சொல்லும்படி நீண்டவனாகி
யசஜ்முகாசூரனை வெற்றிகொண்ட விநாயகக்கட
வுளைவணங்குவாம். எ-று. (௩)

பாயிரம்.

சுந்தவிரத்தினேசுவரர்.

மேற்படி வேறு.

பொன்கொண்ட சிலையாபைப் புலியதளின் கலையா
பைப் பொருப்பின்வந்த, மின்கொண்ட விடத்தா
ரை யிரத்தினபுரி யிடத்தானா விமலனாகக், கொ
ன்கொண்ட படையானைக் கோலமழ விடையானைக்
குலவுநாக, மன்கொண்ட பணியானைத் துய்யமா
மணியானை வணங்குவோமே.

(இ-ள்) மகமேருவை வில்லாக உடையவரும் பு
லித்தோலை வஸ்திரமாகத் தரித்தவரும் பருவதராசு
ன் புத்திரியாகிய உமாதேவியானா இடப்பாகத்தி
லுடையவரும் இரத்தினபுரியை இடமாகக் கொண்
டவரும் மலரகிதனாயுள்ளவரும் பகைவர்களுக்கு அ
ச்சத்தை விளைவிக்கின்ற குலப்படையை யுடையவ
ரும் அழகும் இளமையும் வாய்ந்த இடபவாகனத்
தையுடையவரும் தாருகாவன இருடிகளால் ஏவிய
சர்ப்பத்தை நிலைபெற்ற ஆபரணமாகக் கொண்டவ
ரும் ஆகிய துய்யமாமணியாரென்னும் பெயரை
யுடைய சுத்த விரத்தினேசுவரரை வணங்குவோம்.
எ-று. (4)

இரத்தினபுரிப் புராணம்.

சமாபதி யம்மை.

மேற்படிவேறு.

வேதன்மகிழ வரங்கொடுக்கும் விமலர் துய்யமாப்
ணியென், னாதரிடத்திற் குடிக்கொண்ட நங்கைமுரு
கன் றனையீன்ற, மாதியாமி யகிலாண்ட வல்லியா
குஞ் சமாபதியார், பாதுகமலம் பணிந்தேத்திப் பா
தகமலப் பற்றறுப்பாம்.

(இ-ள்) பிரமதேவன்மகிழத்தக்கவரங்களைக்கொ
டுக்கும் விமலனாகிய துய்யமாமணியென்னும் என
து நாதரிடத்திற் குடிக்கொண்டவரும் முருகக்கடவு
ளைப் பெற்ற தாயரும் இயாமியென்கின்ற அகிலா
ண்டவல்லியாரும் சமாபதியென்னும் பெயரை யு
டையவருமாகிய என்னமமையினது திருவடித் தா
மனாகளை வணங்கி, துதிசெய்து கெடுத்திய விளை
விகின்ற மும்மலப் பற்றுக்களையும் ஒழிப்பாம்.
எ-று. (உ)

விநாயகர்.

விடங்கொண்டமர் குலமவாழ வெள்ளிவனாயி லு
மையுடனே, யிடங்கொண்டவரை வலங்கொண்டே
யினியதனியைத் தனிலாங்கும், படங்கொண்டிலங்
கும் பணியகட்டுப் பகட்டுமுததது காரணைய, கட
ங்கொண்டிருந்த சணபதிதன் கமல பதத்தை வண
ங்குவாம்.

(இ-ள்) தேவர்கள் குலம் உயிர்வாழ்ந்திருக்க ஆ
லகாலவிடத்தை யுண்டு கைலாயகிரியை இடமாகக்
கொண்டு உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளிய பரமசி
வனைப் பிரதக்ஷணம்பண்ணி மதுரமாகிய ஒப்பற்ற க
னியை வரங்கிய படத்தினைப் பிரகாசிக்கப்பட்ட அ
ரவக்கச்சித்கடைய வயறம் பாளை முகமும் மேக

த்தை யொத்துப் பொழிகின்ற மதசலமும் உடைய
விராயகக் கடவுளினது செந்தாமரை மலர்போன்
ற பாதங்களை வணங்குவாம். எ-று. (௩)

முருகக்கடவுள்.
கலிநிலைத்துறை.

பீதகந்தனை யுடுத்தவ னுருவிய பிரமன்
வேதகந்தனைத் தரித்தவன் மேனியிலுறையு
மாதகந்தனை மகிழ்வுசெய குமரனை நமது
பாதகந்தனைத் தவித்திடுங் கந்தனைப் பணிவாம்.

(இ-ள்) பொற் பீதாமபரத்தைத் தரித்த மகா
விஷ்ணுவினாற் பெற்ற பிரமதேவனுடைய வேதச்
சிரமென்னுங் கபாலத்தை யேந்திய சிவபெருமான்
திருமேனியையே தனக்கு இடமாகக் கொண்ட மா
தாசிய உமாமகேஸ்வரியினுடைய இருதயத்தை ம
கிழ்வுசெய்கின்ற குமாரனாயுள்ளவரும் நம்முடைய
பாதகங்களையெல்லாம் தவிர்த்து ஆண்டருளும் கந்
தனென்னும் பெயரை யுடையவருமாகிய முருகக்க
டவுளை வணங்குவாம். எ-று. (௪)

வீரபத்திரர்.

ஆரபத்திரம் வில்வபத்திரமுட னணிந்தோன்
ரூரபத்திர மாகிய வுமைமுனிந்தருளக்
கோரபத்திரங் கொண்டு தக்கன் றகைகொய்யும்
வீரபத்திரனடியினை விரும்பியே பணிவாம்.

(இ-ள்) ஆக்திப்பத்திரத்தை வில்வபத்திரத்து
டன் அணிந்த பாமசிவனுடைய மனைவியாகிய அழ
கிய உமையம்மை கோபங்கொண்ட மாத்ரீதத்தில்
பார்ப்பவருக்கு அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற வாளாய்
தத்தைக் கொண்டு சிறுவிதியாகிய தக்கன்றையை

௬ இரத்தினபுரிப் புராணம்.

அறுத்த வீரபத்திரக் கடவுளினது பாதங்களை விடும்பிப் பணிவாம். எ-று. (௫)

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்.

அறுசீக்கழி நெடிவடி ஆசிரியனிருந்தும்.

கண்ணுபிரவர் பணிந்தேகதுங் கடம்பவனத்திற மண்முதல், எண்ணுபிரவர் கழுவேற வேடுநதியென்கிறோர்ப், பண்ணுரிசையி னிசைக்கமிழையயினற ஞானசம்பந்தா, கண்ணுரிசண்டு பதமாணியத தருமேகாலாம பந்தக்கையே.

(இ-ள்) ஆயிரங் கண லாயுடைய இரத்தினனவன் பணிந்து ஆதிபண்ணப்பட்ட கடம்பவனமென னுமமதுநாயில் சம்பந்தான ஊமமயங்கள் எண்ணுபிரவா கழுவினேறவும் ஸாரகதுடனே இசையாதவன் சைக்கப்பட்ட தமிழ்ப்பதிக்கங்களுள் (ஸீபாகாராதபூண்முலையாள்) எ று முதற் குறிப்பினாயுடைய தேவாரமெழுதிய ஏடு வையையாற்றில் எந்தாதேறவும் அனுமகசகஞ்செய்த திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளினது பிறவி விடையை நாணி, குமரீதாமவாய்ந்த இரண்டு திருவடிகள் பணிந்தால சாயுச்செய் பதவியையே தந்தருளும். எ-று. (௬)

திருநாவுக்கரையர்.

கலையாப் புனித்தேதாற் றரித்தவன்பாற் காசு மிழலை தனில்வாங்கி, நிலையா யடியா ரீடேற நிறைத்த த மிழை யறைந்தேதாதிச், கலையா லையின் மிதந்தேறச் சென்னக் கடலேறிக் கயிலை, மலையார் திருநாவுக்கரசை மகிழ்வாலென்றும் வணங்குதுமே.

(இ-ள்) புனித்தேதாலை ஆடையாகக் தரித்த பாம சிவனிடத்துத் திருவிழிமிழலியல்ல பொற்காசு பெ

ற்று நிலைபெற்ற சிவனடியார்கள் ஈடேறவும் நிறைந்த தமிழ்ச் சொல்லினால் (சொற்றுணை வேதியன்) என்னும் முகற்குறிப்புள்ள பதிகமோதிப் பொருந்திய அலைமையுடைய சமுத்திரத்தில் கற்றாணை து மிகந்தேறவும் செனனக் கடலைக் கடந்து கயிலை மலையென்னும் நிலையடைந்த அப்பர் சுவாமிகளை மகிழ்வுடன் எப்பொழுதுமவணங்குவாம். எ-று(௭)

திருநாவலூர்.

கிரணம்பொருந்து முடிசூடுங் கேள்விசேர் சுந்தரப் பெருமான், கரணம் முதலு மறிவரிதாங் கமலாலயத்தி ளாவணிமா, பரணஞ்சிறக்கு முடியோனைப் பரவைமனைக்குச் செலுகென்றே, சரணஞ்சிவக்கத்த மிழுகாந்தோன் சரணஞ் சரணந் தானமக்கே.

(இ-ள்) பிரகாசமொருந்திய கீடத்தைத் தரித்த சிவபெருமானால் நற்கேள்விகளை யடைந்த சுந்தரப் பெருமானென்னும் நாமத்தை யுடையவரும் கமலாலயமென்னும் திருவாரூரில் அந்நககரணங்களுடனு மறிவரிதாய சரப்பாபரணஞ்சிறந்து விளங்குஞ் சடையை யுடையோனான புற்றிடங்கொண்டாபை பரவை நாச்சியார் வீட்டுக்குப் பாதுஞ்சிவக்கத் தூதுபோமென்று தமிழ்ப்பதிகம் சொன்னவரும் ஆகிய நம்பியாரூரனுடைய திருவடிகள் எந்நாளும் நமக்குப் புகலிடமாம். எ-று. (௮)

திருவாதவூர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

ஒருவாத சிவஞானத் துண்மையினுற் றமிழுறைத்து, மருவாத புறச்சமயப் புத்தருடன் மாறாகிப், பெருவாது வென்றவரைப் பிறங்குவெண்ணீ ரணிவித்த திருவாத ஐசாரி திருத்தானைப் பரவுதுமே.

அ இரத்தினபுரிப் புராணம்.

(இ-ள்) நீங்காத சிவஞானத்து உண்மையினாலே தமிழை யுபாததுப் பொருந்தாத புறச்சமயிகளான புத்தருடன் பகையாகிப் பெரியவாதினால் வென்று அப்புத்தர்களைப் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய திருநீற ணியும்படிசெய்வித்த திருவாதவூரனும் மாணிக் கவாசக சுவாமிகளது அழகிய இரண்டு பாதங்களை யுந் துதித்து வணங்குவாம். எ-று. (சு)

தண்டியடிகள்.

குருகாலுந் திருச்சேய்ஞ்ஞலூர் தன்னின் மணற்கு வித்துக், குருகாளகண்டனக் கண்டாவின் பாலாட்டி, பொருகாலுஞ் சிவபதத்தை யொழியாமற் பெற கதாளை, யிருகாலுந் தடிந்தாரை முக்காலு மிறைஞ்சுதுமே.

(இ-ள்) பறவைகள நிறைந்து ஒலிக்கின்ற சோலைகுழந்த திருச்சேய்ஞ்ஞலூரில் பசுக்களாகிய நம்மை யாங்கின்றபதி கருத்த காளகண்டத்தை யுடைய பரமசிவனையென்று துணிந்து மணலைச் சிவலிங்கமாகக் குவித்துத்தாம் மேய்த்த பசுவின் பாலை அச்சிவலிங்கப் பெருமானாகு அபிடேகித்து ஒரு காலுஞ் சிவபதத்தை நீங்காமற் றுமபெற எச்சதத்தனென்னும் தந்தையின் இரண்டு காலைத் துணித்தவராகிய தண்டிச நாயனாத் திரிகாலமுந்துதித்து வணங்குவாம். எ-று. (ஐ)

காளி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கோகனகமயிலடியும் வாணியெனுங் குயிலடியுங்குறித்துப் போற்றி, யாகமஞ்சே ரிரத்தினபுரிப் புராணத்தைத் தமிழ்மொழியா லடைவிற்கூற, யோகினிடாகினி யடியார்க்கிட்ட காமிய முதவு முதல்வினாகும், வாகுபுனை வடக்கு வாய்ச்செல்லியெனுங் னிபதம் வணங்குவோமே.

(இ-ள்.) தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற மயிலையொத்த திருமகள் பாதத்தையும் கோகிலம்போன்ற இசையையுடைய கலைமகள் திருவடியையும் நினைத்துத் துதிபண்ணிப் பின்னர் ஆகமானுட்டானஞ் சேர்ந்த இரத்தினபுரிப் புராணத்தைத் தமிழ் மொழியினாலே பொருந்தச் சொல்லுதற்கு யோகினி இடாகினி என்னும் நாமத்தைப் பெற்று அடியார்களுக்கு இஷ்டகாமியங்களைத் தந்தருளும் முதல்வியாகிய வெற்றிமாலையை அணிந்த வடக்குவாய்ச் செல்லியென்னும் காளிதேவியினது திருவடிகளை வணங்குவாம். எ-று. (க க)

அடியார்கள். கலிவிருத்தம்.

வினாசெயுந் திருவில்வ வனஞ்சமா
புரமிரத்தினபுரி பஞ்சமங்கலம்
பொருவினந்தாபுர மெனுமுறையின்
மருவுதொண்டர் மலர்ப்பதமேத்துவாம்.

(இ-ள்) வாசனையைவிசுகின்ற அழகிய வில்வ வனமென்றும் சமாபுரமென்றும் இரத்தினபுரியென்றும் பஞ்சமங்கலமென்றும் ஒப்பில்லாத நந்தாபுரமென்றுந் துதித்து நல்லொழுக்கத்துடன் ஊற மா நகரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களுடைய மலர்போன்ற திருவடிகளைத் தோத்திரஞ் செய்வாம். எ-று. (க உ)

ஆசிரியர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரங்கமாகிய வாகுந்தவாசனு மயனுந் தேடிக்காணச், சீரங்கமா முடியோன்றனை யெளிதிற் காட்டியும் பேய்த்தேதைத் தாவுஞ், சாரங்கமெனப் பவஞ்சாராதுயிர்க டழைக்க வருடருங் குடந்தைச், சாரங்க தேசிகேந் திரசாயி தன்மலர்த்தா டலைமேற்றுகுள்வாம்.

(இ-ள்) செல்வமே சபையாக அதனுள் எழுந்த
ருளியிருக்கின்ற வைகுந்தவாசனாகிய திருமாலும்
பிரமதேவனுந் தேடிக்காணாத சிறப்பும் அழகும்
வாய்ந்த கங்கையைப் பெருமை நங்கிய முடியினி
டத்துடைய பரமசிவனை எளிதிற்பாட்டிக் கானலை நீ
ரென்று கருதித் தாவிச்செல்கின்ற மாணப்போல
ப் பிறப்பிலே சேராதவண்ணம் ஆன்மகோடிகளுந்
கு அனுக்கிரகஞ்செய்யும்புடந்தையென்னும் கும்ப
கோணத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சாரங்கதேசிகே
ந்திர சுவாமியென்னுஞ் சற்குருவினுடைய மலர்
போன்ற பாநங்களைச் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று.

ஆல் செய்தற்குக் காரணம்.

ஆர்த்தலை நீர்சுருட்டாழி சூழ்புவிக்குட் டென்கயி
லை யாமிதென்னக், கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானி யருணரு
மிரத்தினபுரிப்புராணத்தைக் கூறவேண்டுஞ், சீர்த்
த்பெறத் தமிழாயா லென்னுறை நாட்டவர்தா
ஞ் செப்பலாலே, தீர்த்தகிரித் தேசிகனென் றை
யாற்றில வாழ்வனுரை செய்ததாமால்.

(இ-ள்) சத்தித்து அலைநீரைச் சுருட்டுகின்றசமு
த்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத்தினுள் இதுதென்கயிலாய
மென்று அறிவினையுடைய மெய்ஞ்ஞானியர்களால்
அறிகின்ற இரத்தினபுரிப்புராணத்தை மிக்கபுகழை
ப்பெறத்தமிழ்மொழியினுற் சொல்ல வேண்டுமெ
ன்று துய்யமாமணியார் அடியவர்களாகிய ஊறை
வளநாட்டார் அனைவரும் வேண்டிக்கோடவிஞ்
தருவையாற்றில் எழுந்தருளிய தீர்த்தகிரித்தேசிக
னால் அருளிச்செய்ததாகும். எ-று. (கச)

அவையடங்கம்
கொச்சகக்கலிப்பா.

அழுக்குடைய பாண்டக்தி ஸ்முதமுறைந்திடிலத
னை, யொழுக்கமுடனோர்க்கததுறவேற்றிப் போ
ற்றுதல்போல், வழக்கினுஞ் சுத்தவிரததினமணி
யிதனு ளிருக்கையினால், இழுக்குடையா ரொன்கவி
தைக கிவ்வுலகிற் பெரியோரே.

(இ-ள்) அழுக்குமயமாகிய மண்பாண்டத்தில்பா
ல் இருந்தால் அப்பாண்டத்தை ஆசாரத்துடன் ஓர்
உறியிற் பொருத் ஏற்றிப் பாதுகாத்துக் கொளவ
துபோல என்னுற்றொல்லப்பட்ட பனுவலானது
குற்றமுடைய பாயிருப்பி றும் அக்கனியினுள் சுத்த
விரத்தின மணியானது இருப்பினால் இவ்வுலகந்
தினுள்ள பெரியோர்கள் என் கவிக்குக் குற்ற மு
டையார்கள். எ-று. (கரு)

மொழி பெயர்த்த விநம்.
அறுசொக்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருந்தம்

தலம்வேத நகங்காரம பூரை வரம் பெறுவிழாத்
தானடாததல், நலம் பெறுபபேய் தீர்த்தறா னப
லன் தேவகிரி நந்தையாறு, 'பலப்பேறுந்தீர்த்த
மணிநீறு பஞ்சாட்சர மிவைகள் பதினொன்றாக,
நிலப்பேறு மனிததொல்லா மீடேறும் படியிதனை நி
ரப்பினேமே.

(இ-ள்) தலவிசேடச்சருக்கம் பிரமதேவ நகங்
காச்சருக்கம் சிவபூசைச்சருக்கம் வரம்பெறுசருக்
கம் திருவிழாச்சருக்கம் பிசாசுவிமோசனச்சருக்கம்
தானபலச்சருக்கம் தேவகிரிச்சருக்கம் நந்தாநதிச்ச
ருக்கம் தீர்த்தச்சருக்கம் விபூதியுருத்திராக்ஷச்சருக்
கம் ஆகப்பதினொருசருக்கமாக இவ்வுலகிலுள்ள மா

னிடர்களெல்லாம் ஈடேறும்படி இந்த நூலினைச்
சொன்னோம். எ-று. (க௬)

நூற்பயன்.

இந்தவகையா மீனிய விரத்தினபுரிப் புராணத்தை
யினிது கேட்டோர், சிந்தை தனிலுறக் கற்றோர்
கூறுமவர்க் குபகாரஞ் செய்தபேர்கள், புந்திதனி
னினைந்தபடி கருமங்கண் முடிந்து செல்வம் பொரு
ந்தி வாழ்ந்தே, யந்தமலர்க்கயிலைதனை யடைந்துமுடி
து சேர்வருண்மை யாகுந்தானே.

(இ-ள்) இவ்வாறாகிய இனிதான இரத்தினபுரிப்
புராணத்தைச் சிரத்தையாகக்கேட்டபேர்களும் அக
த்திற் பொருந்தக் கற்றபேர்களும் இப்புராணத்
தைப் படிப்பவர்க்கு உபகாரஞ்செய்தபேர்களும்
தங்கள் மனதில் நினைந்த காரியங்களெல்லாம் முடி
வுபெற்று இவ்வுலகில் மிக்க செல்வத்துடன் வாழ்
ந்து பின்னர் இடமகன்ற கையெங்கிரியைச் சேர்ந்
து நித்தியநந்தமாகிய மோட்சத்தைப் பெறுவார்
கள் இதுசத்தியமாகும். எ-று. (க௭)

அரங்கேற்றிய காலமுமிடமும்.

மெற்படி வேறு.

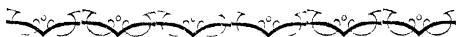
உரைத்திடுஞ் சகாந்த மோராயிரத் தைஞ்ஞாற்றே
ழிலோது, நினைச்செயவருடந் தைப்பூசத்தினி னி
றைந்த விரத்தின, புரிப்புராணந்தான் நுய்யமாம
ணிப் புனிதர்முன்னே, விருப்புட னரங்கேற்றிப்
பின் மெய்ம்மையாய் விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) இந்த இரத்தினபுரிப் புராணமானது அ
றிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட சாவிவாக
ன சகாத்தம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாற் றேழின்மேற் செ

ல்லாநின்ற ஜயவருடம் தைமாதம் பூசநாளில் அழகு நிறைந்த துய்யமாமணீசுவார் சந்திதிமுன்பாக விருப்புடன் அரங்கேற்றிப் பின்னர் சந்தியமாக உலகத்தில் விளங்கியது. எ-று. (கஅ)

பாயிழநிற்பு.

காப்புள்படச் செய்யுள்—21.

விவமயம்

முதலாவது

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

கனிவிலைநதுறை.

திருவாரூர் முனிவரோடு நாகுதியே சிறக்கும், ஒருவா சிந்தையோடு வியாபாரக்கு நல்லுணர் வோங்குந், தருவிளங்கியே நல்லறஞ் சிறந்ததிந் தநாமேல, அருள சிறந்தவர்க குறையுளா நைமிசாரணியம்.

(இ-ள்) ஆன்மகோடிகளுக்குச் சிறந்த வரங்களைக் கொடுத்தருளும் முனிவர் கூட்டத்தினுற் சிறந்துள்ளதும் தன்னுள் வசிப்போர் இயாவார்க்கும் ஒரோதன்மையாக நல்லுணர்வை வளர்விப்பதும் மந்தாரம் பாரிசாதம் விலவம் பாடலம் முதலாகிய விருட்சங்களாற் பொலிவடைந்து நல்லறத்தினுற் சிறந்துள்ளதும் இவ்வுலகில் அருளினுற் சிறந்தவர்கட்கு உறைவிடமாயுள்ள துமாகும், நைமிசாரணியம். எ-று (க)

அந்த வாச்சிரா மந்தனி லத்திரி வசிட்டன், முந்து கோசிகன் பராசரன் பரத்துவ முனிவன், சிந்தைதான் மகிழுகத்தியன் புலத்தியன் சிறந்த, புந்தியாலு யர்காசிபன் செளனகன் பொருந்தி.

(இ-ள்) இருடிகள் ஆளுகை செல்லுமிடமாகிய அந்த நைமிசாரணியத்தில் அத்திரி வசிட்டா வேத காயத்திரிகு முதல முனிவனாகிய விசுவாமித்திரா பராசரர் பரததுவாசர் சிவானந்த மகிழ்ச்சியடைந்த அகத்தியர் புலத்தியர் அறிவாலுயர்ந்த காசிபா செளனகர் என்னும் அபிநானம் வாயந்த முனிவர்கள் பொருந்தி. ஏ-று. (2)

இன்னு மற்றுள விருடிகளனைவரு மிருந்து, மன்னு கு நமாமுனிவனுந் பரமம் வழங்கிப் பன்னு நான மறை பத்துடனெட்டெனும புராணந், தவனையோ நெனந் கேட்டுள மகிழ்வா சத்ததமும.

(இ-ள்) மேற்சொன்ன முனிவர்களையி மற்று முள்ள இருடிகளனைவரு மிருந்து நிலைபெற்ற கு நமகாமுனிவருக்கு ஆநனங்கொடுத்த அதிலெழுந் தருளப்பண்ணி நானமறைகளும் சொல்லுகின்ற ப தினெண்புராணநதைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த ருள வேண்டுமென்று கேட்க அவர்சொல்ல அப பொருளை உணர்ந்து தினமும மகிழ்வடைவார்கள். எ-று. (௩)

ஒருதினத்தினிற் செளனகன் குகனை யுவந்து பரநிலலறப் படிவமே யாகமப் பயிரோ விரவு ஞானமாம பாதவம பழுத்த மெய்க்கனியே உரவுமோர்பொருள் செப்பிடவேண்டு மென்றுரை த்தே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு அமர்கின்ற நாட்களுள் ஓர்நா

ள் செளனகர் எழுந்து சூதமாமுனிவர் சந்நிதியினி
ன்று விரும்பித் துதிசெய்து நல்ல தருமசொருபி
யாயுள்ளவனோ ஆதமமாகிய பயனுண்டாகும் பைங்
கூழாயுள்ளவனோ அறிவுடையோருள்ளத்திற் கலந்த
ஞானமாகிய விருட்சம் பழுத்த உண்மைக்கனியாயு
ள்ளவனோ அடியேற்கு அறிவை வளர்க்கின்ற ஒரு
ண்மைப் பொருளை விளம்பிடவேண்டுமென்றுசொ
ல்லி. எ-று. (சு)

அறுசீர்க்கழிடு நடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.
அப்பொருளேதெனவினவிற சிலாதரர்க்கு விழிய
னையவருட்குமார, மெய்ப்பொருளாகிய நந்திகேசர்
சனற்குமாரற்கு விளம்பினாரென், நெப்பொருட்கு
மேலான சமாபுரந்தாபுரத் தினியற்புராணத், ஆட
பொருளை விரித்துரையா துரைத்தீரிப்பொழுது வி
ரித்துரைத்தல் வேண்டி.

(இ-ள்.) அப்பொருள் இயாதென வினவில் சி
லாதரற்கு விழியனைய அருட்குமார மெய்ப்பொரு
ளாகிய நந்திகேசர் சனற்குமாரற்கு எவ்வகைப்பட்
டபொருள்கட்கு மேலான சமாபுரமென்னுந்ந்தாபு
ரத்தின் அழகிய புராணத்தை விளம்பினாரென்று அ
ப்புராணத்தின் உட்பொருளை விரித்துச்சொல்லாம
ற் சுருங்கச்சொன்னீர் அதனை இப்பொழுது விரித்
துச் சொல்லவேண்டும். எ-று. (ரு)

ஆனசமாபுர நந்தாபுர மதனினைடவு மதன்றீர்த்தந்
தானு, மானசமேபொருந்து துய்யமாமணி யீசரர
தனில வரவுதானு, மோன சமாதிகளிருக்கு மு
னிவர்கண மவனுறையு முதன்மைதானு, ஞானச
மாகுண முனியே விளம்புகெனச் சூதமுனி நவில
லுற்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமான சமாபுரமென்னும் நந்தாபுரத்து மகத்துவத்தையும் அந்நந்தைநதியன்மகிமையையும் ஆன்மகோடிகள் உள்ளந்தோறு முறைகின்ற துய்யமாமணீசுரர் அதில்வந்தவரலாற்றையும்தொள்ளசமாதியிலிருக்கின்ற முனிவர் கூட்டங்கள் அவ்விடத்தில் வசிக்கின்ற தன்மையையும் ஞானசமாகுணம் பொருந்திய முனிசிகோஷ்டனே சொல்லக்கடவதாகவென்று சவுனகர்கேட்கச் சூதமகாமுனிவரானவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (சு)

முன்னமே நந்தீசர் சனற்குமாற் குறைத்தபடி மொழிவன் கேண்மோ, சந்நிதானத்துடனே சிவன் விரும்பி யுறையு மந்தச் சமாபுரந்தான், மன்னவே சிறந்த பஞ்சமங்கலமென்னும் பெயரான் மருவலாலே, கன்னமே விரும்பு பஞ்சாக்கரவடிவா மதனிலைமை கழறுகேனே.

(இ-ள்.) முன்னாளில் நந்திகேசுரர் சனற்குமாறற்குச் சொல்லியபடியே சந்நிதானத்துடன் பரமசிவன் விரும்பி யுறைகின்ற சமாபுரமானது நிலைபெற்ற பஞ்சமங்கலமென்ற சிறந்த பெயரைப்பெற்றதனாற் செவியினிடத்து விரும்பிக் கேட்கப்பட்ட பஞ்சாட்சர சொரூபமாகும் ஆகலால் அதன் மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் நீ விருப்புடன் கேட்பாயாக. எ-று. (எ)

வரையுடனே நதிதீர்த்தம் வனம்புரமென்றைந்துவகை மருவலாலே, யுரைசெயவாயின பஞ்சமங்கலமென்றெவ்விடத்தே யுலகத்தென்னில், வினாசெறி காவேரிநதிக் சூத்தரமாய் விளங்குமி யோசனை தூரத்திற், குரைசெறியும் பைரவி யாரணியத்துக்கோர் வாயுகோணமாகும்.

(இ-ள்.) மலை ஆறு தீர்த்தம் வனம் புரம் என்னும் இவ்வைந்தும் பொருந்தி யிருத்தலாற் பஞ்சமங்கலம் என்னும் பெயர் வாய்ந்தது அப்பஞ்சமங்கலம் உலகத்தில் எவ்விடத்தில் உள்ளதெனில் வாசனை நெருங்கிய காவேரி நதிக்கு வடபாகத்தில் ஓர் யோசனை தூரத்திற் பிரகாசிக்கும். அன்றியும் பைரவி ஆரணியத்திற்குவாயுகோணமாகும். எ-று. (அ)

அவ்விடத்தில் வில்வவன மந்தவனத்திடைத் தேவகிரியாம் வெற்புச், செவ்விடத்தே தருதேவகாதீர்த்த மதன்மருங்கிற் சிறந்தநந்தை, வெவ்விடமு நிகரில்லாச் சமாபுரமா மிரத்தினபுரமிமையோர்வாழ, வெவ்விடத்தை யுண்டிரான் பதிவெள்ளிக கிரிபோல விரும்பி மேவும்.

(இ-ள்.) அந்தவிடத்தில் வில்வவனமென் றென்றுண்டு அந்தவனத்திடைத் தேவகிரியென்றோர்மலையுண்டு அம்மலையின் பக்கத்தில் தேவகாதீர்த்தமென்றோர் தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தத்தின் பக்கத்திற் சிறப்புள்ள நந்தாநதியென்றோர் நதியுண்டு அந்த நதி சூழ்ந்த இடத்தில் எவ்விடமு நிகரில்லாதசமாபுரமென்கின்ற இரத்தினபுரமானது தேவர்களெல்லாம் வாழும்படி ஆலகால விடத்தையுண்ட பரமசிவன் கயிலாச பருவதம்போல விரும்பி யிருக்கின்ற பதியாகும். எ-று. (கூ)

அத்தலத்தின் மணல்சிலையோடவை யெல்லாஞ் சிவலிங்காகாரமாகு, மெத்திய பைங்கொடி செடிகண்மிருக பறவைகண் முதலா விளங்குகின்ற, சித்தபுருடர்களோடு கின்னார் கிம்புருடனென்ச் சிறந்தவாகும், உத்தம பூகாரெல்லா முனிவர்களா மொழிந் தோரு மும்பராகும்.

(இ-ள்.) அந்தத் தலத்திலிருக்கின்ற மணல் கல் ஓடுகளெல்லாம் சிவலிங்க சொருபமாகும் மிகுந்த பசுங்கொடிகள் செடிகள் மிருகங்கள் பறவைகளெல்லாம் சித்தபுருடர்களும் கின்னரரும் கிம்புருடர்களும் என்று சொல்வனவாகும் உத்தமகுணத்தை யுடைய வேதியர்களெல்லாம் முனிவர்களாவார்கள். எ-று. (ஃ)

எவனாய் நிதிக்க வொண்ண திருந்தவர் நாலாம்பதமே யெய்துவார்கள், தவமுயல்வோர் தங்களுந்ரு மந்தலம்போற் புலோகந்தனில வேறில்லைச், சிவனை ரத்தினேசுவரனை யெந்நேரமானாலுந் தெரிசித்தோர்கள், பவமகற்றி நினைந்துவெல்லாம் பெறுவார்கள் பாநகங்கள் பரிந்தோனும்.

(இ-ள்.) அந்தத் தலத்தில் வசிக்கப்பட்டவர்களை நிந்தனைசெய்யாமலிருப்பவர்கள் சாயுச்சியபதத்தை யடைவார்கள் தவஞ்செய்யப்பட்டவர்க்கும் அவ்விடம்போல் உலகத்தில் வேறிடமில்லை மகா பாநகங்களைச் செய்தவரானாலும் சிவபெருமானாகிய இரத்தினேசுவரனை எந்நேரத்திலாகிலுந் தரிசித்தால் இகத்தில் எண்ணிய கருமங்கள் முடிவு பெற்றுப் பின்னர் செனனத் தொடர்பையும் அறுப்பார்கள. எ-று. (க க)

அணுவளவு பொன்வெள்ளி தானமிடித்து மேருவளவேயாகி, யுணர்வினுடன் கோடிதனந் தானமிட்ட பலன்பெறுவ ரொருவர்க்கேனு, நணுகியன்ன மிடிவோ ரன்னத்துக் காயிரவருட நலமேயாகிப், புணர்வினுடன் கயிலைதனின் மகிழ்த்திருந்து பின்னர் முத்தி பொருந்துவாரோ.

(இ-ள்.) பாவராயினும் அந்தத் தலத்தில் அணுப்பிரமாணம் பொன்னாகிலும் வெள்ளியாகிலும் தானம்பண்ணினால் அது மேருவளவாகி அறிவுடனே கோடிநனம் தானம்பண்ணின பஸ்னைப் பெறுவார்கள் அத்தலத்தை யடைந்து ஒருவருக்கு அன்னமிடுவார்களானால் ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஆயிரவருடம் நன்மையை யடைந்து சாரூபத்துடன் கைலையங்கிரியிலிருந்து பின்னர் மோட்சத்தை யடைவார்கள். எ-று. (கஉ)

கன்னிகாநானமொன்று செயினுமொருகோடி பிதிர்க்கணங்களோடு, மன்னியே கைலையினில் வாழ்ந்தவ ரிடபமொன்று மகிழ்ந்துவிட்டால், மின்னு முரோமந்துக் காயிரவருட விடப்படியே நூறுகோடி, தன்னுமுயர் பிதிர்க்களுடனிறைவர்பதி தனிவிருப்பர் சுகத்தில் வாழ்ந்தே.

(இ-ள்.) அந்தத் தலத்தில் ஒரு கன்னிகாநானஞ் செய்வால் ஒருகோடி பிதிர்க்கணங்களுடன் நிலையாகக் கையாடலுத்தில் வாழ்ந்திருப்பார்கள் சூலமுத்திரையிட்ட காணையொன்று விட்டால் பிரகாசித்தின்ற அந்த இடபத்தின் ஒரு உரோமத்திற்கு ஆயிரவருடவீதம் நெருங்கி உயர்வுற்ற நூறுகோடி பிதிர்க்கணங்களுடன் இறைவர் பதியாகிய கயிலாசத்தில் சுகமாக வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (கங)

திதிமதியின் முதற்றீர்த்த நந்தநதி தனிலாடித் தேவதேவன், மதயணியுந் துய்யமாமணியாசச் சேவித்து வசித்தோர்க் கெல்லாம், தொதியுறு நோயிலை நெருப்புச் சலத்தாலும் பயமுடனல் குரவியில்லை, இதமகன் ராவதுந் தந்தை கண்டதில்லை யமவாதை யில்லைத்தானே.

(இ-ள்) அந்தத் தலத்திலுள்ள முதற்றீர்த்தமாகிய தேவகாதீர்த்தத்திலும் நந்தாநதியிலும் புண்ணியத்திகளிலும் மாதப்பிரவேச காலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதேவனுஞ் சந்திரசூடனுமாகிய துய்யமாமணியானாத் தரிசனம் பண்ணினவர்களுக்கும் துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற வியாதியும் அக்கினியாலும் தண்ணீராலும் உண்டாகும் பயமும் தரித்திரமும் புத்தென்னு நாகத்தினின்று விடுவித்து இதத்தை விளைவிக்கின்ற மகன் இறப்பதைத் தந்தைகரண்பதும் இயமவாதையுமில்லை. ௭-று. (௧௪)

மருவியமுற் சென்மத்திற் றவமுடையோர்க் கத்தலத்தில் வாசங்கூடும், பரவுமந்தத் தலவாசிகளைக் கண்டபேர்களுக்கும் பாவந்தீரும், அரனருளா நந்தீசர் சனற்குமாரற் குரைத்ததிவ்வா றாகுமீது, தருமமுடன் சத்தியஞ் சத்தியமென்றே சூதமுனி சாற்றினானே.

(இ-ள்) பொருந்திய முற்சன்மத்தில் அனேக கோடி தவம் பண்ணினபேர்களுக்கே அந்தத்தலத்தில் வாசம்பண்ணுதல் கைகூடும் அன்றியும் தேவர் முனிவர்களாற் பரவுகின்ற அந்தத்தலவாசம் பண்ணினபேர்களைக் கண்டவர்களுக்குப் பாவங்கொல்லா நசிக்கும் பரமசிவத்தின் அருளினால் நந்திகேசர் சனற்குமாரற்கு இவ்வண்ணஞ் சொன்னதாகும் இது தருமக்துடன் சத்தியஞ் சத்தியமென்று சூதபுராணிகர் சொல்லினார். ௭-று. (௧௫)

இன்னுமந்தத் தலமகிமை வருடமொராயிரக் காலமிசைத்திட்டாலும், பன்னரிதா மெனக்கூறச் செளனகனு முளமகிழ்ந்து பரிவினோடும், அந்நகரந்தனிற்றுய்யமாமணியார் வரலாறு மறைதியென்றே, நன்னயமதாக்கேட்பச் சூதமுனி யிவ்வாறு நவிலுவற்றான்.

பிரமதேவனகங்காரச்சருக்கம். உக

(இ-ள்) இன்னமுமந்தத் தலத்தின் மகிமையை ஆயிரவருடஞ் சொன்னாலுஞ் சொல்லிமுடியாதென்று சூதமாமுனிவர் சொல்ல அதைக்கேட்ட செளனகர் உளமகிழ்ச்சி கூர்ந்து அன்புடன் எழுந்துநின்று தேவரீர் தலவிசேடத்தை மொழிந்தருளியபடியே துய்யமாமணியார் வரலாற்றையும் சொல்ல வேணுமென்று வினயத்துடன் கேட்கச் சூதமுனிவர் துய்யமாமணியார் வரலாற்றைப் பின்வருமவண்ணஞ் சொல்லாதொடங்கினார். எ-று. (கக)

தலவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் 37.

உ

சிவமயம்.

இரத்தினபுரிப் புராணம்

இரண்டாவது

பிரமதேவனகங்காரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருகதம்.

சீதரனார் திருவுந்தி பூக்தவந்த செழுங்கமலத் திறற் பொருட்டு, மீதெழுந்து நாவ்வேக முணர்ந்தோது மைந்துசிர விதியாம வேதன், ஏதமறப் படைக்கு முறை யெவ்வுலகுஞ் சிருட்டித்தே யிமையோரோத்த, நீதிபுனை சத்தியலோகத்தருந்தே வாழ்வு பெற்று நிகழுநாளில்.

(இ-ள்) மகாவிலுணுவின் உந்தியாகிய செழுங்க

உஉ இரத்தினபுரிப் புராணம்.

மலப் பொகுட்டிற் பிறந்து நான்கு வேதங்களையும்
உணர்ந்து யாவருக்கும் தெரிவிக்கும் ஐந்து கிரங்க
ளைப்பெற்ற விதி என்னும் பிரமதேவன் குற்றமில்
லாமற் படைக்கு முறைமைப்படி எல்லா உலகங்க
ளையும் சிருட்டித்துத் தேவர்கள் அடிபணிய நீதிநி
றைந்த சத்திய உலகத்தில் இருந்து வாழுநாளி
ல். எ-று. (க)

முந்தியெழுஞ் சாத்துவித ராசுத தாமதமென்னு
முக்குணத்திற், புந்திரகு சாத்துவித ஞானநெறி
யறிவுதனைப் பொருத்துவிக்குஞ், சிந்தைதனி விரா
சுதந்தா எனக்காரம வெகுளியினைச் சேர்ப்பிவிக்
கும், இத்தவகை யல்லாமற் முமதந்தான் சோம்பு
றக்க மெய்துவிக்கும்.

(இ-ள்) முநன்மையாய்த் தோன்றுகின்ற சாத்
துவித குணமென்றும் இராசுத குணமென்றும் தா
மதகுணமென்றும் முக்குணங்களுண்டு அக்குணங்
களில் சாத்துவிதமானது ஞானத்திற்கு ஏதுவாகி
ய அறிவினை யுண்டாக்கும் இராசுதமானது மனதில்
அகங்காசத்தையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கும்
தாமதமானது மேற்குறித்தவகை யல்லாமற் சோ
மபலையும் உறக்கத்தையும் உண்டுபண்ணும். எ-று.

இவ்வகையா முக்குணத்தி விராசுதமாங் குணமிகு
தி யெழுதவேதன், செய்வகையாஞ் செயலெல்லா
ஞ் சிவன்செயலா. மென்பதனைத் தேர்ந்திடாமற்,
பவ்வமணிப் பார்மிசையிற் சராசரங்கண் முழுது
நாம் படைததோமன்றி, முவ்வுலகு மெவ்வுலகும்
பிறர் படைப்பன் நெனவுளத்தின் மோகமுற்றே.

பிரமதேவனாகங்காரச்சருக்கம். உங்

(இ-ள்) இத்தன்மையாகிய முக்குணங்களில் இராசகுண மேலீட்டாற் பிரமதேவன் தான்செய்யுஞ் செயலெல்லாம் சிவபெருமான் செயலென்பதனை அறியாமல சமுத்திரஞ் சூழ்ந்க அழகிய உலகத்தி லிருக்கின்ற சராசரங்கள் முழுவுடம நமதுபடைப பே அல்லாமல மூவுலகமும் மற்றெவ்வுலகமும் பிறராற் படைக்கக் கூடியது அனதென உள்ளத்தி ல மயக்கங்கொண்டி. ௭-று. (௬)

நாம படைத்த படைப்பா விவவுலகமெல்லாம் புறத்தளிப்பா னொணன்றான, பாம்பணியும் பணியா னொ ஞுடையபெனல்லா நாமொழுத்தின் படியேய வளே, ஆமபடியினு லியாமே முழுமுதலவனனை வநாம மேவல் செய்கோ, மேம்படுமுத தொழிறு று நமதெனே யகங்கார மிகவுங் கொண்டான,

(இ-ள்) பிரமதேவனானவன் நமது எழுத்தின்படியல்லவா நாமமால் சிருட்டிக்கப்பட்ட பொருள்க ளால் திருநாலானவன் தாது இரட்சிப்பதும் சர்ப்ப பாபாண மலிந்த உருத்தொனவன் சங்காரஞ்ஞெ ய்வதுஞ் ஆதலால் இவவுலகத்திற்கு முழுமுதலா யுள்ளவன் நாமே மற்றதேவர்கள் நமமுடைய ஏ வல் செய்யப்பட்டவர்கள் மேன்மையாகிய முத தொழிலும் நமதே என்று மிகவும் அகங்காரத்தை க்கொண்டான். ௭-று. (௭)

கொண்ட வகங்காரமுட னைந்துசிரப் பிரமாவுங் கு ணம் வேறாகி, அண்டமெல்லாம் வெருவும்வகையி ருத்தல் சிவன றிருவுளஞ் சற்றறிதலோடு, மிண்டு செய்யும் பிரமாவுந் தன்பதவி விட்டிழிந்து மிகவுந்தாழப், பண்டு படைத்திடுஞ் செயலுந் தெரியாம லுன் மத்தப் படிவமானான்.

இரத்தினவாய்ப்பாணம்.

(இ-ள்) இயப்படி அகங்காரங்கொண்ட பிரமதேவ
லும் தன் குணம் வேறுபட்டுத் தேவர்கள் அஞ்சும்
வண்ணம் இருப்பதைப் பரமசிவன் திருவுளத்திற்
சற்றே அறிந்தமாத் திரத்தில் அகங்காரங்கொண்ட
பிரமதேவன் தன்பதவியை விட்டிழிந்து மிகவுந்
தாழ்வடைந்து முன்னாற் படைத்த தொழில் எல்
லார் தெரியாமல் மயக்கமே சொருபமானான்-று.

மருள்கொண்ட பாலகனுக் கவுடத்தை யளித்த
களை மாற்றி நன்மை, அருள்கொண்ட குணம் வர
வே செய்துதவுந் தந்தையைப்போ லாரொண்ணி
த், திருகொன்று குணத்தயற்குத் திருக்ககற்றிச் சி
ருட்டிககு முறைசெய்வோமென், நிருள்கொண்ட
கஞ்சுகது வைரவனை நினைத்தலு முன்னிறைஞ்
சிசின்றான்.

(இ-ள்) மயக்கமாகிய நோய்கொண்ட பிள்ளைக்கு
மருந்து அளித்து வியாதியை அகற்றி நன்மை மி
குந்த அருட்குணம் வர அருள் செய்கின்ற தந்தை
யைப்போல பரமசிவன் அஞ்ஞானமுடைய பிரம
தேவனுக்கு உன்மத்த குணத்தைமாற்றி உலகத்
தைப்படைகுகும் முறைமையைச் செய்விப்போ
மென்று இருள்போற் கருத்த சட்டையையணிந்த
வயிரவமூர்த்தியை நினைத்தமாத் திரத்தில் வயிரவ
மூர்த்தியானவர் வந்து எதிர்நின்று பரமசிவனை வ
ணங்கினார். எ-று. (சு)

நின்றவயிரவன்றன்னை யன்பினொடு முகநோக்கி நி
யிலன்கூறும், இன்றயனைப் பற்றுமிராசத குண
மா மத்தோக மேகிவேக, மன்றிரெறி ஞானகுண
மருவும்வகை யவன்றலை நோக்குதன்னில் வண்டி
களைத் திள்ளியிங்கு மீட்டென் வணங்கிமகிழ்வான்

பிரமதேவனைகங்காரச் சருக்கம். ௨௫

(இ-ள்) வணங்கித் தன்னெதிர்நின்ற வயிரவன் முகத்தைப் பரமசிவன் அன்புடன் நோக்கிப் பிரம தேவனைப் பற்றிய இராசதகுண மதமோகங்கள் போகவும் வேகமல்லாத நியாயமாகிய மெஞ்ஞான ம் அடையவும் அவன்றலைகள் நீர்தில் ஒன்றைக் கி ள்ளி யெறிந்து இப்பொழுதே இவிடத்தில் வருவா யென்றுசொல்ல அதைக்கேட்ட வயிரவன் தேவரீ ர் கட்டளை கிரமேற் கொண்டேனென்று வணங்கி மகிழ்வுடன் சென்றான். எ-று. (எ)

வேறு.

வசையில் பிறையென நகைமுகமழுகெழ வ லிய தரிசினை யதல் து கடர்விட, அரைவுகொ ளவரு நாம நுகச நயினி கெல்புவனமும் வெடி படவுரமிசை, இசைவுகொளவணி யரவிடை யினமணி யிரவிலெருவிட வெயிலதுவிரிதர, விநாயபரிபுர மொலிசெய வயிரவன் விடலை கடனினன் விநாநொடு ஞமலியே.

(இ-ள்) வயிரவனானவன் குற்றமற்ற மூன்றும் பிறையைப்போலத் தந்தங்களைபுடைய முகத்தில் அ முகொழுகவும் வலிமைபான முத்தலைர்சூலத்தின் பி ரகாசமோங்கவும் அரைவுகொண்ட நமருக ஒலி யினால் அகில புவனங்கள் வெடிபடவும் மார்பில் இ சைவாக அஸரியப்பட்ட நாக விரத்தினங்கள் சூரிய ன் ஒளிமழுங்கப் பிரகாசிக்கவும் பாத்தத்தில் தரித்த சிலம்புகள் சத்திக்கவும் பலமான சுவானவாகன நதி ல் ஏறி நடந்தான். எ-று. (அ)

நீலசிறைதரு பேருருவொளிவிட கீடுசெறி நிருவாண மதிலகுற, கோலமழுகெழமார்பிடை

தொனியருள் கோட்டிலகிட நீடியசுடர்விடு,
சூலமொருகா மீதினிலெழநிறை தோட்டினித
ழியின் மாலையின் வெறிநறை, காலவயனுறை
நீள்பதியதனிடை காலவயிரவ னேகினனனு
கியே.

(இ-ள்) பெரிய வருவமானது நிறைந்த நீலத்
தைப்போல் ஒளிவிடவும் நீண்ட நிருவாண சொரூ
பத்தின் அழகுபிரகாசிக்கவும் மார்பினிடத்தில்தாங்கி
ய சத்திக்கின்ற வீணைபிரகாசிக்கவும் ஒருகையிற் சூ
லாயுதம் ஒளிரவும் நிறைந்த இதழ்களையுடைய கொ
ன்றைமாலையின் வாசனையும் தேனும் ஒழுகவும் கா
லவயிரவன் நடந்து பிரமதேவன் வசிக்கின்ற சந்தி
ய உலகத்தைக் கிட்டினான். எ-று. (கூ)

சிங்கநாதமும் வெங்கடேஸ்வரிய தின்கிரீபமு
துங்கரவார்தரு, கங்கனாநாமுந் திருநிறணி கஞ்
சுகாதா வங்கமுமானவன், வங்கமால்வரையி
ன் கணநாதர்கள் வந்துசூழ்நா வந்துசுவாமி
சை, பங்கமேன்மருவுங் குளிர்தோடலங் பங்
கயாசன நெங்கெனநாடியே.

(இ-ள்) சிங்கநாதமும் ஆலகாலவிஷத்தை உமி
ழ்கின்ற அரவைக் கடகமாகத் தரித்த கையும் விபூ
தியைத் தரித்துச் சட்டையைப் போர்த்த சரீரமும்
உடைய வயிரவன் வெள்ளியங்கிரியில் வசிக்கின்ற
கணநாதர்கள் மருங்கு சூழ்ந்துவர சுவானவாகனத்
தில் ஏறிக்கொண்டு சேற்றில் முளைத்துக் குளிர்ச்சி
பொருந்தி இதழ்களால் விரிந்த தாமரைமல்லா ஆச
னமாகக்கொண்ட பிரமதேவன் எங்கேயெனத் தே
டி. எ-று. (ஐ)

பிரமதேவனகங்காரச் சருக்கம். ௨௭

வையமுழுவது மெய்யெனவேதிரி வள்ளல்
வடுகன் மெய்யொள்ளிய மூவிலைத், துய்யவகி
லமர் கையினன் வீடுறொடு துள்ளுருமவியன்
வெள்ளிய நீறணி, மெய்யிலணிதரு பையர
வோன்வளை வெள்ளை செறிகுழை யள்ளவன்
வேதனை, யீயகலைகளின் மையமதானதை ய
ள்ளி யுகர்கொடு கள்ளினனாமரோ.

(இ-ள்) உலகமுழுவதும் கணப்பொழுதில் சுற்
றித்திரிகின்ற வள்ளலாகிய வடுகனென்னும் பெய
ரையுடையவரும் பிரகாசிக்கின்ற மூவிலைகளையுடைய
பரிசுத்தமாகிய சூலையுதம் அமர்ந்த கையினையுடை
யவரும் உன்மத்தத்தூடன் தாண்டிச் செல்கின்ற சு
வானவாகனத்தையுடைவரும் வெண்மையாகிய விபூ
தியைநிறையத்தரித்தசரீரத்தில் அணிகின்றவடமாக
வாய்ந்த அரவினையுடையவரும் வெண்மைமிகுந்த ச
ங்கக்குழையைந் காநில் அணிந்தவரும் ஆகிய வயிர
வர் பிரமதேவனைக்கண்டு அவனுடைய யீந்து தலைக
ளில் நடுந்தலையைப்பற்றிக் கை நகத்தினுற் கள்ளி
னார். எ-று. (க க)

வேறு.

அஞ்சுதலைதனிமொவார் தலையைக்கள்ளவஞ்
சுதலைமிகவுமடைந்தமுங்கியேதான், நெஞ்சுத
னிலறவுதற வீழ்ந்தான் வேதனிமலனருளால்
வந்த ருமவியூர்வான், விஞ்சுதலை யுடன்வேதன்
றலையுங்கொண்டு வெள்ளிமலையெனுங்கையை
டைந்தா னப்பாற், கஞ்சமல ரயன்செய்கைய
தனையெல்லாங் கட்டுரைப்பனெனச் சூதன் க
முறலுற்றான்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் அஞ்சுதலைகளில் நடுவாகி
ய் தலையை வயிரவன் கள்ளின அளவில் மிகவும் ப

உஅ இரத்தினபுரிப்புராணம்.

யந்து நடுநடுங்கி நெஞ்சிற் கவலைகொண்டு பூமியில் விழுந்தான் அப்பொழுது பரமசிவனருளால் வந்த சுவானவாகனனான வயிரவன் பிரமதேவன்றலையைச் சூலத்தில் கோர்த்துக்கொண்டு வெள்ளியங்கிரியாகிய கைலாசத்தை அடைந்தான் அப்பால் கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் செய்கைகளை எல்லாம் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன் என்று சூதமுனி சொல்லலுற்றார். எ-று. (கஉ)

நாலுதலை யுடன்வீழ்ந்து குருதிபொங்க நாலுதலைநோக்கிமிகநடுநடுங்கித், நாலுதலை யொன்றுபட்டதுவேயென்று தானுரைக்கு மொழிகுழறித் தயங்கி விம்மித், காலுதலையொழியாம னாவிரண்டு கண்களுநீரோ பெருக வெங்கையாலே, மேலுதலை வாங்கநமத் கெய்திவந்த வினையெதென் னுளத்தெண்ணி விசாரமுற்றான்.

(இ-ள்) அப்பொழுது பிரமதேவன் நாலுதலை யுடன் பூமியில் விழுந்து இரத்தம்பெருக நாலுதலைகளையும் பார்த்து மிகவும் நடுங்கிப் பயந்து ஒருநாவும் ஒருதலையும் அறுபட்டுப்போயினதே என்று சொல்லும் சொற்களும் குழறித் தடுமாறி மதிமயங்கி அழுது எட்டுக் கண்களினின்றும் தண்ணீர் தாநாதாராயாய் ஒழுகிப்பெருக கை நகத்தினால் நம் முடைய மேலான தலை கொய்பட நமக்கு வந்த வினையெதென்று மனதிலெண்ணி விசாரமுற்றான். எ-று. (கங)

சிவனருளால் வந்ததா மிதுவேயென்று தியங்கி யிராசதகுணத்தின்செய்யையாலே, தவமு

பிரமதேவனகங்காரச் சருக்கம். ௨௯

மூது மிழந்ததன்றித் தலையிலொன்று தன்னை யுயின் நிழந்திடவுந் தந்ததென்று, கவலை யு டனினேந்து நினைந்துறுதியோர்ந்து கலங்கியசி த்தந்தெளிந்து சிரங்களைர்துங், குவலயத்தில் விழுவெறிந்தாற் றடுப்பாரியாவர் கொடுத்தவ னே மாற்றியக்காற் கொள்கையாதோ.

(இ-ள்) பரமசிவனருளால் நமக்கு இவ்வண்ண ம் விளைந்ததென்று இராசதருண மேலீட்டால் தவ மெல்லாம்போனதுமன்றி எனதுதலையும்போனதெ ன்று விசாரத்துடன் நினைந்து நினைந்து கலங்கிய சி த்தந்தெளிந்து நமக்கு ஐந்து சிரங்களைக்கொடுத்த பரமபதியாகிய கடவுளே அச்சிரங்களில் ஒர் சிரந் தைத் தடிவாரானால் அதைந் தடுப்பவர் யாண்டுமில் லையென்றெண்ணினான். எ-று. (௧௪)

நமதுசிரமறுப்பதனை யுணரமாட்டா நமக்கு மோராதிக் மேதுகாடின, அமைவதில்லைச்சிவ ன்பெருமைக் கவனையல்லா வியாருமில்லை மு முமு நல்வ ராகுமபேர் நான், இமையவனோ மு தற்றேவரானோர்க்கெல்லா மீசனேதலைவ னெ ன்படுதெண்ணியெண்ணி, உமையவடன் கண வனையே துதி ந்தானாஞ் செய்துற்றபிழைபொ றுக்குமென வுணர்ந்தானன்றே.

(இ-ள்) நமது தலையை அறுப்பதை உணரமா ட்டாத நமக்கு அதிகாரமேது நினைக்குமிடத்தில் ந ம்மாலாவது ஒன்றுமில்லை சிவபெருமானுடைய பெ ருமைக்கு அச்சிவபெருமானே ஒப்பல்லாமல் முமு முதல்வனானத் திரிகின்ற மற்றத்தேவர்கள் ஒப்பி ல்லை ஆதலால் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன் சி வபெருமானே என்றெண்ணி உலக மாதாவின்

கணவனாகிய ஸ்ரீ கண்டமூர்த்தியைத் துதித்து
வணங்கினால் நாம்செய்த பிழைகளை யெல்லாம்
பொறுப்பார் என்று உணர்ந்தான் பிரமதேவ
ன். எ-று. (கரு)

சிந்தையுறு தியானத்திற் படிகமெய்யுஞ் செ
ஞ்சடையுங் கண்முன்று மபயக்கையுங், கந்த
மிகும் புலியதளினுடையும் பூதகணஞ்சேர்
வைப்பதமு முயர்குணமுஞ்சால, முந்துகரு
ணையு மிமையவரையின் வல்லி முழுமுதல்வ
ரொனும்வடிவு முழுதுங்கண்டே, அந்தமில்ப
பரமசிவன்றன்னையுன்னி யம்புயத்தோ னிரு
ப்பவர னருளினாலே.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் பளிங்கை ஒத்த தி
ருமேனியையும் சிவந்த சடையையும் முக்கண்களை
யும் அபயக்கையையும் வாசமிகுந்த புலித்தோற்க
லையையும் பூதகணங்கள் சேவிக்கின்ற திருவடியை
யும் சின்மயகுணத்தையும் மிகவும் முதிர்ந்தொழு
குக்கின்ற கருணையையும் பருவதராசன் புத்திரியா
கிய பார்வதிதேவியார் கணவனென்பதையும் ஆதிய
ந்தமில்லாதவ டென்பதையும் அகத்தில் உன்னிப்
பொருந்திய தியானத்தில் இருக்க அப்பொழுது ப
ரமசிவன் அருளினால். எ-று. (கசு)

மிக்கவசரீரி வாக்கியமேயாகவேதாவே யுன
து குணவிராசதத்தால், தக்கசிரமொன்ற றுந்த
ததுதாமென்னுந் தருக்கினாலுநீங்கித் தராத
லத்திற், றுக்கமின்றியே பிரமந்தானேயாகத்
தொல்லுலகி னூற்றெட்டுச் சிவலிங்கத்தில்,
அக்கரவப்பணியாணப் பூசைசெய்ய வமையு
மவற்றுளு மிருநான்கதிகந்தானே.

பிரமதேவனகங்காரச் சருக்கம். ௩௧

(இ-ள்) ஓ பிரமதேவனே உனது இராசதகுண மேலீட்டால் உனது லீந்து தலைகளில் ஒன்று அறு பட்டது எல்லாந்தாமே ஆகப்பிரபஞ்சாதி னீசாரம் மனத்தின்மண் இல்லாமல் பழமையாகிய இவ்வுலகத்தினுள் இருக்கின்ற அதிகமாகிய நூற்றெட்டுத் தானங்களில் அக்கமணியுடன் சர்ப்பத்தையும் ஆபரணமாகத்தரித்த பரமசிவனைப் பூசைசெய்யப் பொருந்தும் அந்நூற்றெட்டுச் சிவலிங்கத்தினுள்ளும் எட்டுச் சிவலிங்கம் அதிகமென்றும்- எ-று. (௧௭)

கங்கை காவிரி நந்தை கிராமாலை கௌதமை கிருட்டினவேணி துங்கபத்திரி, மங்களகேதார மிந்தத் தலங்கொட்டின் மகேச்சுரனைப் பூசை செய்யின் மருவுமன்றிப், பொங்குபுவியினிற் சபபுத் திவுநன்னிற் பொருந்திய பாரதவருட பாதகண்டர், தங்குநலந்தனிற் கிரியுநதியுந் தேவ நானமுமுண்டவற்றின்மிகத் தவஞ்சேர்த்துமி.

(இ-ள்) கங்கை காவிரி நந்தை கிராமாலை கௌதமை கிருட்டினவேணி துங்கபத்திரி சபகரமருவிய கேதாரம் என்னும் இந்த எட்டுத் தலங்களில் பரமசிவனைப் பூசைபண்ணினால் உனக்குப் பிரமத்துவம் பொருந்தும் இவையன்றி இன்னுமொருதலம் உண்டு இந்த உலகத்தில்சம்புத்திவிலிருக்கின்ற பாதகண்டத்தில் ஒரு பருவதமும் ஒரு நதியுமுடைய தெய்வத்தானம் ஒன்றுண்டு அந்த இடம் மிக்க தவஞ்சார்ந்த பூமியாகும். எ-று. (௧௮)

எண்ணில் பல்முனிவ ராச்சிரமந்தன்னி லீசர்வடிவாகு முயர் வில்வக்கானம், நண்ணுநதிக்

காவிரிக்குத்தரத்தி னந்தாநதித் தீர்த்தந் தேவ
கிரி தேவகாமெய்த், தெண்ணிய தீர்த்தமுமு
டைத்தா யுரோமமேனிசேர்ந்தி முனியுடன்மு
னிவ ரநேகர் சூழ்ந்து, புண்ணியமாந் தவம்ப
லிப்ப வனேகங்கோடி பொருந்துகற்ப காலம
திற் புக்கிவாழ்வர்.

(இ-ள்) அந்தப்பூமியில் கணக்கில்லாத முனீஸ்
வர்கள் ஆச்சிரமம் உண்டு அவர்களெல்லாம் அதி
ல் சிவசொருபமாய் இருப்பார் அது உயர்வுபெற்ற
வில்வவனமாகும் அவ்வனம் எவ்விடத்து உள்ள
தெனில் காவிரிநதிக்கு வடபாரிசம் உள்ளது அதில்
நந்தாநதி யென்றொரு தீர்த்தமும் தேவகிரியென்
றொரு பருவதமும் தேவகாநீர்த்த மேன்றோர் தீர்த்
தமும் உண்டு. அந்நிவிடத்தில் உரோமசமுனியுட
னே அனேக முனிவர்கள் சூழ்ந்து புண்ணியமாகிய
தவங்கள் பலிக்கும்படி அனேகங்கோடி கற்பகால
மளவும் அதிற் பொருந்திவாழ்வார்கள்.எ-று. (கக)

அத்தலத்துக் கெந்தலமு மொவ்வாதாகு
மவ்விடத்தில் வில்வவிருத்தத்தின் பாங்கர்,மெ
த்துசிவலிங்க மொன்று பதிட்டைசெய்து மே
வுசிவாகமங்களோ நிருபத்தெட்டிற், சுத்தமு
று சூக்குமமா மாகமத்திற் சொன்னவகை பூ
சைசெய்யிற் சிவனுந்நோன்றி, உத்தமமாம்
வரங்கொடுக்கும் பரமனிவ்வா றுடையென்ற
னென வசரீரியுங் கூறிற்றே.

(இ-ள்) அந்தத் தலத்திற்கு மற்றெந்தத் தலங்
களும் இணையில்லை அவ்விடத்தில் வில்வவிருட்சத்
தின் பக்கத்தில் நிறைந்த சிவலிங்கம் ஒன்று பிரதி
ட்டை செய்து விரும்பிய சிவாகமங்கள் இருபத்

தெட்டினுள் சுத்தமான சூக்குமாகமத்தில் சொல்லி
யபடி பூசைபண்ணினால் சிவபெருமான் பிரசன்ன
மாகி உத்தமமாகிய வரங்களைக் கொடுப்பார் என்று
உனக்குச் சொல்லென எனக்குப் பரமசிவன் கூறி
னார் என்பதாக ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவா
க்கியம் எழுந்தது. எ-று. (௨௦)

இவ்வாறு சூதனெனு முனிவன்கூற வினிய
செளனகன் மிகவு மதிசயிந்துச், சைவாகமப்
பெருமையெல்லா மிந்தத் தாணிதனி ஷியாவ
ர் நின்போற்சாற்றவல்லார், ஒவ்வாதகுணம
கற்றி வேதனெவ்வா றுறைந்திரத்தினேசுரப்
பதிட்டையோங்கச் செய்தான், அவ்வாறு யா
னறிய வுரைத்தல் வேண்டு மையவெனச் சூ
தமுனி யறையலுற்றான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாக சூதமுனிவர் சொல்லி
யபோது செளனகமுனிவர் மிகவும் ஆனந்தம் அ
டைந்து அதிசயித்து சைவாகமத்தின் பொருள்க
ளையெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் உம்மைப்போலச், சொ
ல்லவல்லார் யாவொன்று துதிசெய்து பிறகு அந்த
ப் பிரமனுனவன் பொருந்தாத இராசதகுணத்தை
அகற்றி இரத்தினேசுவரனைப் பிரதிட்டை செய்து
எவ்வாறு பூசைபண்ணினான் அதனை அடியேற்குச்
சொல்லியருளவேண்டும் ஐயனே என்று கேட்க
அப்போது சூதமகாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கி
னார். எ-று. (௨௧)

இரண்டாவது

பிரமதேவன் அகங்காரச் சருக்கம்

முற்றப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இரத்தினபுரிப் புராணம்

மூன்றாவது

சிவபூசைச் சருக்கம்.

வேறு.

இருநாலுதிசைப்பால ரொவருமஞ்சு முகமாக, ஒருநாலுமுகத்துடனே யொளிபரவப் பிரமாவும், இருநாலுஞ் சம்புதிசை தனிலே சம்புவைப் போற்றி இருநாலு மறையோதித்தேவகிரி தலைச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் தன்னைக்கண்ட திருக்குபாலகர் எண்மரும் அஞ்சும்படி நான்குமுகத்துடனே பிரகாசம் விரிய நாலு விருட்சம் நுழந்த மகமேருவுக்கு தென்பாலாகிய நாவலந்திலில் சம்புவாகிய பரமேசுவரனைப் போற்றிச் சிறந்த நாலுவேதங்களையும் சொல்லிக்கொண்டு தேவகிரியை அடைந்தான். எ-று. (க)

தேவகிரியெனு மிரந்தினச் சிகரவரை தலைநோக்கிப், பாவவினை தீர்க்கு முயர் பாணி நந்தை தலைநோக்கி, மேவுவில்வ வனநோக்கி விரும்பியதிற் றவம்புரியும், தாவிலுரோமசன் முகலாந்தவ முனிவர் தமை நோக்கி.

(இ-ள்) தேவகிரி என்னும் இரத்தின சிகரம்பொருந்திய மலையைநோக்கியும் பாவவினையை அகற்றி உயர் பதவியை அருளும் உதகம் நிறைந்த நந்தாதிரியைக் கண்டும் அவ்விடத்திலிருக்கின்ற வில்வ வனத்தைப் பார்த்தும் அதனுள் விரும்பித் தவஞ்

செய்து கொண்டிருக்கும் உலோமசர் முதலான ம
காமுனிவர்களைத் தெரிசித்தும். எ-று. (௨)

சருகுதனை யேபுசித்துந் தருவினிலை தானு
கர்ந்தும், வருமனிலந் தனையுண்டும் வார்புனலை
யே குடித்தும், பொருவு நிலவருந்தியும் வா
ன் பொங்க எலைத்திடையிருந்தும், ஒருபதத்
தை யெடுத்தி நின்று முயர் தவஞ் செய்தவர்
பலரால்.

(இ-ள்) அந்த வில்வ வனத்தில் உதிர்ந்த சரு
குதனைப் புசித்தும் தருவின் இலைகளை உண்டும் வரப்
பட்ட காற்றினை அயின்றும் ஒழுகுகின்ற புனலினை
ஈகுடித்தும் பொருந்திய நிலைவ அருந்தியும் ஒளி
பொங்குகின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியில் வையையும்
ஒரு தாளைத் தூக்கி தின்றும் உயர் தவஞ்செய்யப்பட்
டவர்கள் பலர். எ-று. (௩)

சருவெனவே சிறலைபெல்லாந் தாண்முழு
தும் புற்றெடுப்ப, விஷய செடி கொடிக்கெல்ல
லா மேனிமுழுவதும் படரப், பரவு சடையி
சைக் குடம்பை பறவையினந் தானமைப்ப,
உரவுசிலை யெனமாக்கஞ்சநோற்பவர் பலரால்.

(இ-ள்) உலர்ந்த கட்டையென்று கருதிக் கால்க
ளில் சிறல்கள் புற்றமைக்கவும் முளைத்த கொடி செ
டிகள் எல்லாம் சரீரமுழுதும் படரவும் சடையின்
மீது பறவைகள் கூடு அமைக்கவும் திண்ணிய கற்
கம்பங்களொன்று மிருகங்கள் உரிஞ்சவும் தவம்செ
ய்யப் பட்டவர்கள் பலர். எ-று. (௪)

ஆனினத்தி னீண்முலைக ளைப்புலிப் பறழ
ருந்து, மாணிளங்கன்று புலிமுலை மகிழ்வுடன்

குடிக்கும், கானெலிக் கிடம்புற்றிடைக் கொ
டுத்தராக் காக்குந், தேனருந்துவோர்க்குதவி
யீயப்புறஞ் செல்லும்.

(இ-ள்) இன்னும் அவ்வனத்தில் பசுக்கூட்டத்
தின் நீண்ட முலைகளில் புலிக்குட்டிகள் சென்று அ
ருந்தும் மானிளங்கன்று புலிமுலைகளில் மகிழ்ச்சியு
டன் உண்ணும் கானகத்தில் திரிகின்ற எலிகளுக்
குப் பாம்புகள் தமது புற்றிடந்து இடங்கொடுத்துக்
காக்கும் வண்டுகள் அவ்விடத்தில் மது உண்ண வ
ந்தவாகளுநகு நாமுண்ணுந்தேனை கொடுத்து வே
றொரு இடத்தில் செல்லும். எ-று. (டு)

இன்னவாறு ரோமசுருரை யெழில் கொளா
சு கிராமந், நன்னேரோங்கியே வேதனு மிகவதி
சயிதது, மினனுசொஞ்சடைப் பரமன்மே ல
ருசசனை விரும்பி, யுனனியே சிவலிங்கம் தே
நென வோவான்.

(இ-ள்) இவ்விதமான உரோமசுமுனிவர் வசிக்கி
ன்ற அழகுபொருந்திய ஆசகிரமத்தைப் பிரமதேவ
ன் கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற சடாம
குடத்தை யுடைய பரமசிவனை அவ்விடத்தில் எழுந்
தருளச்செய்து சிவார்ச்சனைபண்ண விரும்பி அதற்
குச் சிவலிங்கம் எதுவென உணர்வானாயினன்.
எ-று. (சு)

விரிந்த தேவமால் வரைதனில் விளங்கிய
சோதி, நிராந்திலங்கிய விந்திரநீல விரத்தின
த்தால், விரிந்து நின்மிதம் பஞ்சசூத்திரப்படி
வகுத்துத் திருந்தவேசெய நினைந்தனன் நே
வதச்சனையே.

(இ-ள்) விசாலமான தேவகிரியில் விளங்கிய சோதி வரிசையாகப் பிரகாசிக்கின்ற இந்திரநீல இரத்தினத்தினால் பஞ்சசூத்திரவிதிப்படி வரிந்து நிர்மாணஞ்செய்யத் தெய்வத்தச்சனாகிய விசுவகன்மாவை நினைத்தான். எ-று. (எ)

வந்திறைஞ்சிய விசுவகன்மனை மிகமகிழ்ந்தே, இந்துசேகரற்காலய மமைத்தி யின்றெனலும், புந்தியானினைந்துத் தமவிதிப்படி பொருந்த, நந்தைமாநதித் தெக்கண தீர்த்தத்தை நாடி.

(இ-ள்) பிரமதேவன் நினைத்தமாத்நிரத்தில் தன் எதிர்வந்து வணங்கி நின்ற விசுவகன்மனை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் நோக்கிச் சந்திரசூடனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருள்வதற்கு ஓர் ஆலயம் இப்பொழுதே அமைப்பாய் என்று சொன்னவளவில் அதைக்கேட்ட விசுவகன்மனானவன் தன் புத்தியில் நினைத்து உத்தமவிதி பொருந்த நந்தைமா நதியின் தென்கரையில் ஆராய்ந்து. எ-று. (அ)

ஒங்குவில்வமாவனத்திடை யுயர்தருவதனின், பாங்கராகவே விமானமும் கோயிலும் பணித்துத், தாங்குமண்டப நெடுமதில் கோபுரஞ்சமைத்தே, தீங்குறாவகை செய்தனனூலையஞ் சிறக்க.

(இ-ள்) உயர்ந்த வில்வவனத்தினிடை ஒரு விருட்சத்தின்பக்கத்தில் விமானமும் கோயிலும் உண்டாக்கி அதனைச்சூழ அனேக மண்டபமும் மதில்களும் கோபுரமுஞ் சமைத்துக் குற்றமில்லாதபடி பார்ப்பவர்களுக்குச் சிறப்பாக ஆலயத்தை அமைத்தான். எ-று. (க)

மருவு நந்தியாவட்ட மாமலாதேபோல,
பொருவிலெட்டு நாலாகிய விலக்கணம்பொரு
ந்தத், திருவிமானமுஞ் சிகரமு முடிகளுஞ் செ
ய்தே, பரவுசெம்பொனு மணிகளுங் குயிற்றி
யே பணித்தான்.

(இ-ள்) பொருந்திய நந்தியாவட்ட மலர்போல
ஒப்பில்லாத முப்பத்திரண்டு இலட்சணமும் பொரு
ந்த அழகாற் சிறந்த விமானமும் சிகரமும் முடிக
ளுஞ் செய்து அவைகளிற் சிவந்த பொன்னுலிழை
த்து நவரத்தினங்களைப் பதித்துப் பிரகாசமாக உ
ண்டாக்கினான். எ-று. (௨)

அமைக்கும் வேய்புறா தோளியா மிமைய
வெற்பருளும், உமைக்குமெண்ணிய நால்
வழிப் கோயிலுண்டாக்கி, சமைத்தனன் ம
யன் வீதிதளானதூந் தழைக்க, இமைக்கொ
ளாதிடு மெண்கண்ணெண்ணினன் முகூர்த்தம்.

(இ-ள்) திரண்ட பசுமங்லையொத்த தோளை
யுடைய இமோர்ப்பருவந் தாஜகுமாரியான உமாம
கேசவரிக்கும் சிற்பசாஸ்திரப் பிரகாரம் கோயிலுண்
டாக்கி வீதிகளெல்லாந் தழைத்தோங்க மயன் ச
மைத்தான் அப்பொழுது இமைத்தலில்லாத எண்
கணான பிரமதேவன் அதனைப்பார்த்துச் சிவலிங்க
ப் பிரதிட்டை செய்ய நலவ முகூர்த்த காலத்தை எ
ண்ணினான். எ-று. (கக)

அஞ்சதாகிய வங்கமுமமுத சித்தியோகம்
விஞ்சமோனாயின் மதிபுகர் வியாழவுச்சத்தின்
மஞ்சநேர்குழலுமைபுடன்சிவலிங்கமலரோன்
பஞ்சமாக்காவிதிப்படி பண்ணினன் பதிட்டை.

(இ-ள்) பஞ்சாங்கவிதிமுறைப்படி அமுதசித்தி

யோகமுங் குற்றமில்லாத ஓனாயும் சந்திரன் வெள்
ளி விபாழன் உச்சங்கூடிய சுபதினத்தில் நீருண்ட
மேகத்தையொத்த அளகபாரத்தையுடைய உமாம
கேசவரியுடன் சிவபெருமானையும் பஞ்சாகூடாவிதி
ப்படி பிரமதேவன் பிரதிஷ்டை செய்தான். எ-று. ()

எண்ணுநான்மறைவேதிய ரிருடிகள்சூழத்
திண்ணமாகவே யாகமவிதிமுறை தேர்ந்து
பண்ணுமோமமுஞ்சாந்தியும் பவிசுஞஞ்செய்தே
அண்ணலைப்பிரமன் சுயம்பாகவே யமைத்தான்.
(இ-ள்) எண்ணப்படுகின்ற நான்மறை வேதிய
ர்களும் முனிவர்களும் சூழ்ந்திருக்க உண்மையாகம
விதிப்படி தெளிந்துபண்ணப்பட்ட ஒமம்சாந்திபலி
முருலானயாவுஞ்செய்து அண்ணலாகிய பரமசிவன்
தைப்பிரமதேவன் சுயம்புலிங்கமாகவே அமைத்தா
ன், எ-று. (௧௩)

கருதுமால் வரைக்காரிகை கணபதி உந்தன்,
திருவுருத்திரர் மகேசுரராதவன்றிங்கள்,
மருவுநந்திசண்டே சுர்வயிரவர் முதலா,
விரவுகின்ற தோரிருப்பத்து நாலுவிக்கிரகம்.

இ-ள் யாவருங்கருதுகின்ற பெரிதான இமோ
ர்ப்பருவத ராஜபுத்திரியாகிய உமைகணபதி சுப்பிர
மணியர் மகாலட்சுமி உருத்திரர் மகேசுவரர் சூரியன்
சந்திரன் நந்திகேஸ்வரர் தண்டியடிகள் வயிரவர்மு
தலான விக்கிரகங்களையும் அமைத்தான். எ-று

மற்றுமுள்ளனவுறசவவண்மையாம் பேதம்
முற்புமாகம விதிப்படி பதிட்டை கண்முடித்
துப், பற்றிடுந் திரிகாலமும் பூசைகள் பண்
ணி, வெற்றியே தருமுற்சவ விழாவெலா நட
த்தி.

(இ-ள்) மற்றுமுள்ள விக்கிரங்களை அமைத்து ஆகமவிதிப்படி பிரதிட்டை செய்து திரிகாலமும் பூசைபண்ணி ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்ற திருவிழாவையும் நடத்தினான். எ-று (கரு)

சந்நிதிக்கெதிராகவே பிரமதீர்த்தந்தான், என்னவே யொரு தீர்த்தந்தன் பெயரினாலியற்றி, மின்னுநூலிடைவாணியுந் தானுமாய் வேதன், மன்னுகாலமநேகமங்கி ருந்தனன்மகிழ்து.

(இ-ள்) சிவபெருமான் சந்நிதிக்கெதிராகப் பிரமதீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தம் தன்பெயரால் உண்பெண்ணிப் பிரகாசிக்கின்ற நூல்போன்ற இடையை யுடைய வாணியுந்தானுமாக அநேககாலம் மகிழ்ச்சியுடன் அங்கிருந்தனன்- எ-று. (கசு)

வேறு.

பிரமபுரமெனவந்தப் பெரும்பதிக்குப் பேருரைத்துப், பரவுமறைவேதி யர்களநேகரையும் படைத்தருளி, அரனுடனேயு மைமகிழுவந்தி சந்திரநிவிடைகள், விரவுசிவாகமப் படியே மேலானபூசை செய்தான்.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் தன்பேர்விளங்கு ம்படிக்குப் பிரமபுரமென்று பெயரிட்டுப் பரவுகின்ற வேதோத்தமர்கள் அநேகரைச்சிருட்டித்துவைத்து சிவபெருமானுக்கும் உமாமகேஸ்வரிக்கும் மூன்று காலமும் விரிந்தசிவாகமத் தின்பிரகாரம் பூசைபண்ணினான். எ-று. (கஎ)

அப்பரிசேபூசைசெய் யுமந்நாளிலோர் ஞான்று. செப்பரி தாமனிமயமாய்ச் சிவலிங்கந்

தனிவிரூந்தோர், மெய்ப்படிவமுறத் தோன்றி
விளங்குமையாளுடனாக, ஒப்பரிதாஞ்சோதியு
டனோங்கியெழுந்திடக் கண்டான்.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் மேற்சொல்லிய
வண்ணம்சிவபூசைசெய் யும்நாட்களில்ஓர்நாள் சொ
ல்லற்கரியமாணிக்கமயமாகச்சிவலிங்கத்திலிருந்துள
மு அந்த ஒளியில் சிவபெருமானும் உமாமகேஸ்
வரியும் தோன்றக்கண்டான், எ-று. (கஅ)

கண்டுமிகமனம் வெருவிக்கசிந்துநெகிழ்ந்து
ளமுருகித், தெண்டனிட்டுப்பஞ்சாங்கவட்டாங்
கச்செயலாகப், பண்டைமறைவிதிப்படியேபல
காலும் பணிந்தேத்திப், புண்டரிகவுடையா
னைப் புண்டரிகன்போற்றுதலும்.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் சோதி சொருபத்
தைக் கண்டவுடனே அஞ்சி உள்ளம் கசிந்து நெகி
ழ்ந்து உருகிப் பஞ்சாங்க அஷ்டாங்க விதியாகத் தெ
ண்டனிட்டுப் பழமையான வேதவிதிப்பிரகாரம் புலி
த்தோலை உடையாகத்தரித்த சிவபெருமானைத்தோ
த்திரம் பண்ணினமாத் திரத்தில். எ-று. (கஆ)

இந்துற்ற சடைமுடிபாரிறைவிமுகமதிநோ
க்கிச், சந்தசுபாராயணஞ்சதுர்வேதன் பூசை
யினால், வந்தித்துப் போற்றுதலால்வந்தபிழை
யாம்பொருத்தேம், சிந்தித்துவரமுதவத் தேவி
யே நீயும் பொறுப்பாய்.

(இ-ள்) சந்திராகுடனாகிய பரமேசுவரன் பார்வ
தியினுடைய பூரணச்சந்திரோதயம் போன்ற முக
த்தைப் பார்த்து தேவி சதுர்வேத பாராயணனாகி
ய பிரமதேவன் நம்மை வந்தனை செய்து போற்று
தலினால் அவன் பிழையை யாம் பொறுத்தோம்அ

வ்வாறே நீயும் பொறுத்தருள்வாய் என்றார். எ-று()

சமையுன்பா ஸ்ருததலிஹ சமாபத்யா மு
ன்பெயரும், எமையுந்தான் சுத்தரத்தினேச
னென்றி யாருந்துதிப்பர், உமையுன்பேராற்றீ
ர்த்தமென்றுனது கோயின்முன்னர், அமை
யென்றே யருளவுமை யருள்விழியினுலமைத்
தாள்.

(இ-ள்) பரமசிவனுனவர் பின்னுந் தேவியைப்
பார்த்துப் பெண்ணேபொறுமை உன்னிடத்திலிரு
த்தலினால் சமாபதியென்னுந் திருநாமம் உனக்கு உ
ண்டாகும் எமையும் சுத்த இரத்தினேசுரர் என்
பதாக இயாவரும் துதிப்பார்கள் ஆகலினால் உன்
பெயரால் ஒரு தீர்த்தம் உன்னுடைய கோயிலின்
முன்னாக அமைத்தருள்வாயென்று சொல்ல அப்
பொழுதே அம்மையும் கிருபானோக்கத்தினால் ஒரு
தீர்த்தம் உண்டாக்கினான். எ-று. (உக)

தந்தயிர்த்தத் தீர்த்தந்தான் சமாபதியாமெ
னவாகும், வந்தயுக நாலுக்கு மருவயிர்த வ
ளம்பதிதான், முந்துகத்திற் பிரம்புரமொழிந்
த திரோதாயுகத்தில், உந்துனுடைப் பெயரா
லே சமாபுரமா முமைகளாய்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணம் உமையவள் பரமசிவன்
சொற்படி தீர்த்தத்தைச் சிருட்டித்தவளவில் பா
மேசுவரன் அம்மையைநோக்கிப் பெண்ணே நீ கே
ட்பாயாக உன்னால் சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தத் தீர்த்
தம் சமாபதியென்னும் பெயரையுடையதாகும் நா
ன்கு யுகத்திலும் நிலைபெற்ற இந்தச்சுத்திரம் மு
தல் யுகமாகிய கிரோதாயுகத்தில் பிரம்புரமென்றும்
திரோதாயுகத்தில் உன்னுடைய பெயரால் சமாபுர
மென்றும் பெயரையுடையதாகும். எ-று. (உஉ)

நாடுதுவாபரயுகத்தினன் னந்தாபுரமாகும்,
கூடுங்கலியுகந்தன்னிற் குறித்த விரத்தினபுர
மாகும், வீடுபெறு மெவளோனும் விரும்பியிந்
தத் தலத்திருந்து, தேடிநம்மைத் தெரிசித்தா
ற் செல்வமுடன் பெறுவர்முத்தி.

(இ-ள்) துவாபரயுகத்தில் நந்தாபுரமென்றும் க
லியுகத்தில் இரத்தினபுரமென்றும் பெயரையுடை
யதாகும் அன்றியும் மோகூட்டைப்பெற விரும்பு
வோர்கள் இந்தத் தலவாசம்பண்ணி நம்மைத் தெ
ரிசித்தால் இகத்திற்குரிய செல்வத்தோடு மோகூட்
தையும் அடைவார்கள். எ-று. (உரு)

விருக்கமெனு வனம்வில்வ விருக்கமுநம்மு
ருவாக, இருக்குமிந்த விருட்களு மெமது பங்
கிலொருகூறும், திருக்கிலின்னம் பிரமர்பலர்
செயும்பூசை தெரிசிக்க, உருக்கமுடன் விருடி
களு முரோமசரு மிங்கிருந்தார்.

(இ-ள்) பல விருட்சங்களால் நிறைந்த இவ்வ
னத்தினுள் இருக்கின்ற வில்வ விருட்சங்களெல்லா
ம் நமது சொருபமாகும் இவ்வனத்திலிருக்கின்ற இ
ருடிகள் எல்லாம் எமது பங்கில் ஒருகூறாகும் இஃத
ன்றியும் மாறுபாடில்லாத அனேகம் பிரமர்கள் நமக்
குச் செய்யும் பூசையைத் தெரிசிக்க அன்புடன் அ
னேக முனிவர்களோடு உரோமசமுனிவரும் இங்கு
வசித்தார். எ-று. (உசு)

முன்னநாமித்தலத்தின் முனிவானேகம்பே
ர்க்கு, நன்னுதலாய் வரங்கொடுத்தோ நமது
சடைமுடிமீதில், மின்னு கங்காநதிச்சலமேவீ
று நந்தாநதியாகும், பன்னுபஞ்ச பாசகங்கள்
கலுமிந்தப் பதித்தனிலே.

(இ-ள்) பிறைபோலும் நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்ணே முன்னாளில் நாமிர்தத் தலத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அனேக முனிவர்களுக்கு வரங்கொடுத்தருளினோம் நமது சடையிலிருக்கின்ற கங்காசலமே பெருமைபொருந்திய நந்தாநதியாகும் இந்தத் தலத்தில் கொடிய பஞ்சமா பாதகங்களும் போம். எ-று. (2௫)

அஞ்சுகுரோசத் தூரமாகுமந்தத்தலத்தெல்லை, விஞ்சவே யெவனோனு மிதித்தவுடனே துலையாப, பஞ்சமாபாதகங்கள் பறந்தோடு மிப்பதியில், வஞ்சமாமனத்தவரும் வந்திருக்கிற கதியடைவார்.

(இ-ள்) அந்தத் தலத்திற்கெல்லை ஐந்து குரோச தூரமாகும் இந்த எல்லைக்குள் யாவராயினும் ஓடி யிடில் அவர்களுடைய மகா பாதகங்களெல்லாம் பறந்தோடிப்போகும் வஞ்சனையுள்ளவரானாலும் இப்பதியில் வசித்தால் மோட்சத்தை அடைவார்கள். எ-று. (௨௬)

மருவிய விப்பதிமகிமை மா தேகாணென்று லைத்துப், பரவுகின்ற பிரமாவைப் பார்த்து னது பூசையினால், உரவுபிரமத்துவந் தானுண்டாக வுனக்கென்று, த்ரமுறு நல்வரங்கொடுத்துச் சிவலிங்கத்துடன் கலந்தார்.

(இ-ள்) இந்தச் சேதத்திரத்தின் மகிமையைப் பெண்ணே நீ அறிவாயென்று உமாதேவியாருக்கு லைத்துப் பின்பு தன்னைப் பூசித்துத் துதிக்கின்ற பிரமதேவனை நோக்கி ஒ பிரமனே உனக்குப் பிரமத்துவம் உண்டாகக்கடவதென்று திரமான வரங்கொடுத்துச் சிவலிங்கத்துடன் கலந்தருளினார். எ-று.

மன வெழில்பெறு சூதனு
மினிது, பன்னவே சவுனகனும் பரிவுடனு
ண் மகிழ்வாகி, அன்னவாகன நெவ்வாறானை
த் தோத்திரஞ்செய்தான், என்னநேர்வரம்பெ
ற்று நென்பது கூறெனச் சொல்வான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாக அழகிய சூதமகாமுனி
வர் அன்புடன் சொன்ன அளவில் அதைக்கேட்ட
சவுனகனும் மகிழ்வடைந்து சுவாமி பிரமதேவன் எ
வ்வண்ணம் சிவபெருமானைத் தோத்திரம் செய்தா
ன் என்ன நேர்மையான வரத்தைப்பெற்றான் அவ
ற்றைச் சொல்லியருளவேண்டு மென்று கேட்கச்
சூதமகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

சிவபூசைச் சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆகச்செய்யுள்—86.

உ

சிவமயம்.

இரத்தினபுரிப் புராணம்.

நான்காவது

வரம்பெற்ற சருக்கம்.

பிரமபுரப் புராணத்திற் சிவனையன்று பிர
மனுரை தோத்திரஞ்செய் பெருமைதன்னைப்,
பரவுமெவர்களுக்குநாமுரைத்ததில்லைப் பரமர
கசியமாகும் பாரின்மீது, விரவுதிருநீற்றுடன்

கண்டிகையணிந்து மேலாம் பஞ்சாக்கரமோ
தாதபேர்க்கும், உரவுசிவபூசை யில்லாதார்க்
கும் வேருவையைப் பொய்யென்றுரைக்கு
நாத்திகர்க்கும்.

(இ-ள்) பிரமபுரபுராணத்தில் பரமேசுவரனை அ
ந்நாளில் பிரமநேவன் வாங்கினால் தோத்திரம்செய்
த பெருமையைப் பரவுகின்ற யாவருக்கும் நாம்
சொன்னதில்லை இது பரமரகசியமாகும் ஆதலால் இ
ந்தமகத்துவத்தைச் சொல்லுகிறோமென்று சூதம
காமுனிவர் செளனகருக்குச் சொல்லுகின்றார் பூ
லோகத்தில் நிறைந்த விபூதியையும் உருத்திராட்ச
த்தையும் அணிந்து மேலான பஞ்சாட்சரத்தைச்
செபிக்காதபேர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கி
ன்ற விபூசைபண்ணாதபேர்களுக்கும் வேதவாக்கி
யங்களைப் பொய்யென்று நிந்திக்கின்ற நாஸ்திகருக்
கும். ஏ-று. (க)

சிவநிந்தைசெய்வோர்க்கும் பாசண்டர்க்கு
ஞ் சிவனை நினைந்தார்க்கும் செப்பவொ
ண்ண, நெவனிந்தத் தோத்திரத்தைச் செவி
யிற் கேட்டு லெப்பாவஞ் செய்தாலுமடைவ
ன் முத்திப், பவமிகுந், பாக்கங்களேனெஞ்
செய்தோர் பரதிரவியங் கவர்ந்தோர் பரிவில்
லாதார், அவரன்னமுண்டோர் சிரார்த்தம்புசி
த்தோ ரடாத வுண்டினை நுகர்ந்தோ ரவகு
ணத்தோர்.

(இ-ள்) சிவநிந்தனை செய்யப்பட்டவர்களுக்கும்
பாசண்டருக்கும் சிவனை நினைக்காதவர்களுக்கும்
சொல்லுதற்கரிதாகிய இந்தத் தோத்திரத்தை யா
வராயினும் காதினுற்கேட்டால் அவர்கள் பாவமெ

ல்லாம்ந சித்துமோட்சத்தை அடைவார்கள் பாவமி
குந்த பாதகங்கள்செய்த அநேகம்பேர்களும் பரதி
வியங்களை அபகரித்தவர்களும் அன்புசெய்யாதார்
அன்னதையுண்டவர்களும் சிரார்த்தங்களில் புசித்
தவர்களும் உண்ணத்தகாத வுணவுகளை உண்ட
வர்களும் அவகுணமான துற்குணத்தவர்களும்
ஏ-று. (உ)

உண்டிதனைப் பந்திபேதகஞ்செய்துண்டோ
ரொருவருக்குக் கொடுப்பதனை விலக்கல்செய்
தோர், கொண்டவிரதந்தவிந்தோர்பொய்சொ
ல்வோர்கள் கூடிய வேள்வியைத் துலைத்தோர்
கொடியபாவி மிண்டினுடனெளியாருக் ககித
செய்தோர் மேவிய பொய்ச்கரியுரைக் தோரி
யாவனோனும், புண்டரிகனுரைசெய் தோர்திர
த்தைக் கேட்கிற் புவிமீதிற் புனிகராயுடவர்
முந்தி.

(இ-ள்) பந்தியில் உணவுசெய்யும்போது நன
க்கு நல்லுணவும் பிறருக்கு வேறுவிருமான உணவு
மசெய்து புசிப்பவர்களும் கொடுப்பதை விலக்குகி
ன்றவர்களும் தானெடுத்துக்கொண்ட விரதத்தை
விடப்பட்டவர்களும் பொய்சொல்லிய பேர்களும்
கூடினயாகங்களைக் குலைத்தபேர்களும் கொடிய பா
வஞ் செய்தபேர்களும் எளியாருக்கு இடர்பண்ணி
னவர்களும் பொய்ச்சாட்சி சொன்னவர்களும் அ
ன்றி இன்னும் எவ்விதப் பாதகங்களைச் செய்தவரா
யினும் பிரமதேவன் உரைசெய்த தோத்திரத்தை
க் கேட்பாராயின் உலகத்தில் புண்ணியராய் வசித்
துப பின்மோட்சத்தை அடைவார்கள். ஏ-று (ங)

இத்தனைகாலமெவர்க்கு முறைத்ததில்லையே
காந்தப்பொருளாகு மிதனையின்று, பத்தியுட

ன்கேட்கையினு னீயுய்க்கப் பரமமுனி யாக
கையினுற் பகர்வேன்கேட்டி, சுத்தரத்தின
விலிங்கத்திற் பிரமமான சோதியெழுந்திடக்
கண்டுதொழுதுவேதன், நித்தகத்த வத்தபத்
தர்க் கெளியாயென்று நின்று பரவசனாகிப்
போற்றல்செய்வான்.

(இ-ள்) இந்நாள்வரையிலும் யாம் ஒருவருக்கு
ஞ் சொன்னதில்லை இரகசியப் பொருளாகிய இப்
பொருளை இப்பொழுது அன்புடன் கேட்கின்றமை
யாலும் நீயும் பரம சிலாக்கிய முனிவனாகையினாலு
ம் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக அந்தச் சுத்த ர
த்தின விலிங்கத்தில் பரப்பிரமசோதிப் பிரகாசம் எ
ழுந்ததைக்கண்டு பிரமதேவன் தொழுதுவணங்கி
நித்தனே கர்த்தனே அத்தனே அடியார்க்கெளியவ
னே யென்று ஆனந்த பரவசத்தனாகித் தோத்தி
ரம் செய்வானாயினான். எ-று. (ச)

சாம்பசிவமகாதேவுருத்திரபோற்றி சச்சிதா
நந்தபரயோகிபோற்றி, பாம்பணியும் வேணி
மறைமுடிவேபோற்றி பரமகலியாணிசத்தி ய
துரியா போற்றி, யாம் பரவுமீச மகேசுரனே
போற்றி யபயகரனேகாலகாலபோற்றி, தேம்
பொருளே யாதியந்திரவிஸித்த திரியம்பகவம்
பிகைநாதபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்) சாம்பசிவ மகாதேவ உருத்திரனே போ
ற்றி சச்சிதாநந்தபரயோகியானவனேபோற்றிசர்ப்
பாபாணமணிந்த சடாமகுடத்தையுடையோனாகிய
வேதாந்தப்பொருளேபோற்றி பரமகலியாணசத்தி
யப்பொருளாகியதுரியனேபோற்றி யாங்கன்பாவித்
துதிக்கின்றஈசமகேசனேபோற்றி அபயாஸ்தத்தை

யுடையவனேபோற்றி காலகாலனே போற்றி வா
சனைப்பொருளானவனே ஆதிமத்தியாந்தரகிதனை
திரிநேத்திரதாரியே உமாமகேஸ்வரி நாதனே போ
ற்றி போற்றி. எ-று. (இ)

ஈசான தற்புருட வகோரவாம விறைவசத்
தியோசாத வேகருப. தேசான சூக்குமனே
யனேகருப சிற்பரானந்த வோங்காரருப, ஆ
சாரமானவனே ரூபாருப வதலவிதலாதி யண்
டமானருப, வாசாமகோசர வேதாந்தருப மரு
வுதற்பரானந்தருபா போற்றி.

(இ-ள்) ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம்
சத்தியோசாதமென்னும் பஞ்சானனங்களை யுடை
ய இறைவனே ஏகருபனே சூக்குமருபனே அனே
கருபனே சிற்பரானந்த ஓங்காரருபனே ஆசாரமா
னவனே ரூபாருபனே அதலவிதலாதி அண்ட சொ
ரூபமானவனே வாசாமகோசரனே வேதாந்தருப
னே தற்பரானந்த சொருபனே போற்றி போற்
றி. எ-று. (ஈ)

ஆறாமக்கர மெட்டாமக்கரங்க னைம்பத்தோ
ரக்கரங்களைத்து மேனி, நீறுயமுதல்வ சந்திர
பானு நேத்திர நின்மலபண்டித வயித்திய நி
ருவிகார, வீரமியோகியரித யகமலவாச விம
லகயிலாச நிராமயவுலாச, பேராகுஞ்சுத்த ரத்
தினேசுரனே போற்றி பிஞ்ஞகனே யுன்றிரு
த்தாள் போற்றி போற்றி.

(இ-ள்) சடாட்சரம் அட்டாட்சரம் மீம்பத்தோ
ரட்சரங்கள் முதலான அட்சரங்களையெல்லாம் நீறு
க்கித் திருமேனியிற்றரிக்கும் முதல்வனே சோமசு
ரிய நேத்திரனே நின்மலனே எல்லாம் வல்லவனே
பவப்பிணியை நீக்கும் வயித்தியனே விகாரமில்லா

தவனே பெருமைபொருந்திய போகியர் இதயகமல
த்தில் வாசம்பண்ணப்பட்டவனே மலரகிதேனே கை
லாசனே நிராமயனே உல்லாசனே அடியார்கள்பே
றுகிய சுத்த ரத்தினேசுரனே போற்றி பிஞ்ஞகனெ
ன்னு நாமத்தை யுடையவனே உனது திருவடிகள்
போற்றி போற்றி. எ-று. (எ)

அடியேன்செய் பபசாரமனேகங்கோடி யத்
தனையும் பொறுத்தருள்வாய் போற்றி யென்
றே, முடிமீதுகுவித்த கையானின்று போற்
ற முக்கணனெண்கணன்பான் முனிவுமாறிப்,
படிமீதில்வேண்டும்வரங்கொடுப்பேங்கேளாய்
பங்கயனெயென வேதன் பகர்வானென்றும்,
கொடிதான விராசதமாங் குணந்தானென்பா
ற் குறுகாமல் வரங்கொடுப்பாயென்று பின்
னும்.

(இ-ள்) அடியேன் செய்த அநேகங்கோடி அ
பசாரங்களைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று சிரசி
ன்மேற் குவித்த கையினனாகி நின்று போற்ற அ
ப்பொழுது பரமசிவன் பிரமதேவன்மேல் உண்டா
ன முனிவுநீங்கி ஓ பிரமனே உனக்கு வேண்டும் வ
ரங்களைக் கேட்பாயாக என்று சொல்ல அதைக்கே
ட்ட பிரமதேவன் சுவாமி கொடுமையான இராசத
குணம் என்பால் வாராதிருக்க வரங்கொடுப்பாயெ
ன்று சொல்லிப்பின்னும். எ-று. (அ)

தேவனையுன்மீதில் வைத்தபத்தி சிதைபா
மலென்னுளத்தி விருத்தல்வேண்டும், மேலி
யிர்தச் சுத்த ரத்தினவிலிங்கந்தன்னில் விளங்
கி யிவ்வாறெயென்று மிருத்தல் வேண்டும்,
யாவராயினுந் தெரிசித்தோர் கட்டுகெல்லா மி
ட்டகாமியங்களுல்லாமி னினுநல்கிப், பாவவி

னைதீர்த்துமுத்தியுதவவேண்டும் படிமீதிவிப்பி
ராம புரத்திற்றானே.

(இ-ள்) ஓ தேவதேவனே உன்மீதில்யான்வை
த்த பத்திசிறையாமல் என்னுளத்தில் இருத்தல்வே
ண்டும் இப்பூமியில் பிரமபுரத்தில்என்னால் ஸ்தாபி
க்கப்பட்ட சுத்தரத்தின விவிங்கத்தில் இன்று சோ
திமயமாய் விளங்கிய வண்ணமே என்றும் விளங்கி
அருளல் வேண்டும் உன்னைத்தொரிசித்தவர் யாவரா
யினும் அவர்கள் விரும்பிய இஷ்டகாமியங்களைக்
கொடுத்து அவர்களைப்பற்றிய பாவகருமங்களைத்தீ
ர்த்து முத்தியளித்தருளவேண்டும். எ-று (க)

பிறந்தோர்க்கு மிருந்தோர்க்கு மிறந்து
ளோர்க்கும் பேரின்பமாம் பதவி யுதவவேண்
டும், அறந்தானோர் சிறிதுசெய்தபேர்கூட்கெ
ல்லா மனேக புண்ணியஞ் செய்த பலனுதவ
வேண்டும், சிறந்தொருவர்க்கமுதளித் தாலா
யிரம்பேர் சேர்ந்து புசித்திடு பலனேகொடுத்
தல்வேண்டு, மறந்த சிந்தையானோனு மொரு
நாள்வைகில் வளர்ந்துறையும் பாவமெல்லாம
கற்றவேண்டும்.

(இ-ள்) இந்தஸ்தலத்தில் பிறந்தவர்கட்கும் இ
ருந்தவர்கட்கும் இறந்தவர்கட்கும் பேரின்பமாகிய
மோட்ச பதவியைக் கொடுத்தருளவேண்டும் இந்த
ஸ்தலத்தில் சிறிது தருமஞ்செய்தவர்கட்கு அனேக
புண்ணியபலனைக் கொடுத்தருளவேண்டும் தீருவரு
க்கு அன்னங்கொடுத்தால் ஆயிரம்பேருக்குக்கொடு
த்தபலனை அளித்தருளவேண்டும் எப்பொழுதும்
பாவவினையையே பயின்றவராயினும் அவர்கள் இ
த்தலத்தில் தங்குவாராயின் அவர்கள் பாவங்கள்
யாவற்றையும் அகற்றல்வேண்டும். எ-று. (ஃ)

மதிக்குமின்றுபோல விர்த வைகாசத்தின் மருவுபெளரணைத் தினத்தின் மகிழ்ச்சியாகக் கதிக்கினிய விர்தவிரத்தின விலிங்கந்தன்னைக் கலந்தபஞ்ச கவ்வியத்தா லெண்ணெய்க்காப் பால், விதிப்படியே யபிடேகஞ்செய்து சால மேனியெலா முபசாரத்தாலேயொற்றி, இதற் குப்பின் பரிவட்டமியல்பாச் சுற்றியிணர்த்து ம்பைமாலையினை யிணையச்சாத்தி.

(இ-ள்) இயாவராலு மதிக்கப்பட்ட இன்றைத் தினம்போல வைகாசிமாதப் பெளரணையில் ஆனந்த த்தைவிளைவிக்கின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் இந்தச் சுத்தரத்தின இலிங்கத்தைப் பஞ்சகவ்வியத்தினாலு ம் எண்ணெய்க்காப்பினாலும் விதிப்படி அபிடேகஞ் செய்து உபசாரத்துடன் திருமேனியில் ஒற்றாடையிட்டிப் பின்பு பரிவட்டஞ்சுற்றி அலர்ந்த தும்பை மாலையைப் பொருந்தத் தரித்து. எ-று. (க க)

யாவர் தொழுதாலுமிந்த விலிங்கந்தன்னி விப்படியே தெரிசித்தோர் கண்ணிற்காண, சேவைகொடுத்தவர் கடமக்கந்தந்தன்னிற் சிறந்த சாயுச்சியமே கொடுத்தல்வேண்டும், மே வியவர் தமைத்தெரிசித்தோர் கட்டுக்கல்லாமி க்க செல்வ முதவியவர் கிளைஞரோடுந், தா வுகயிலாயத்திற் சாரூபத்தைத் தரித்திருந்து பின்னர் முத்தியடையவேண்டும்.

(இ-ள்) இயாவராயினும் யான் மேற்சொல்லிய வண்ணம் அபிடேகம் முதலியவைசெய்து வணங் கினால் இன்று தோன்றியவாறே அவர்கள் கண்ணி ற்காணச் சேவைகொடுத்து இறுதிக்காலத்தில் சிற ப்பான சாயுச்சியபதவியும் கொடுத்தருளவேண்டும் அப்படித் தெரிசித்தவர்களைத் தெரிசித்தவர்கட்டுக் கல்லா மிக்க பாக்கியத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் சு

ற்றத்தாருடன் சாருபத்தைப் பெற்றுக் கயிலாசத்
திலிருந்து பின்பு மோட்சத்தை யடையவேண்
டும். எ-று. (௧௨)

மன்னுவைகாசிப் புகளோன்வாரந் தன்னில்
வந்து சிறுகாலேநந்தைநதியின் மூழ்கிப், பின்
னர் சமாபதித்தீர்த்தம்படிந்து கோயிற்பிரதக்
கணஞ் செய்தம்மை யகிலாண்டதேவி, தன்
னை மணமல்லிகை மாலையினுற் சாத்திச் சந்த
னமு மரிசனமுஞ் சிறக்கத்தீட்டிப், பன்னுப
ச்சைமாவோடையமுது நல்லபாலுடனி வே
தித்துப் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) நிலைபெற்ற வைகாசிமாதம் சுக்கிரவா
ம் உதயகாலையில் நந்தாநதியில் ஸ்நானம்பண்ணிப் பி
ன்பு சமாபதித்தீர்த்தத்தில்மூழ்கித் திருக்கோயிலைப்
பிரதக்ஷணஞ்செய்து அகிலாண்டநாயகிக்கு மணங்
கமழும் மல்லிகைமாலேசாத்திச் சந்தனமு மஞ்சளும்
சிறப்பாகத் தரித்துப்பச்சைமாவும் பஞ்சாமிருதமு
ம் பாலுடன் நிவேதனஞ் செய்து பணிந்து போ
ற்றி. எ-று. (௧௩)

மங்கையர்கனிப்படியே நாலுவாரமதிப்புட
ன்போற்றிடிற் சென்மமலமி நீங்கித், தங்கிய க
ர்ப்பந்தரித்து மகவுண்டாகித் தாமரையின்
னிருவாருடானும் பெற்றே, எங்குநிறைபுக
ழுடனே வாழவேண்டு மெழில்பெறவே மா
சிபெலுமாதந்தன்னிற், பொங்குநந்தாநதி மூ
ழ்கிநீறுசாத்திப் பொருந்திய கண்மணிமலை
நிறையப் பூண்டு.

(இ-ள்) மாதர்களும் இவ்வண்ணமே வைகாசி
மாதத்தின் நான்கு சுக்கிரவாரத்திலும் போற்றினு
ல் சென்மமலமி நீங்கிச் சந்ததியுண்டாகி இலக்குமிசா

கவதி இருவர்கடாட்சமும் பெற்று எங்கு நிறைபு
கழுடனே வாழவேண்டும் அல்லாமலும் மாசிமாத
த்தில் நந்தாந்தியில் மூழ்கி விழுதிதரித்தலுடன் உ
ருத்திராட்சமாலையும் பூண்டு. எ-று. (க௪)

தெக்கணத்தினுறைமூர்த்திக் கெதிரதாகச்
சிறக்கவெழுதின மஞ்சதினமூன்றாகும், தக்க
தினமன்றியொரு தினந்தானேனுஞ் சாந்தமு
டனிருந்து பஞ்சாக்காஞ்செபிக்கில், உக்கிரமா
ம் பூதவேதாளத்தோடு முடன்பிரியாப்பிரம
ராக்கதி பேயெல்லாம், மிக்கவவரைக்காணி ல
ரியைக்கண்டு வெருவுமதமாவென விட்டேக
வேண்டும்.

(இ-ள்) தச்சுமூர்த்தி சன்னிதியில் ஏழுதின
மாயினும் ஐந்துதினமாயினும் மூன்றுதினமாயினும்
அல்லது ஒருதினமாயினும் சாந்தகுணத்துடனிரு
ந்து பஞ்சாக்காரம் செபித்தவர்களைக் காணில் உக்
கிரமான பூதவேதாளங்கள் நீங்காத பிரமராக்கதி
கள் பேய்கள் முதலானவைகளெல்லாம் சிங்கத்தை
க்கண்ட யானையைப்போல் பயந்தோடல் வேண்டு
ம். எ-று. (க௫)

இப்படியே யிவ்வாங்க ளனைத்தும்வேத
னெம்பிரான்றனைக்கேட்க வுளமகிழ்ந்தே, அ
ப்படியேயருளின மென்றுரைத்தாடொன்னவ
ங்களிகுந்தே சவுனகன்னுன்கூறும், மைப்ப
டியுங் குழலுமையாளுடனே துய்யமாமணியீ
சுரன்றனக்கு மகிழ்ந்தே வேதன், எப்படித்
தான்றிருவிழாநடத்தல் செய்தாடெனன்ப தனை
க்கூறுமெனச் சூதன்சொல்வான்.

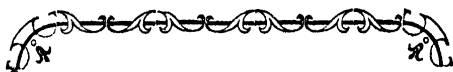
(இ-ள்) பிரமதேவன் இவ்விதமான வாங்களை
யெல்லாந் தந்தருளவேணுமென்று பாமபதியைக்

கேட்கச் சிவபெருமான் அவ்வண்ணமே தந்தருளி
 னோமென்று சொல்லினொன்றதைக் கேட்ட செள
 னகன் அகமகிழ்ச்சிகொண்டு சூதமுனிவரை நோக்
 கிச் சுவாமி சமாபதியாருக்கும் துய்யமாமணியாரு
 க்கும் பிரமதேவன் நடத்திய திருவிழாச்சிறப்பை
 யும் சொல்லியருளவேணுமென்று கேட்கச் சூதமு
 னிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. [யசு]

வரம்பெற்ற சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—102.

உ

சிவமயம்

ஐந்தாவது

திருவிழாச் சருக்கம்.

வேறு.

சிந்தைமகிழ்ந்தயனர்ச்சனை செய்துதிருநாட்கள்
 சந்ததமுஞ்செய்து வந்திடுசெயலெதுதானென்னிற்
 கந்தமிசூந்த சுவாசுகமரான் களிகூர
 வந்ததுமுந்துறு சித்திதாதானெனு மறிமாதம்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் மனமகிழ்ச்சியுடன் சிவா
 ர்ச்சனை செய்து பின்னடத்திய திருவிழாச்சிறப்பு எ
 வ்வாறென்னில், வாசனைமிசூந்த நல்ல புட்பபாணத்
 தையுண்டய மன்மதன் களிப்படையும்படி வருகின்

ற வசந்தகாலத்தில் மேடமாதமென்கின்ற சித்தி
னாமாதம் பிறந்தது. எ-று. (க)

கோடலர் சண்பகநீடுறு புன்னைஞ்ஞக்கத்திப்
பாடலமாமகிழ் கேதகைமாதுளை பைம்பூகம்
எடலருங்கனி காரமொடார மிருஞ்சோகம்
காடணிகூவினை புன்குநறும்கனிகற்கூரம்.

(இ-ள்) கொம்புகள்விரிந்த சண்பகம், நீண்டபு
ன்னை, குருக்கத்தி, பாதிரி, மகிழ், தாழை, மாதனை,
பசுமையையுடைய கமுகு, ஏடவிழ்ந்த கோங்கு, ச
ந்தனம், பெரிய அசோகம், காவிற்கு அலங்காரமா
கிய வில்வம், புன்கு, நறிய கனிகளைத்தருகின்றபே
ரீந்து. எ-று. (2)

தாழைபலாவலர் தாதகிதோடு தருங்குந்தம்
வாழையொடாசினி நீடதவால் மருதம்பன்னீர்
காழையுறும்பெரு வாசைசெருந்திகருஞ்சம்பு
மாழைபெருந்தரு வாமலகத்துடன் மலிசோலை.

(இ-ள்) தென்னை, பலா, மலர்ந்த ஆத்தி, விரிந்
த குருந்தம், வாழை ஈரப்பலா, நீண்டஆத்தி, ஆல்,
மருதம், பன்னீர், வயிரம்பொருந்திய பெரிய வா
சை, செருந்தி! கருநாவல், பெரிய புளி மா, நெல்லி,
முதலான விருட்சங்களால் நிறைந்தசோலை. எ-று.

மல்லிகை பட்டிகை கருமுகநறவணி மந்தாரம்
எல்லையில் வாசமலிந்த செவந்தியோடிருவேலி
முல்லைகடுக்கை மணந்தருத மனகமுதலாக
அல்லிதருஞ்சிறு சண்பகவல்லி யநேகங்கள்..

(இ-ள்) மல்லிகை, இருவாகுடி, அரும்புநிறைந்
த மந்தாரம், வாசனைமிகுந்த செவ்வந்தி, மரு, முல்
லை, மருக்கொழுந்து, அகவிதழையுடைய சிறுசண்

பகம்முதலான கொடிகளும் விருகூங்களும் அனே
கம். எ-று. (ச)

இத்தகையாகிய சோலையின்வாவினிடையெங்கும்
மெத்தியதாமரை செங்கழுநீரால் விரிநெய்தல்
கொத்தவர் செங்கிடை வள்ளையரத்தங்குளிரீலம்
நத்தொடுபுட்கயல் தத்திமிசூந்தே நனிவாழும்.

(இ-ள்) இத்தன்மையான சோலையினடுவினுள்
ள தடாகங்களினிடமெங்கணும் நிரம்பியதாமரையு
ம் செங்கழுநீரும் மலரவிழ்ந்தநெய்தல்களும் கொத்
துகளலர்ந்த செந்நெட்டியும் வள்ளைத்தண்டும், செ
ம்பரத்தையும் குளிர்ச்சிபொருந்திய நீலோற்பலமு
ம் சங்கும் பட்சிகளும் கயன்மீன்களும் மிகுந்து
வாழாநிற்கும். எ-று. (ரு)

கூவியகோகில வேரசைகளாசைகள் குடிகொள்ளத்
தாவியமாமயி லாடிடவண்டுகடான்பாடப்
பாவியல்சேர்திரு வாசகநாளும் பைங்கிள்ளை
நாவின்மொழிந்திடு சோலைகள்சூழ்தரநடுவாக.

(இ-ள்) அச்சோலையினடுவாகக் கூவப்பட்ட கு
யிலின் ஓசையைக் கேட்டு அன்புகுடிகொள்ளத் தா
விச் செல்கின்ற மயில்களாட வண்டுகள் பாடப் பாவி
லக்கணமமைந்த தீருவாசகத்தைப் பசியகிளிகள்
நாவினாற் சொல்லாநிற்கும். எ-று. (சு)

பசைந்தெழுபுனல் சுற்றுறுகுழி நடுவண்பாங்காக
இசைந்துறுசந்திரகாந்தமெனுஞ்சிலையேகொண்டே
அசைந்துறுதென்றல் வருந்திசையது முகமேயாக
வசந்தவிமண்டப மொன்மெழிலாக வகுத்தேதான்.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் விரும்பி அச்சோ
லையிலுள்ள தடாகத்தின்மத்தியில் அழகாக இசைந்
தசந்திரகாந்தக் கற்களைக்கொண்டு தென்றற்காற்றி

ற்கு எதிர்முகமாக வசந்தமண்டபம் ஒன்றுவரு
த்து. எ-று. (எ)

காவணமானதுசுற் றுறுபவளக்கால்கொண்டே
மேவிடவாசவிலா மிச்சங்கொடு மேய்வித்தே
தாவில்விதானிப் பதுமனிமலர்கொடுதான்செய்து
பூவடைவாலுமீதுபனிப் புனல்பொலிவித்தே.

(இ-ள்) பவளக்கால்கள் நிறுத்தி அதன்மேல்
வாசனைப்புற்களால் பந்தல்வேய்ந்து குறைவில்லா
தபலப்புட்பங்களினால் மேற்கட்டிகட்டிப்பூமியில்வெ
ண்மணலைப்பரப்பி அதன்மீது பன்னீர்களைப் பொ
லிவாகத்தெளித்து. எ-று. (அ)

சப்பரமானது பூமலரோகொடுதான் சோடித்
தெப்பதிதன்னிலு மிப்படி யிலையெனவேசெய்தே
ஒபபிலிரத்தினபுரத் துறைநாயகருடனாகச்
செப்பன கொங்கை சமாபதிமாது சிறப்பாக.

(இ-ள்) பூமலர்களைக்கொண்டு விமானமொன்று
எவ்விடங்களிலும் இவ்வாறாக இல்லையென்று சொ
ல்லும்படி செய்வித்து அதில் ஒப்பில்லாத இரத்தி
னபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகரான சுத்
தரத்தினேசுவரையும் இங்குவிசச் செப்பையொத்த
தனபாரத்தையுடைய சமாபதியாரொன்கிற அகிலா
ண்டவல்லியாரையும் எழுந்தருளப்பண்ணி. எ-று. (

அலராணிசப்பரமீதி லெழுந்தருளப்பண்ணி
நலமிகு சந்தவசந்தக் காவணநடுவைத்தே
யிலகியசுங்காதன மண்டபமதினினி தேற்றிப்
பலமணிசந்தனங் குங்குமமான்மதம் பன்னீர்கள்.

(இ-ள்) புட்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சப்
பரத்தின்மீது சுவாமியையும் அம்மையுமெழுந்தரு
ளப்பண்ணி நன்மைமிகுந்த சந்தனவாடையுடன் க

லந்து வரப்பட்ட தென்றல் வீசுகின்ற வசந்தப்பந்
தலின் நடுவில் பிரகாசிக்கின்ற சிங்காதனத்திலேந்
றிப் பல ஆபாணங்களும் சந்தனம் குங்குமம் கஸ்தூரி பன்னீர்களும். எ-று. (ஓ)

சாத்திமலிந்த சுகந்தத்தொடை மலர்தன்னோடும்
ஏத்தி நிவேதன முழுதுந்துபழு மினிதாகத் [ண
தோத்திரமேசெய்து மங்கையர்நடனத்தொழில் கா
வேத்திரபாணிகடிருவோலக்க மிடுச்செய்ய.

(இ-ள்) ஆபாணம் சந்தனம் குங்குமம் கஸ்தூரி பன்னீர் முதலானதும் சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கு
ம் தரித்து அதனுடன் சுகந்த மலர்களினாலே தொ
டுத்த மாலைகளுந் தரித்து நிவேதனஞ்செய்து தூ
பதிப வுபசாரங்களை யு முடித்துத் தோத்திரஞ் செய்
தபின் அரம்பைமாதர்கள் நடனஞ்செய்ய வேத்திர
பாணிகள் திருவோலக்கதெரிசனஞ்செய்யவும். எ-று.

வேறு.

இந்தநல்வசந்தமு மிலங்குபணிலங்குறமொ
ழிந்துவரு மங்கைமடவார், கொந்தளகபந்திக
ள் வகிர்ந்து மலர்கொண்ட தொடைகொண்டு
குழளைப்பின்னியெ, சந்தனநிரம்பிய தனந்த
னிலுமங்கெழில் கொடங்கமெனு மங்கமிசை
யுங், கந்தமிக வெங்கணுமணிந்து நடனங்கள்
செய்து கம்பிதவசந்த மறைவார். 1

(இ-ள்) இந்நன்மையான வசந்தப் பாக்களைப்
பண்பொருந்தப்பாடி ஆடுகின்ற பெண்கள் அளக
பாரத்தின் பந்திகளை வகிர்ந்தெடுத்து அதில் புட்ப
ங்களாற்றொடுத்த மாலைகளையணிந்து சந்தனக்குழ
ம்புதிமிர்ந்த தனபாரத்திலும் பொன்போலு மேனி
யிலுங் கதம்பப்பொடிகளை யணிந்து நடனமாடி வ
சந்தம் பரவொர்கள். எ-று. (க 2)

கனகமணியண்டைகளை வெள்ளியண்டைகளுடன் காந்தளங்கையிலேந்திக், குனகுளியெனு மழலைவஞ்சியர்கள் களபக்குழம்பினை முகந்தெறிகுவார், தனகடினவம்புகள் பொறுதறக்கைகளிற் றுங்கியே நாணிநிற்பார், தினகாணையெதிர்கண்ட கமலமெனுமுகமாதர் செண்கெளறிந்து மகிழ்வார்.

(இ-ள்) சுவணத்தினுற் செய்யப்பட்ட அழகு பொருந்திய தட்டுக்களும் வெள்ளித்தட்டுகளும் காந்தளங்கையிலேந்திக் கிளிபோலுஞ் சொல்லினை யுடைய பெண்கள் களபச்சேற்றினை முகந்தெறிவார் கச்சுறுந்த தனங்களைக் கையிலேந்துவார் வெட்கி நிற்பார்கள் சூரியனைக்கண்டு மலர்ந்த தாமரைமலையொத்த முகத்தையுடைய பெண்கள் ஒருவர் மேலொருவர் மலர்ச்செண்களை யெறிந்து விளையாடுவார்கள். எ-று. (௮௩)

கேடகக்குழிதனிற் குதிகொண்டு நீந்துவார் கேசங்களவிழ விழுவார், சூடகக்கைகளாற் புனன்முகந்தெறிகுவார் சூழ்புனலின் மூழ்கி யெழுவார், பாடகக்கால்களிற் கலைசுற்றவர வென்று பதைபதைத்துளம் வெருவுவார், ஆடகப்படிகளில் வழக்கிவிழுவார் நீரிலாடைவிழவே நானுவார்.

(இ-ள்) நீரிற் குதித்து நீந்துவார்கள் கூந்தலவிழச் சலத்தில் விளையாடுவார்கள் வளையலையணிந்த கைகளினாலே சலத்தை முகந்தெறிவார்கள் சலத்திலு மூழ்கி யெழுவார்கள் இடையில் தரித்த வஸ்திரம் அவிழ்ந்து பாடகக்கால்களில் சுற்றிக்கொள்ளப் பாம்பு சுற்றிக்கொண்டதென்று உள்ளம் பதைபதைத்து வெருவுவார்கள் கரையில் ஏறுகிறபோது

சுவர்ணத்தினால் செய்த படிகளில் கால்வழுக்கி விழுவார்கள் வஸ்திரம்அவிழ வெட்கப்பட்டு நிற்பார்கள். எ-று. (௧௪)

இந்தவகை வளர்பிறைச் சத்தமிதொடங்கியேயிறைவனுடனிறைவிமிகவும், சிந்தைமகிழும்படி வசந்தம்விளையாடியே சித்திரைப்பௌரணையிலே, முந்துவகையபிடேக முஞ்செய்து மகிழ்வான்முடித்தனன் மாதபூசை, பிந்தவருவைகாசி மாதத்திருத்தேர் பிறங்குதிருநானை மொழிவாம்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாக வளர்பிறைச் சத்தமிதொடங்கிச் சிவபெருமானும் தேவியாரும் மனமகிழும்படி வசந்தம் விளையாடிச் சித்திரைப்பௌரணையிலே முன்சொல்லியபடி அபிஷேகஞ் செய்து மகிழ்வுடன் மாநபூசையும் பண்ணினான் வைகாசிமாதத்தில் இரதவுற்சவம் நடத்திய சிறப்பினையுஞ் சொல்லுவாம். எ-று. (௧௫)

வையமீதினில் வந்தவைகாசிமாதத்தின் மருவிரத்தினபுரத்துத், துய்யமாமணி யீசோறிய திருத்தேர்துலங்கு திருநாளென்னவே, வெய்யமால் யானைமிசை வள்ளுவர்களேறியே வீதிவீதிக ளெங்குமே, கையினன்முரசறை ய நகரிசனமெங்குங் களிப்புடன் மிகமகிழ்ந்தே.

(இ-ள்) இவ்வுலகில் வரப்பட்ட வைகாசிமாதத்தில் இரத்தினபுரத்திற் பொருந்திய துய்யமாமணி யீசார் திருத்தேரில் ஆரோகணித்துவரப்பட்ட திருநாளாகும் இதனை யாவருமறிவீர்களென்று கோபத்தையுடைய பெரிய யானையின்மீது வள்ளுவர்களேறி வீதிகளெங்குஞ்சென்று முரசறைந்தார்கள் அ

தைக்கேட்ட நகரத்துள்ள ஜனங்கள் இயாவரும் ஆ
நந்தசாகரத்தி லழுந்தி. எ-று. (௧௬)

வீதிகள்சிறக்கவே தோரணநிறுத்துவார் மி
க்கவேதிகை யமைப்பார், கோதில்பவளத்
தினாற் கால்களைநிறுத்திக் கொடுங்கைகனகத்த
மைப்பார், போதிகைவிளங்கிடுந்தூணுத்திரங்
களைப் புதியபட்டான் மறைப்பார், சோதிபெ
று சுவர்களைக் களபகத்தூரியாற் சூழந்துசித்
திரமெழுதுவார்.

(இ-ள்) வீதிகளில் தோரணங்களைக் கட்டுவார்
மேடைகள் போடுவார்கள் குற்றமில்லாத பவளங்
ளாற் கால்கள் நிறுத்திச் செம்பொன்னினாற் கொடு
ங்கைகளமைப்பார் போதிகைவிளங்கிய தூண்உத்தி
ரங்களைப் புதிய பட்டினால் மறைப்பார் பலர்கூடி அ
ழகிய சுவர்களிற் களபகஸ்தூரிகளினாற் சித்திர
மெழுதுவார்கள். எ-று. (௧௭)

பச்சைமாணிக்கமுத்தின் றெடைகணுற்றி
யே பட்டுமேற்கட்டி புனைவார், செச்சைமாலை
த் தொடையல்கட்டியே வகைவகைச்செய்ய
பூப்பந்தவிடுவார், வச்சிராயுதனுலக மென்ன
வே பொன்னால் வகுதத்திண்ணைகண் மெழு
குவார், கச்சமில்லாமணிய முத்தியேவாசலிற்
கனகதோரணமமைப்பார்,

(இ-ள்) மரகதத்தினாலும் மாணிக்கத்தினாலும்
முத்துக்களாலும் மாலைகள் தொடுத்துத் தொங்கக்
ட்டிப் பட்டுவஸ்திரங்களினால் மேற்கட்டி கட்டுவார்
கள் வெட்சிமாலைகளைத் தொங்கக்கட்டிச் சிவந்த புட்
பங்களினாற் பந்தவிடுவார்கள் இந்திரஉலகம் இதுதா
னென்று சொல்லும்படி பொன்னுலமைக்கப்பட்ட
திண்ணைகளைச் சந்தனக்குழம்பால் மெழுகுவார்கள்

குற்றமில்லாத இரத்தினங்களைப் பதித்த வாசல்களில் பொன்னரிமாலையைத் தூக்குவார்கள். எ-று. (1)

செம்பொனற்கும்பம் பசும்பொனன் மாவிலே சிறந்த தேங்காய்மணியினும், பைம்பொனால் வேதிகை வெண்பொனன்மென் முளைப்பாலிகை நிரைத்துவைப்பார், தம்பமானதைமணியினும்பொதிசுவார் செய்ய சாந்துகொடுத்தை மெழுகுவார், உம்பர்மானிகைதொறுங்கொடுகளணிவார் வீதியொளிபெறத் தீபமிடுவார்.

(இ-ள்) செம்பொன்னினும் கும்பமும் பசும்பொன்னினால் மாவிலையும் நவரத்தினங்களினால்தேங்காய்களமைத்துப் பசும்பொன்னினால்மைத்த திண்ணைகளிற் பரப்பி வெள்ளியினால் பாலிகைகளை நிரைநிரையாக வைப்பார்கள் கம்பங்களைநாட்டி அதில் மாணிக்கங்களைப் பதிப்பார்கள் சிவந்த சந்தனக்குழம்பால் பூமியை மெழுகுவார்கள் மேல்வீடுகள்தோறும் கொடுகளை நிறைப்பார்கள் வீதிகளெங்கும் பிரகாசமாகும்படி அளவில்லாத தீபங்களை யேற்றுவார்கள். எ-று. (1௧)

நாலுதிசையுஞ் சத்திரசாலை செய்வார் மணநறும்புனற்பந்தவிடுவார், பாலுநறையுந் தயிருநறு நெய்யுமாகவே பந்தியில் விருந்தளிப்பார், ஏலமணியுங்குழன் மடந்தையர்தமேனிதனை யிசையவொப்பனைகள் செய்வார், ஞாலமிசையுளபந்து சனமெலாம்வந்துறவு நண்ணவேதுதுவிடுவார்.

(இ-ள்) நாலுதிக்குகளிலும் அன்னசத்திரமும் யாகசாலைகளும் செய்வார்கள் வாசனையுடைய பன்னீர்க்குடங்களைப் பந்தலெங்கும் வைப்பார்கள் பால்தேன் தயிர் நெய்யுடன் யாவருக்கும் விருந்தளி

ப்பார்கள் சாந்தணிந்த அளகபாரத்தையுடைய மா
தர்கள் தங்கள் மேனிகளை அழகுபொருந்த அலங்
காரம் செய்வார்கள் உலகத்திலுள்ள பந்துஜனங்க
ளெல்லாம் வந்து உறவுகொள்ளும்படி தூதுகள் வி
டுவார்கள். எ-று. (உய)

வேறு.

இலகுமான கருளோரியாரு மிவ்வகைப்
பலபலவிதத்தினுற் பரிவுகூர்தர
உலகெலாம் படைப்பவனு வந்து நோக்கியே
அலகினூற்கணித மாமதனையுன்னியே.

(இ-ள்) பிரகாசிக்கின்ற பெரிய நகரத்திலுள்
ளோர் இயாவரும் இவ்வண்ணமாக மகிழ்ச்சியுடை
ந்திருக்க அப்பொழுது பிரமதேவனானவன் சுந்
தோஷித்து நகரின் அலங்காரத்தை நோக்கி அளவி
ல்லாத சாஸ்திரகணிதத்தை மனதில் எண்ணி.எ-று

திக்கெனுங்கிராம தேவதைகள் பூசனை
தக்கதோர்கிராம சாந்திகளுந்தான்செய்து
சுக்கிலபக்கத்திற் றேன்று சட்டியிற்
புக்கதாமகிழ் புனர்பூசநாளிலே.

(இ-ள்) திக்குகளிலிருக்கின்ற கிராமதேவதை
களுக்குப் பூசைசெய்து தகுதியாகக் கிராமசாந்தி
களு முடித்துச் சுக்கிலபக்ஷத்திற் றேன்றிய சஷ்டி
த்திதியில் பொருந்திய புனர்பூசநக்ஷத்திரத்தில்.எறு
அங்குரார்ப்பணஞ்செய்தே யன்னவூர்தியான்.
பொங்குமோமத்தொழில் புரிந்துபோற்றியே
தங்கமார்ந்தில குறப்பதுமந்தாபித்துக்
கொங்கலன்னமாங் கொடியையேத்தினான்.

(இ-ள்) அங்குரார்ப்பணஞ் செய்து மூன்றக்கி
னியால் ஓமத்தொழிலை நடத்திப் பொன்னால் நி

றைந்து பிரகாசிக்கும்படி பதுமபீடந் தாபித்து வா
சனைமிகுந்த தாமரைமலரில் எழுந்தருளிய திருமட
ளைப் பூசைபண்ணினான். எ-று. (௨௩)

ஆகமவ்திப்படி யட்டதிக்கினும்
வாகினுலவரவர் வாகனங்கரால்
ஒகையாற்கொடிகளு மோங்கவேத்தியே
தோகைபாகரை மிகத்தொழுது போற்றியே.

(இ-ள்) ஆகமசாஸ்திரவிதிப்படி அஷ்டதிக்கிலு
மிருக்கப்பட்ட தேவதைகளை அழகுபொருந்த அவ
ர்வர்கள்வாகனங்களில், ரோகணிப்பித்துச்சந்தோ
சத்துடன் கொடிகளை யேத்திப்பின்பு உமாபங்கனா
கிய பரமசிவனை மிகவும் தொழுதுபோற்றி. எ-று

பேரிகைதாளத்தாற் பிறங்குதேவர்கள்
சேரவேவந்துதான் சேவைசெய்யவே
சீரியலத்திர தேவனைக்கொடு
பாரியபலியெலாம் பாவித்தானரோ.

(இ-ள்) மேளதாளங்கள்முழங்கப்பிரகாசிக்கின்
ற தேவர்கள் தெரிசனஞ் செய்யும்படி சிறப்பினையு
டைய அஸ்திரதேவனைக்கொண்டு பெரியபலியெல்
லாங் கொடுத்தான் எ-று. (௨௪)

கணபதிதிருவிழாக் கந்தனுற்சவம்
மணமிகநடத்தியே மண்டபப்படி
பணபதிதனை யணிபரமனன்பினால்
நனுுகிடவகைவகை நடத்தினாரோ.

(இ-ள்) கணபதிதிருவிழா சுப்பிரமணியர்திருவி
ழா திருக்கலியாண உற்சவம்முதலானதும் நடத்திப்
பின்னர் மண்டபப்படியிலே ஆதிசேஷ கங்கணம
ணிந்த பரமசிவன் மகிழும்படி வினோதவினோதமா
க நடத்தினான். எ-று. (௨௫)

நாலுநாட்டிருவிழா நடந்தசப்பரம்
சாலவேநடத்திப் பின்றருமவேதனும்
ஏலவைந்தாந்தின மிடபவாகனம்
மேலதாந்திருவிழா விழைவித்தானரோ.

(இ-ள்) நாலாந்திருவிழா நடக்கப்பட்ட சப்பர
த்தின்பேரில் மிகவும் சிறப்பாக நடத்திவைத்துப் பி
ன்பு தருமசொருபியாகிய பிரமதேவன் சிறப்புப்
பொருந்தும்படி ஐந்தாந்தினத்தில் விருஷபாருடரா
எழுந்தருளிவரும்படி செய்வித்தான். எ-று. (௨௭)

ஆறதாந்திருவிழா யானைவாகனம்
வீறுடனேழி வந்திரவிமானமும்
கூறுமெட்டதனிலே குதிவைவாகனம்
பேறுறநடத்தியே பிறங்குமொன்பதில்.

(இ-ள்) யானைவாகனத்தில் ஆறாந்திருவிழாவும்
இந்திரவிமானத்தில் பெருமைபொருந்திய ஏழாந்தி
ருவிழாவும் குதிவைவாகனத்தில் எட்டாந்திருவிழா
வும் நடத்திவைத்துப், பின்பு பிரகாசிக்கின்ற ஒ
ன்பதாந்தினத்தில். எ-று. (௨௮)

பொன்னணியிரத்தின புரத்துநாயகர்
நன்னுதற்சமாபதி நாயகிக்குமே
உன்னியதினகர னுதிக்குமுன்னமே
மன்னுநந்தாநதி மஞ்சனங்கொடு.

(இ-ள்) ஒன்பதாந்திருநாளில் அழகுபொருந்தி
ய இரத்தினபுரீசுவரற்கும் நன்னுதலையுடைய சமா
பதியென்னும் அகிலாண்டநாயகிக்கும் சூரியோத
யமாகுமுன்னமே நிலைபெற்ற நந்தாநதித்தீர்த்தங்
கொண்டுவந்து. எ-று. (௨௯)

திருந்தவேவகை யபிஷேகஞ் செய்தபின்
பொருந்துசெம்பொன் கொடுபுனை பட்டாடையை

அருந்தவர்விடும்புலியநனைச்சாத்திய
பெருந்தகை மருங்கினிற் பிறங்கச்சாத்தியே.

(இ-ள்) திருந்தமுற அபிஷேகஞ்செய்து பின்
செமபொன் இழையாற் புனைந்த பீதாம்பரத்தைத்
தாருநாவன இருடிகளால ஏவியபுலித்தோலைதறித்
த பரமபதியின் யிடையிற்றரித்து. எ-று. (௬௦)

நலமணிநவமணி நற்கிரீடமும்
குலவியமகர குண்டலமுஞ்சந்திர
கலையொடுகங்கை யுங்கண்டமாலிகை
இலகுறுதரளமு மிலங்கச்சாத்தியே.

(இ-ள்) குற்றமற்ற நவரத்தினம் பதித்த நல்ல
கிரீடமும் குலாவியமகரகுண்டலமும் மூன்றும் பிறை
ச்சந்திரனும் கங்காநதியும் கண்டமாலிகையும் பிரகா
சிக்கின்ற முத்துமாலிகையுந் தரித்து. எ-று. (௬௧)

ஆரமும் பதக்கமு மாரமாமணித்
தாருநல்லுதர பந்தனமுங்கண்டிகை
யேரணிவடங்களு மிழையுமுப்புரிச்
சீருபவீதமுஞ் சிறக்கச்சாத்தியே.

(இ-ள்) சந்தனமும் பதக்கமும் முத்துமணித்
தாவடமும் உதரபந்தனமும் உருத்திராக்ஷத்தாவட
மும் நூலிழையினால் முப்புரியாகச் சேர்க்கப்பட்
ட சிறப்பான பூணூலுந் தரித்து. எ-று. (௬௨)

கார்தனிற் கடயமும் கவின்கொளாழியுந்
திரந்தரு பதமிசைச் சிலம்புங்கிண்கணி
வரிந்திடு மரவமும் வலியவீரமும்
தருந்தனிக்கழலுடன் றயங்கச்சாத்தியே.

(இ-ள்) கைகளில் கடகங்கணமும் அழகினையு
டைய மோதிரமுந்தரித்து மோட்சத்தைத் தரப்ப

ட்ட பாதங்களில் சிலம்புகளையும் கிண்கிணிகளையும்
தரித்தலோடு அவதத்தையும் வலியையும் வீரத்தையு
யும் குறிக்கின்ற வீரகண்டாமணியும் பிரகாசிககத்
தரித்து. எ-று. (௩௩)

செண்பக மல்லிகை செருந்திகூவிளம்
தண்பிடி கடுக்கையார்த மனகததொடும்
எண்பட வகைவகை யிணங்குமாஸிகை
பண்படியளியினம் பரவச்சாத்தியே.

(இ-ள்) சண்பகம் மல்லிகை செருந்தி வில்வம்
குளிரச்சிபொருந்தியகொன்றை ஆந்திமருங்கொழு
ந்து முதலானவைகளைக் கணக்குவகையாகத் தொ
டுத்த மாலைகளை இசைப்பாடுகின்ற வண்டிகள்குழத்
தரித்து. எ-று. (௪௪)

மேருவைவளைத்திடும் வெற்றி வில்லினைத்
தாரணிமுடியிசைத் தாங்கினொனச்
சீரணிசெம்பொன்றிற் சிறந்தவாஸிகை
ஏரணிந்திட மிசையினிது சாத்தியே.

(இ-ள்) ஆதிகாலத்தில் வளைத்த வெற்றிபொரு
ந்திய மேருவில்லை இப்பொழுது மாலையையணிந்த
முடிமேற்றாங்கினொன்று சொல்லும்படி சிறப்புப்
பொருந்திய செம்பொன்றைச் செய்து விளங்கிய தி
ருவாஸிகையை அழகுபொருந்த மேலே இனிதாக
ச் சாத்தி. எ-று. (௩௫)

மணிமுலைச் சமாபதி மடநதைகருங்கலை
அணிவகை மாலைகளனைத்துஞ் சாத்தியே
தணிதருநெறித்திரு நீறுஞ்சாத்தியே
பணிபதமுடியினுற் பணிந்துபோற்றிப்பின்.

(இ-ள்) நவரத்தின மாலிகைகளைத் தாங்கிய ச
மாபதியாரொன்னும்அகிலாண்ட நாயகியாருக்கும் ப

ட்டுவத்திரங்களும் ஆபரணங்களும் வகைவகையா
கிய மாலைகளுஞ் சூத்திச் சார்த்ததைவினைவிக்கின்ற
திருநீறுஞ்சாத்தி அரவத்தண்டையணிந்த திருவடி
யில் முடியினுற் பணிந்து போற்றிப்பின்னர். எ-று

அருந்திமேழுதுடன பூபமாதியாத்
திருந்திட நிவேதனஞ் செய்து சோடசந்
தரும்பரிவுடனுப சாரந்தானெலாம்
பொருந்திடவுதவியே பொற்றண்டேற்றினான்.

(இ-ள்) அருந்தத்தக்க அன்னங்களுடனே அ
ப்பவருக்கங்களையும் திருத்தமாக நிவேதனஞ்செய்
து பரிவாகச் சோடசவுபசாரத்துடன் எல்லா உப
சாரங்களையும் செய்துபின்னர் பொற்பல்லக்கின்
மேல் எழுந்தருளப்பண்ணினான். எ-று. (௩௭)

முன்னோ கணபதி முருகவேளெழிற்
பொன்னணியிரத்தின புரத்துநாயகர்
தன்னிகரிலாதமர் சமாபதித்திருப்
பின்னர்சண்டேச்சுரன் பெரிதுதோன்றினார்.

(இ-ள்) முன்னாக விக்கினேசாரும் முருகக்கட
வுளும்எழுந்தருளிவரவும் அவர்கட்குப்பின்னாகத்தி
ருமகள் வசிக்கும் இரத்தினபுரியைக் கோவிலாகக்
கொண்ட சிவபெருமானும் தனக்குத்தானே ஒப்
பாகியமர்ந்த சமாபதியாரொன்னும் அகிலாண்டவல்
வியாரும் அவர்கட்குப் பின்னாக சண்டேசுரநாயகு
ரும் எழுந்தருளினார். எ-று. (௩௮)

சங்கமெக்காளநற் றுளமத்தளந்
துங்கபெரிகையுட னிடக்கைதுந்துமி
சிங்கநாதத்தொடு சிறந்தமேளங்கள்
எங்கணுஞ்செவிடுற விரைந்துவிம்மவே.

(இ-ள்) சங்கு எக்காளம் நல்லதாளம் உயர்ச்சி யான பேரிகை உடுக்கை தேவதுந்துபி சிங்கநாதம் முதலான வாத்தியங்களுடன் சிறந்த மேளவாத்தி யங்களும் எவ்விடமும் செவிடுபடச் சத்தித்து அதி கரிக்கவும். எ-று. (௩௬)

மெல்லிய சுவரிகள் வீசமீதினிற்
சொல்லருமால் வட்டங்கள் சூழ்தரப்
பல்வகையடுக்கொலி பயிலவாசமே
புல்லியதூபத்தின் புகைகள்விம்மவே.

(இ-ள்) மெல்லிய சாமரைகள் வீசவும் சொல் லுதற்கரிய ஆலவட்டங்கள் ஆகாசத்தில் நிறையவு ம் பலவகையான மணிச்சத்தங்கள் ஒலிக்கவும் வா சனைகள்பொருந்திய தூபத்தின் புகைகள் எங்கும் அதிகரிக்கவும். எ-று. (௪௫)

துங்கமாவேதத்தின் றேத்திரங்களுந்
தங்கிசைநாவலர் தமிழின்பாடலும்
மங்கைமாரிசையுடன் மகாவினையும்
அங்கவராடலு மாகிமுன்செல.

(இ-ள்) மகத்தாகிய நாலுவேதங்களையும் பிரா மணோத்தமர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வரவும் எங் கும் இசைபரவிய சமயாசாரியர்கள் திருவாய்மலர்ந் தருளிய தேவாரந் திருவாசகமுழங்கவும் மங்கைப் பருவப்பெண்கள் குரலிசையோடு வினைகள் வாசி த்துக்கொண்டு வரவும் அப்பருவப்பெண்களிற் சில ர்நடனமாடவும். எ-று. (௪௬)

முத்தினுற்பவளத்தான் முறைசெய்பொன்னினுற்
பத்திசேர்மணியினுற் பட்டினுற்செய்த
மெத்தியகொடிகளோர் டீகாடிமீதிடச்
சித்திரம்வகுத்த சீராடிகோடியே.

(இ-ள்) முத்தாற்செய்த குடைகளும் பவளத் திணற்செய்த குடைகளும் பெரன்னிணற்செய்த வரிசையானகுடைகளும் பத்திபத்தியாக நிறைத் து நல்லரத்தினங்கள் பதித்த குடைகளும் பட்டு களாற்செய்த குடைகளும் ஆகாசத்திற் சூழ்ந்துவ ரவும் சித்திரங்கள்வகுத்தகண்ணாடிப்படங்கள் சூழ் ந்துவரவும். எ-று. (சஉ)

சந்திரவட்டமுந் தாணிவட்டமும்
இந்திரமகர தோரணமுமெண்ணிலாப்
பந்தியின்சாலையாப் பற்றுதொங்கலின்
கொந்தலர்பீலியங் குடைகள் கோடியே.

(இ-ள்) சந்திரவட்டங்களும் சூரியவட்டங்களு ம் தேவேந்திர சம்பிரமமான மகரதோரணங்கள் ப ந்தியின் சாலையாகப் பற்றிப்பிடிக்கக் கொத்துகளலர் ந்த குஞ்சங்கள் கட்டிய ஆலவட்டக்குடைகள் கோ டானுகோடி சூழ்ந்துலாவும். எ-று. (சங)

உலவியவிடையினு முயர்ந்தபொற்கொடி
வலிதருமுடிக மலிந்தபொற்கொடி
இலகியமயிலடி யெழுதுபூங்கொடி
குலவுமன்னக்கொடி கோடிகோடியே.

(இ-ள்) உலாவிவருகின்ற உயர்ச்சியான அழக மைந்த இடபக்கொடிகளும் வலிமையமைந்த மிகு அழகான பெருச்சாளிக் கொடிகளும் பிரகாசிக்கின் றமயிலடியெழுதிய அழகானகொடிகளும் குலாவுக ன்ற அன்னக்கொடிகளும் கோடானுகொடிகள். எ-று

மாயனார்கருட வாகனத்தின்மேல்வா
ஆயபேரிந்திரனி யானைமேல்வாத்
தியவன்மேடத்திற் சிறக்கவேவரக்
காயுயிர்ச்சமன் பெருங்கடாவின்மேல்வா.

(இ-ள்) திருமால் கெருடவாகனத்தி லெழுந்த
ருளிவரவும் இந்திரன் யானைவாகனத்தி லேறிவரவு
ம் அக்கினிதேவன் ஆட்டுக்கடாவாகனத்திலேறிவ
ரவும் உயிர்களைக் காயப்பட்ட இயமன் பெரிய எரு
மைக்கடாவி லேறிவரவும். ௭-று. (சரு)

நிருதிதன்றொழிலுறு நிருதன்மேல்வர
வருணனுஞ்சூழமிசை மருவியேவரக்
கருதியவாயுவுங் கலையின்மேல்வர
வருதிதியவனும் புட்பகத்தின்மேல்வர.

(இ-ள்) நிருதிதன்றொழில்பெற்ற இராகுகன்
மேலேறிவரவும் வருணன் மகாவாகனத்திலேறிவர
வும் வாயு மான்வாகனத்திலேறிவரவும் குபேரன் பு
ட்பகவிமானத்தி லேறிவரவும். ௭-று. (சசு)

ஈசனென்றியம்புவா ரிடபமேல்வர
மூசகார்க்கஞ்சுகன் முடுவன்மேல்வரத்
தேசணியத்தரி சிங்கமேல்வர
ஆசிலாக்காளியு மலகைமேல்வர.

(இ-ள்) ஈசனென்றியாரு மியம்புகின்ற ஈசான
ன் இடபவாகனத்தி லேறிவரவும் மொய்த்த இருளை
யொத்த சட்டையையணிந்த வயிரவர் சுவானவாக
னத்திலேறிவரவும் பிரகாசம்பொருந்திய தூர்க்கை
யம்மன் சிங்கவாகனத்திலேறிவரவும் குற்றமில்லா
த காளியம்மன் பிசாசுவாகனத்திலேறிவரவும். ௭-று

மற்றுளோர்க ளுமவர் வாகனங்கண்மேற்
சுற்றியேபணிந்து மெய்த்தோத்தரஞ்செய
அற்றைநாளோ ததரு வாடுதண்டின்மேற்
பற்றமர்மழுவினா பரிந்துதோனறலும்.

(இ-ள்) மற்றுண்டான தெவர்களெல்லா மவர
வர்கள் வாகனங்களி லேறிச்சூழ்ந்து பணிந்து உண்

மையாகத் தோத்திரங்கள் செய்துவர அன்றைத்தினம் அழகுபொருந்திய திருவாடுதண்டின்மேல் மழுவைக் கையிற்சுடித்த பரமேசுவரன் எழுந்தருளினார். எ-று. (சஅ)

தேவமால்வரையான் வந்தான்றிரு வில்வ வனத்தான் வந்தான், நாவினிற்றுதிக்கு நந்தாநதிதனக்கிறைவன் வந்தான், பூவினான்போற்று மந்தப் புகழ்புனை தீர்த்தந்தன்னிற், பாவமோசனங்கள்செய்யும் பஞ்சமங்கலத்தான்வந்தான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாகப் பரமசிவனெழுந்தருளிய வரும்போது பெரிய தேவகிரியான் வந்தான் அழகுபொருந்திய வில்வவனத்தான் வந்தான், நாவாற்றுதிக்கப்பட்ட நந்தாநதிக்கிறைவன்வந்தான் கமலாசனத்தான் போற்றுமக் கீர்த்தியைப் புனைந்த பிரமதீர்த்தத்தில் பாபவிமோசனஞ்செய்கின்ற பஞ்சமங்கலத்தான்வந்தான். எ-று. (சக)

பிரமமாபுரத்தான் வந்தான் பெருஞ்சமாபுரத்தான் வந்தான், வரமெலாமருளு நந்தாபுரத்துறைமகேசன் வந்தான், பொருவிலா வெழிவிரத்தினாபுரத்துறை யொருவன் வந்தான், துரியனஞ்சுத்த விரத்தின துய்யமாமணியான் வந்தான்.

(இ-ள்) பிரமபுரத்தான்வந்தான் பெரியசமாபுரத்தான்வந்தான் வரங்களைப்பாவித்தருளும் நந்தாபுரத்து மகேசன்வந்தான் ஒப்பில்லாத அழகுபொருந்திய இரத்தினாபுரத்தொருவனாகிய ஈசன் வந்தான் இடபவாகனத்தையுடை சுத்தரத்தினமென்னும் துய்யமாமணீசரன் வந்தான். எ-று. (இஉ)

செப்புமில்வாறுசெம்பொற்சின்னங்கடொ
னித்தலோடு, முமபுரமெரித்த நாலுமுதற்பெ
யர் படைத்துவாமும், இப்புரத்தீசனூர்த் திரு
பதம்பணியவென்றே, துப்பணி கடகச்செங்
கைச் சுரிசுழன்மடவாரொல்லாம்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லியவாறு பொற்சின்னங் க
ள் தொனித்தவளவில் நந்தபுரமென்றும் இரத்தின
புரமென்றும் பிரமபுரமென்றும் சமாபுரமென்று
ம் நான்கு நாமங்களையுடைய கேசத்திரத்திலெழுந்
தருளிய சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கவே
ண்டுமென்று பவளங்களையும் கடகங்களையு மணிந்த
கைகளையும் அளகபாரத்தையு முடைய மாதர்களு
ம. எ-று. (ருக)

பேதையராதியாகப் பேரிளம் பெண்களீற
சு, சோதிசேர்தள, அதின்மீதுஞ் சுதைபொதி
மாடமீதும், வீதியின் மருங்கு மேடைவிளங்
கு சாளரத்தினுடும், ஒதைமேகலைகளார்ப்ப
வொருவர்முன்னொருவா நின்றார்.

(இ-ள்) பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை
அரிவை தெரிவை பேரிளம் பெண்ணென்னும் எ
ழுவகைப் பருவப்பெண்களும் காந்தியையுடைய த
ளத்தின்மீதும் சுண்ணச்சாந்தந் தீற்றிப் பிரகாசிங்கி
ன்ற மாடமாளிகைகளிலும் வீதிப்பக்கங்களிலும்
மேடைகளிலும் விளங்காநின்ற பலகணியினுள்ளு
ம் மேகலாபரணங்களார்ப்ப ஒருவர்முன்னொருவரா
க நின்றார்கள். எ-று. (ருஉ)

முண்டகவேதன்செய்த முதன்மையாம் பூ
சையாலே, கண்டனமிவரையென்பார் காணு
தற்கெளிதோ வென்பார், செண்டைவேல் வி

ழிகளாலே கிரியனமார்பிற்பூண்ட, வெண்டா
ளத்தின் மாலைவிளங்கு நீலமதாச்செய்வார்.

(இ-ள்) கமலாசனனாகிய பிரமதேவன்செய்த
முதன்மையாகிய பூசையால் நாம் கடவுளைக் கண்
டோமென்பாரும் இவர் காணுதற்கெளியரோ வெ
ன்பாரும் கெண்டைமீன்போன்ற கண்ணுல்பருவத
த்தை யொத்த முலைகளையுடைய மார்பிற்பூண்ட
வெள்ளிய முத்துமாலைகளை இக்கடவுள் மார்பில் நீ
ங்கள் சேரவில்லையென்னுங் கருத்தானோக்குந்
தோறும் அவைநீலமாலையாகப் பிரகாசித்தன. எ-று.

ஆலமேயிடத்தில் வைத்தாரயன்றலை நகத
தாற்கொய்தார், காலனைக் காலாலட்டார் கண்
ணிநூலெரித்தார்வேளை, சாலமுப்புரங்க டன்
னைத் தழலெழ நகையாற்செய்தார், சூலமு
மழுவுங்கையிற் சுமப்பதே னிவருக்கென்பார்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய மாநருட் சிலர் ஆலகா
ல விஷத்தைக் கண்டத்தில் வைத்தவரிவரென்பார்
சிலர் இயமனைக் காலால் உதைத்துக் கொன்றவரெ
ன்பார் சிலர் மன்மதனைக் கண்ணூலெரித்தவரென்
பார் சிலர் திரிபுரத்தை நகைத்தெரித்தாரென்பார்
சிலர் அப்படிப்பட்டவர் சூலமும் மழுவுங் கையிற்
சுமந்த காரணமென்னென்பார் சிலர். எ-று. (௫௪)

சிலைமதன்றனை யெரித்தாரென்பது தின்ன
மாயிற், றலையினிற்பாதிமெய்யிற் றருணியரி
ருவர்வாழ்வர், உலைமெழுகென்னவுள்ள முரு
கவே விநாசஞ்செய்தார், கலைமதன்றானு மை
ந்தாங்களை மலொய்தானென்பார்.

(இ-ள்) இவர் காமவிகாரமில்லாதிருக்கக் கருப்
புனில்லையுடைய மன்மதனையெரித்தது மெய்யாயி

ன் தருணமங்கையரிருவர் இவர் சிரசிலும் சரீரத்திலுமிருக்கக் காரணமென் அன்றியும் நாம் இவரைக் கண்டவளவில் அக்கினியைக்கண்ட மெழுகுபோல் நம்மனமுருகக் காரணமில்லை மன்மதன் பாணங்களை யெய்கின்றனென்பார் சிலர். ௭-று. (௫௫)

அண்டத்திலிமையோர்வாழ வாலத்தைத் தரிதாரொன்பார், கண்டத்தைக் காணிரொன்பார் காண்கிலம் வளையலென்பார், விண்டொத்த தோளிபங்கர் வெள்ளிய சோமனாகுந், துண்டத்தைத் தலைமேற்கட்டித் தோலையே னுடுத்தாரொன்பார்.

(இ-ள்) சிலர் தேவர்கள் பொன்னுலகத்தில்வாழும்படி விஷத்தைக் கண்டத்திற் தரித்தாரொன்பார் சிலர் இவர் கழுத்தைப் பாருங்கனென்பார் சிலர் நம்மை வளையல்களைக் காணாமென்பார் சிலர் மூங்கிலை யொத்த தோளையுடைய உமைபங்கனென்பார்பாலசந்திரனைத் தலையிற்றாங்கி யரையிற் புவித்தோலைத் தரித்தாரிதற்குக் காரணமென்னவென்பார் சிலர். ௭-று. (௫௬)

தொடுக்குமிவ்வாளிவேளைத் தூளெழப் பாரீரொன்பார், அடுக்கவிற்பொன்னும் வேலையதனிலாரமுமாநிற்பார், இடுக்கணும் விரகந்தீரவெழுதுமே மடலையென்பார், படுக்கு மெல்லணைமேல்வீழ்ந்து பாதவித்துழன்றுநிற்பார்.

(இ-ள்) புஷ்பபாணங்களைத் தொடுத்து நிற்கின்ற மன்மதனைப் பொடியாகும்படியாகப் பாருமென்பார்கள் சிலர் பருவத்திலே இலக்குமியும் சமுத்திரத்திலே சந்தனமுமாக நிற்பார்கள் சிலர் தூ

ன்பமாகிய விரகந்தீர மன்மதசின்னங்கள் நிறைந்த
மடல் எழுதுமென்பார்கள் சிலர் சயனத்தில்விழுந்
து பரதவித்து வருந்தி நிற்பார்கள் சிலர். எ-று. ()

மங்கையர்க்குழாங்களெல்லா மறுகியிவ்வாறு
கூற, எங்கணும் பூவின்மாரி யிமையவர் சொ
ரிந்துபோற்றத், துங்கமால் விடையிலேறுந்
துய்யமாமணியார் சோதி, தங்குமாமேருவெ
ன்னத் தழைத்ததோர் மருங்குசார்த்தார்.

(இ-ள்) இவ்வாறு மாதர்கள் விரகங்கொண்டு
ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிநிற்கின்ற வேளையில்
தேவர்கள் புஷ்பமாரி சொரிந்து போற்றப் புனித
மான இடபத்தின்மேல் துய்யமாமணியார் ஆரோக
ணித்து மேருகிரியைப்போல் உன்னதமாகியமாடங்
கணிறைந்த வீதியில் எழுந்தருளினார். எ-று. (௫௮)

மன்னிய செம்பொன்சில்லிவச்சிர மச்சுமீ
து, தன்னிய பூதப்பார்க டெலங்கு கோமேத
கந்தான், மின்னுமாணிக்கத்தட்டு மேனிலம்ப
ச்சையோங்கிப், பன்னுசிங்காதனந்தான் பல
வகைமணிகளாமே.

(இ-ள்) இடபாருடராக எழுந்தருளிய பரமசி
வன் செம்பொன்னினுற் சகடமும் வச்சிரத்தினுல்
மேல்மச்சுமீ கோமேதகத்தாற் பூதங்களும் பது
மைகளும் மாணிக்கத்தால் தட்டுகளும் மரகதத்தி
னுல் மேனிலங்களும் நவரத்தினங்களால் சிங்காதன
மும். எ-று. (௫௯)

கால்களே பவளமீது கலந்திடு கொடுங்கை
தங்கம், வால்கொளுமுத்தின்கோவை வதிந்
து பீதாம்பார்தான், நூல்வழிமையநீலநுவனி

ன்மீ திந்திரகோபம், சாலவேசிகரம் திற்றம
னிய மகுடங்கானே.

(இ-ள்) பவளத்தினாலே கால்களும் அதன்மே
ற்றங்கத்தினாலே கொடுங்கையும் வெண்மையையு
டைய முத்தங்களினுற் கோவையும் பீதாமபரங்க
ளாற நேர்ச்சிலையும் நீலக்கற்களினால் நடுபபநிக
தும் இத்திரகோபகையிக்குப்பதித்ததும் அபரஞ்
சிப்பொன்னினுற சிகரமும். ௭-று. (சூ ௩)

தழுவுவெண்பட்டு முத்தாறசமைத்திடு த
வளச்சுத்திரங், குழுவொன்னெழுத்தின ப
ட்டைக்கொடுகளி னிரையனேகம், ஒழுஞ்சா
யநிறையும் பட்டினொலிபலுநிலங்கடோறுங்,
கெழுமிய மணியினகோவை கிண்கணியனநந
மாடே.

(இ-ள்) வெண்பட்டினாலும் முத்தினாலும் அ
மைத்த குடைகளும் பொன்னிழையாலமைத்த இ
டக்கியங்களும் நிரைவிரையாகக்கட்டிய வெண்சாம
ளாகளும் பீதாமபரங்களாற் றெங்களும் எங்கும்
பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினக்கோவைகளும்கிண்கணி
யரசிலைத்தொங்கலும் அமைத்து. ௭-று. (சூ ௪)

இன்னதன்மையதாந் தேர்களுழில் பெற
வலங்கரித்துப், பன்னுபுண்ணியாகமோமம் ப
லவகைத் தானமபண்ணி, முன்னவன் கந்தன்
றுயயமுழுமணிய கதனமமை, மன்னுதண்டே
சரிந்த வகைப்படி தேறிலேற்றி.

(இ-ள்) இத்தன்மையான தேர்களில் புண்ணியா
கனம்தான முதலானதுஞ்செய்து கணேசர் முருக
க்கடவுள் துய்யமாமணீசர் அகிலாண்டநாயகியார்

தண்டசுரர் முதலானவர்களையும் ஆரோகணிப்பித்
து. எ-று. (சூஉ)

வேறு.

மாரதிகணவனை வன்னிகூட்டினோற்
கோர்தினமறைப்பரிசிறக்கப்பூட்டிய
பாரதிகணவனும் பதுமன்முனபுபோற்
சாரதியாகவே தானடாததினான்,

(இ-ள்) இரதிகேள்வனாகிய மன்மதனை அக்
கினிக்கிராயாக்கியபரமசிவ னாரோகணித்தஇரதிகதி
ற்கு வேதப்பிரிகளைப் பூட்டிய பாரதிநாயகனாகியபிர
மன்திரிபுரதகனத்திற்குத் தேர்ச்சாரதியான துபோ
லவே இப்பொழுதுஞ் சாரதியாகி, தேரினை நடத்தி
னான். எ-று. (சூந)

பஞ்சமஞ்சிவனு மின்னிசைகள் பாடிடக்
பஞ்சமபூதங்கள் பரவிசூழ்ந்திடப்
பஞ்சமகதிப் பரிபரிந்த தேர்களைப்
பஞ்சமங்கலத்தினிற் பவனிசெய்வித்தான்.

(இ-ள்) பஞ்சமசூருதியமைந்தவாத்தியங்களினி
ன்றும் இராகங்கள் வெளிப்படவும் பஞ்சபூத ஆன்
மகோடிகள் பரவிச் சூழ்ந்துவரவும் பஞ்சகதிகளையு
டைய பரிகளைப்பூட்டிய தேரைப் பஞ்சமங்கலமெ
ன்னும் பெயரையுடைய இரத்தினபுரியிற் பவனி
செய்வித்தான். எ-று. (சூச)

சோதிமூன்றுள்ளவத் துய்யமாமணிச்
சோதியைச்சமாபதித் தோகைதன்னையுஞ்
சோதியாந்தேரின்மேற் றேன்றுநலவிழாச்
சோதிநாடன்னிலே சூழ்வித்தானரோ.

(இ-ள்) சோமசூரியாக்கினியாகிய திரிநேத்திர
ங்களையுடைய துய்யமாமணிசூரும் சமாபதியெ

ன்னும் அகிலாண்ட வல்லியம்மையும் சோதிநிறைந்த தேரிலேறிவரச்ச கலைவபவந்துடன் சோதிநகூத்திரத்தில் பிரதகூணமாகச் சூழ்ந்துவரப்பண்ணினான். எ-று. (௬௫)

மற்றைநாட் பெளரணைமலிவிசாகத்திற்
நெற்றுறுபுனலபிடேகஞ் செய்வித்து
முற்றுறுதிருவிழா முடித்தமாதத்தில்
அற்றைப்பூசையிற் படியன்னஞ்சாத்தினான்

(இ-ள்) மறுநாட்பெளரணையில் நிறைந்தவிசாக நகூத்திரத்தில் கரையைபெற்றுக்கின்ற தீர்த்தங் கொண்டுவந்து சிவபெருமானுக்கு அபிடேகஞ்செய்வித்து நல்லதிருவிழாமுடிந்த மாதத்தில் தினப்பூசைப்படித்திரங்களுடனே அன்னமலருஞ் சாத்தினான். எ-று. (௬௬)

முறையினிற் திருவிழாமுடியுங்காறுநின்
றறுபதினாயிர மந்தனாளர்க்கும்
மறுவறுலக்கமா மகேசுர்க்குநல்
லறுசுவையமுதளித்தனனன்பாலோ

இ-ள் முறையாகத்திருவிழா முடியுமளவுமிருந்து அறுபதினாயிரம் பிராமணோத் தமர்களுக்கும் இலகூமாகேஸ்வரருக்கும் அறுசுவையுடன் அன்னமிட்டான். எ-று. (௬௭)

வந்துறுமிதுநான் மாதப்பூசைதான்
றந்துமுக்கனியினாற் சாற்றியேத்தியே
பிந்துகற்கடகந்தான் பிறங்குந் திங்களின்
அந்திலான்பாவினா லாட்டிப்போற்றினான்.

(இ-ள்) ஆனிமாதத்திற் பூசைகள் செய்வித்து முக்கனிகளைச் சிவபெருமான் திருமேனிமுழுதுஞ்

சாற்றியேத்திப்பின் ஆடிமாதத்திற் பசுவின்பா
லால் அபிஷேகஞ்செய்து வணங்கிப்போற்றின
ன். எ-று. (காஅ)

ஆவணியதனிலெள் ளதனைச்சாற்றியே
பூவினோன்கன்னியிற் பொரியைச் சாற்றிப்பின் .
மேவியதுலாத்தினெய் விழுதுசாற்றிமேற்
றேவகார்த்திகையினிற் நீபஞ்சாற்றினான்.

(இ-ள்) ஆவணிமாதத்தில் எள்ளைச்சாற்றிப் பு
ரட்டாசிமாதத்தில நெற்பொரியைச் சாற்றிப்பின்
வந்த அர்ப்பிகைமாதத்தில் நெய்விழுதுசாற்றிக் கா
ர்த்திகைமாதத்திற் நீபங்களைச் சாற்றினான். எ-று.

தெரிதருமார்கழித் திங்கடன்னிலே
வருதிருவாதிரை வாய்த்தநாளிலே
தருதிருவிழாவகை தானடாத்தியே
பரிமளகுங்குமம் பரிவிற் சாற்றினான்.

(இ-ள்) மார்கழிமாதத்தில் வருகின்ற திருவாதி
ரை நகரத்திரத்தில் திருவிழாவகைகளெல்லா நடத்
திப்பின் குங்குமமுதலாகிய வாசனாதிரவியங்களையு
ஞ் சாற்றினான். எ-று. (எய)

மகாசங்கிராந்தியு மருவுபூசமுந்
திகழ்வுறநடத்தியே திங்கட்பூசைதான்
றகவுறத்தேனபி டேகஞ்சாற்றியே
மிகமகிழ்ந்திறைஞ்சினன் விதிக்கும்வேதனே.

(இ-ள்) சங்கிராந்தி மருவியதைமாதம் பூசநகர
த்திரத்தில் பிரகாசிக்கப் பூசைநடத்தித் தேனபி
ஷேகஞ்செய்து மிகவும் மகிழ்வடைந்து வணங்கி
னான் சிருட்டிகர்த்தாவாகிய பிரமதேவன். எ-று

கும்பமாதத்தினிற் குலவுபூசைநெய்க்
கம்பளஞ்சாத்தியே கருதுமீனத்தில்

வம்பவிழ்சந்தன மலியச்சாத்தியே
செம்பதுமத்தனுஞ் சிறந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) பிரமதேவனுனவன் மாசிமாதத்திற் கு
லவிய பூசைகள்செய்து நெய்சின்ற மயிர்ப்பாகமெ
ன்னும் வஸ்தாரந்தரித்துப் பின் பங்குனிமாதத்தில்
வாசநிறைந்த சந்தனத்தை மலியச்சாத்திப் போ
ற்றினான். எ-று. (௭௨)

மாதபூசைகளு மிவ்வாறுசெய்துமேற்
ற்தறுவிழாவெலாந் திருந்தச்செய்துதான்
வேதனல்வரங்களை மிகவும்பெற்றுப்பின்
கோதமமுனிவனை நோக்கிக் கூறுவான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணம் பனிரண்டுமாதப் பூசை
களையும் குற்றமில்லாத திருவிழாக்களையுஞ் சிற
ப்பாகச் செய்து பரமசிவனிடத்தில் நல்ல வரங்களை
யும் பெற்றுப்பின் கொளதமமுனிவனை நோக்கிக் கூ
றுகின்றான். எ-று. (௭௩)

இந்தலமரமிகு விரந்தினபுரந்தனில்
மெத்தியகலியுக மீதொருந்தன்றான்
சுத்தநாமன்ன நானச்சொருபியாச்
சுத்தியநெறியுளான் முனிங்கெய்தியே.

(இ-ள்) இந்தவிரததினபுரியென்னுந் தலத்தில்
கலியுகத்தில் அன்னதானஞ்செய்யும் சுத்தியநெறி
யுடையவனா யொருவனிங்கடைந்து. எ-று. (௭௪)

அன்னதானத்தினை யடைவிற்கெய்துகான்
மன்னியதுய்யமா மணியென்னுதற்குத்
தென்னியல் கைங்கரியத்திருப்பணி
பன்னியதிருவிழாப் பலவுஞ்செய்வனே.

(இ-ள்) அன்னதானத்தினை யடைவாகச் செய்
து நிலைபெற்ற துய்யமாமணியென்னும் எந்நாத
னுக்கு அழகும் இயல்பும் வாய்ந்த திருப்பணியோ

டு திருவிழாவையுஞ் செய்வான். எ-று. (௭௫)

சிறந்தவந்தணர் சிவபத்தரானபேர்
நிறைந்திடப்பதிட்டைக ணீதியாச்செய்தே
பிறந்திடுமிரத்தின புரத்தைப் பேர்பெற
அறந்தனூர்நிளக்கியே யடைவுசெய்வனே.

(இ-ள்) வேதோத்தமர்களுஞ் சிவனடியவர்களு
நிறைந்து வாழும்படி பிரதிட்டைசெய்து இரத்
தினபுரமென்னும் பெயரையுடைய இந்தஸ்தலம்வி
ளங்கச்செய்வான். எ-று. (௭௬)

நிதியாற்பத்தியா னிறையுமன்பினூர்
பேதியாமனத்தினூற் பெருமைசெய்குவான்
ஆதலான்மேநினி யாளுமன்னர்க்கு
நீதுசேர்தேச மானியங்கள் விஞ்சுமால்.

(இ-ள்) நீதியினாலும் பத்திமார்க்கததாலும் நி
றைந்த அன்பினாலும் பேதமில்லாத மனத்தினாலும்
யாவார்க்கும் பெருமைசெய்குவான் அந்தவிசேடக்
தால் அரசருக்குமேலான சம்பத்தும் மானியங்க
ளும் அதிகரிக்கும். எ-று. (௭௭)

என்றுவிரத்தினேசுரன் றன்னையேத்தியே
தன்னுனைந்தேவியுந் தானுமாகவே
துன்றியமலருளோன் றாயவன்னமீ
தொன்றியே சத்திய வுலகமெய்தினான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு சொல்லி இரத்தினேசுரரைத்
தோததிரஞ்செய்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொ
ண்டு மனையாளோடு அன்னவாகனத்திலேறித் தன்
னுலகமாகிய சத்தியவுலகத்தை யடைந்தான் பிரம
தேவன். எ-று. (௭௮)

ஒன்னவேகுதனு மியம்பக்கேட்டலு
மன்னியசௌனகன் மகிழ்ந்துபோற்றியே
யுன்னுபஞ்சாட்சர மொருதினத்தினிற்
பன்னுமாவடிதரு பரமன்முன்னோ.

(இ-ள்) இப்படியென்று சூதமுனிவர் சொல்ல நிலைபெற்ற செளனகர் கேட்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு போற்றி உச்சரிக்கத்தக்க பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை யொருதினம் யாவரும் பரவுகின்ற திருவடியைத்தந்தருளும் துகலிணமுர்த்தி சந்திரியின் முன்னிருந்து. எ-று. (எகூ)

செவித்திடிலவர்தமைத் தெரிசித்தால்வினைப் பவத்தினிற்படுத்திடும் பசாசுதீர்வதுந் தவத்துமைதனைப்புக் தன்னிற் போற்றினால் எவர்க்குமேபால ருண்டாகுமென்பதும்.

(இ-ள்) செபம்பண்ணினால் அவர்களைக்கண்டால் வினையாகிய பவத்திற்பட்டமுந்திய பசாசு விமோசனமும் தவத்தினையுடைய அகிலாண்டவல்லியானைச் சக்கிரவரத்திற் போற்றி வணங்குகிறவர்களுக்குப் புத்திரோர்ப்பத்தியு முண்டாம். எ-று

கொடுத்தனர்வரமெனக் கூறினீர்முனம் அடுத்தவரொருவருக் கானதுண்டெனிற் ரொடுத்ததுதெரிவுறக் சொல்லவேண்டுமென் றெடுத்தனாசெயவதற் கினிதுசூதனே.

(இ-ள்) பரமசிவன்கொடுத்தனொன்று முன்னர்க்கூறினீர் அவ்வரப்படி யாருக்காவது நடந்ததுண்டானால் அதனை அடியேற்குத் தெரியும்படி சொல்லியருளவேணுமென்று செளனகர்கேட்க அதற்குச் சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

திருவிழாச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள்—183

உ

சிவமயம்

ஆருவது

பிசாசு விமோசனச் சருக்கம்.

திருவணிமாகத தேசநாட்டினிற்
பொருவிறன்மா ரணியப்புரத்தினில்
அருமறையேதிய ரமைந்துவாழ்வுபெற்
றிருதிதிவளத்துட னினிதுமேவுவார்.

(இ-ள்) திருவிளங்கிய மாகததேசமென்னு நாட்
டில் ஒப்பில்லாத தன்மாரணியப்புரமென்று ஒருந
கரமுண்டு அந்நகரத்தில் மிக்கசெல்வத்துடன் அ
னேகம் வேதோததமர்கள் வாழ்வுபெற்றிருந்தார்
கள். எ-று. (க)

மேவும்வேதியர்களில் விளங்குநான்மறை
நாவினான்கலை தெரிநற்குணத்தினான்
முவுந்தியுமுயர்த யாவுமேயுளான்
தேவசன்மாவெனத் திருந்துபேரினான்.

(இ-ள்) அப்பிராமணர்களுக்குள் நான்குவேத
ங்களையும் பயின்ற நாவின்னையுடையவனும் அறுபத்
துநான்கு கலைக்கியானங்களையுந் தெரிந்த நற்குண
த்தினையுடையவனும் நீதியுமுயர்ந்த தையுடை
யவனுமாகிய தேவசன்மாவென்னு மழகியநாமத்
தையுடைய வெரு பிராமணனுண்டு. எ-று. (உ)

அன்னவன்மனைவி காந்திமதியாமெனப்
பன்னுநாமத்தினள் பரிந்தகற்பினாள்
நன்னியற்குணத்தினு ணலஞ்செய்வாணகை
மின்னிடைபிரவிபோல் விளங்குமெய்யினாள்.

அகம் பச்சாகவமோசனசசருக்கம.

(இ-ள்) அத்தன்மையையுடைய பிராமணன் மனையாள் காந்திமதியென்னும் பெயரையும் பரிவுற்ற கற்பினையும் நல்ல ஒளிபொருந்திய நகையையும் பாவருக்கு மிதஞ்செய்கையையும் மின்னற்போன்ற இடையையும் சூரியனைப்போல் விளங்கு மெய்யையுமுடையாள். எ-று. (௩)

அனையவளுடனவ னன்புபூண்டெழில்
மனையறம்புரிந்துதான் மருவுநாடனிற்
சனமகிழ்தேவசன் மாவின்முன்னவன்
மனமகிழ்தன்மசன் மாவென்பானுளன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையையுடைய மனையாளுடன் அன்புபூண்டு அழகிய இல்லறநடத்தி வாழுநாளில் உலகத்தார் நன்குமதிக்கும் அத்தேவசன்மாவின் தமையன் தன்மசன்மா வென்பவ டெனருவனுளன்.

சத்திரயாகத்தைத்
மித்திரர்தன்னுடன் விரும்பிச்செய்தனன்
அத்திரங்காண்டலுக் காகவெண்ணியே
புத்திசேர்தேவசன் மாவும்போயினான்.

(இ-ள்) அந்தத்தன்மசன்மாவென்னும் பிராமணன் சத்திரயாகத்தை வேறோரிடத்தில் சில நண்பர்களுடன் கூடிச்செய்தனன் அந்தயாகத்தைக் காண்பதற்குத் தேவசன்மா அவ்விடத்திற்குப் போயினான். எ-று. (௪)

அந்தவேலையறகட லனைத்துமுண்டவன்
வந்தமால்வரைதனை மேதினிக்குளே
நந்திடநடந்தவ னாட்டுமுத்தமிழ்
தந்தவன்புவிடெலாஞ் சமதலஞ்செய்தோன்.

(இ-ள்) அத்தருணத்தில் சமுத்திரத்தையுண்டவரும் உயர்ந்த வந்தகிரியைக் கெடும்படி பூமிக்கு

ட் புதைத்தவரும் நிலைபெற்ற முத்தமிழை இவ்வு
லகத்தவருக்குத் தந்தவரும் பூமியைச் சமதலமாகச்
செய்தவரும். எ-று. (சு)

வேறு.

வாதாவிவில்வலர் கடிகானதேசெய மடித்
தலைவன், வேதாகமககளைகள் கரைகண்டவ
ன்பினன் விளங்கு நடுவின், போதார்தமிழ்ப்
பொதிய மீசிலுறைவோனெறி பொருந்துலகி
னுக், காதாரமானவ எனத்தியனெனும் பெய
ரமைந்தமுனிவன்.

(இ-ள்) வாதாவி வில்வலன் என்னுமிருவர்களை
க்கொன்றவரும் வேதாகம சாஸ்திரங்களைக் கரைக
ண்டவரும் அநேக தருக்கணிதைந்த பொதியாசல
த்தி லெழுந்தருளினவரும் நீதிநிறைந்த இவ்வுலகி
னுக் காதாரமானவரும் ஆகிய அகத்தியனென்னும்
பெயரையுடைய முனிவர். எ-று. (௭)

வந்தேதன்மாரணிய புரமதிற் றேவசன்மா
வின் மனையிற், பந்தார்விரற்காந்தி மதிதனை
க்கண்டே பசித்தனமியாந், சந்தார்தனத்தும
ட வாயன்னபானந் தனைத்தருதிநீ' பிந்தாதம
த்தியா னத்திலதிதிக்கிடுதல் பெரிதூலனை.

(இ-ள்) தன்மாரணியபுரமதிற்கு வந்து தேவச
ன்மாமனையிற்சென்று பந்துபோல் விரல்களையுட
ய காந்திமதியைக்கண்டு சந்தனநிறைந்த தனபாரத்
தையுடைய பெண்ணே யாம் பசித்துவந்தனம் உச்
சிக்காலத்திற் பசித்துவந்தவர்களுக்கு அன்னமிடு
தல் பெரிய பலனாகும் ஆகையால் அன்னபானாதி
களை யெனக்குத் தருவாயென்றார். எ-று. (௮)

என்றலுமெழுந்திலளருக்கியமோடாசனமு
மீந்திலளுமச், சென்றடிபணிந்தில டிருந்தன்
னமிங்கிலைச் செல்லுமெனலும், மென்றயில்
கிழங்கு காயடகுமலளோனும் விருப்பமுட
னே, தின்றிடவளித்தியென வவையுமிலைம
னையிலென் செல்லுமெனலும்.

(இ-ள்) என்றுசொன்ன வளவில் எழுந்திருக்
காமலும் அருக்கியம் ஆசனமுதலானதுங் கொடா
மலும் எதிர்சென்று அடிபணியாமலும் உண்ணத்த
க்க அன்னமும் இங்கில்லையெனலும் அகஸ்தியர்மெ
ன்று தின்கின்ற கிழங்கு, காய், தழை, பூ யாதாயி
னும் கொடுன்று கேட்க அவைகளுமில்லை என்வீ
ட்டில் உமக்கென்ன காரியம் போமென்று சொன்
னமாதிரத்தில். எ-று. (கூ)

கணவனில்லந்தனி விராதிருந்தாலுமே கரு
திமனையாள், உணவயின பெபகலில திதிசத்
காரம துறசசெய்வதே, குணமதெனவாதலா
லன்னமிடுவாயென்று கூறமுனிவன், அணு
குவினையாலன்ன மில்லையெனவாதர வறககூ
றினாள்.

(இ-ள்) நாயகனில்லத்தி விராதிருந்தாலு மனை
யாள் உச்சிப்போதில் பசித்துவந்த ஆதுலர்க்குத்த
ன்னா வியன்ற வுபகாரஞ்செய்யவேண்டும் ஆதலா
ல் எனக்கன்னமிடுவாயென்று அகஸ்தியர்சொல்ல
அதைக்கேட்டும் பூர்வபாவகர்மத்தால் பின்னும் அ
ன்னமில்லையென்று இரக்கமறச்சொல்லினாள். எ-று.

ஓதனமருந்துபக னேரத்திலே 'யன்னமு
ண்டில்லையென் னுதரவறச்சொன்ன புருட
னேபிரம காதகனாமவன், நீதபெறுமனையா

ளிருந்தாலுமில்லையெனு நீதிதவறிப், பாதகமி
குந்திடு மவட்கென்னமுனிவன் பகர்ந்துமுனி
வன்.

(இ-ள்) அன்னம்புசிக்கும் பகனேரத்தில் அதி
திகள் வந்து யாசித்தால் உண்டென்றாயினும் இல்
லையென்றாயினும் அன்பறச்சொன்ன புருடன் பிரம
காதகனாவான் வீட்டில் அன்னமிருக்க இல்லையென்
றுசொன்ன பெண்களுக்குப் பாதகமிகுமென்று
கோபித்துச் சொல்லுவார். எ-று. (கக)

எக்காலமுந்தன் மனைதன்னிலுமருந் தனமி
ருக்கவுந்தான், முக்காலுமன்னமில்லையென்றே
பசாசுபோன் மொழியோதலாற், றக்காரிலா
தபே யாகுவாயென்னச் சபித்தேககினான், அக்
காலையவ்வுரு வெடுத்துளமயங்கியவ ளஞ்சின
ளரோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தன்வீட்டில் அன்னமி
ருக்கவும் அன்னமில்லையென்று மூன்றுதரம் பிசாசு
போற்சொன்னதால் உற்றாரொருவருமில்லாத பே
யாகுவாயென்று சபித்துத்தம் மாச்சிராமத்துக் கெ
ழுந்தருளிநார் அந்தக்ஷணமே பிசாசுருபத்தை ய
டைந்து மனமயங்கி அஞ்சினான். எ-று. (கஉ)

பொன்னுனமேனியது கருகியேபுதரம் பு
டைகொண்டிகாய், மின்னாறுண்ணிடை பெ
ருத்துமுலையானதுவிழுந்துநெடிகிக, கொன்னா
ரயிற்கண்கள்குழிவிழுந்துபுட்கக் கூனன்முது
கரய்ப், பன்னாதுவகாகூறு வானாணடுங்கியே
பற்கடெறிய.

(இ-ள்) அக்காந்திமதி பொன்போன்ற சரீரங்
கொள்ளிக்கட்டைபோற் கருக்கவும் வயிறுபருக்கவு

ம் மேனோக்கிய முலைகள் கீழ்வீழ்ந்து நீளவும் கூறிய வேல்பொன்ற கண்கள் குழிக்கவும் முதுகுவிற போல் வளையவும் வாய் தகாதவார்த்தைகளைச் சொல்லவும் சீவனடுங்கவும் பற்கள் கோரமாக வெளியிற்றெறியவும். எ-று. (க௩)

வந்துமுலையானது வனப்பழிய நேர்ந்தவிடை பொந்துதெரியக், கூந்தன் மணமாகிலுமுலர்ந்துமுடை நாவுவதுகொண்டுகுறுக. மாந்தளிரின் மேனிபுக சேர்ந்தசுவராமென வரண்டு கருகிக், காந்திமதியானவள் பிராந்திமதியாயினள் கருத்தழியவே.

(இ-ள்) நிமிர்ந்த தனங்கள் வனப்பழியவும் நேர்ந்த தூலொத்த இடையிற் பொந்துதெரியவும் கூந்தலிலுள்ள அகில்வாசனைவரண்டு முடைநாற்றங்கொண்டு குறையவும் மாந்தளிர்போன்ற மேனிவரண்டு கருகவும் காந்திமதியானவள் பிராந்திமதியாகிக் கருத்தழிந்துகின்றாள். எ-று. (க௪)

தன்மனையிலுண்டாகு மாடை யாபரணங்கடனகனகமும், நென்மலைபுடன் சேருமில்ல முங்கைவிட்டு நெடுவீதியிற், நுன்மதிகளேகொண்டு மேனிவேறுகியே தோன்றுமுன்செய், கன்மவினை வந்துறக்காடதனி லேகினுள் காந்திமதியே.

(இ-ள்) தன் விட்டிலிருக்கின்ற ஆடை ஆபரணம் திரவியம் நெல் முகலான தானியங்கள் யாவுங்கைவிட்டுப் பெரிபுவிதியில்வந்து துன்மதிநிறைந்து சரீரம்வேறுகித் தோன்றிய ஊழ்வினைபற்றக் காட்டிற் செனாள். எ-று. (க௫)

வேறு.

பின்னகதேவசன் மாபிறங்குவேள்வியினை முற்றித்
தன்னகரடைந்துபோந்துதானுறைமனையிலெய்தி
நன்னு தற்பாரிதன்னை நாடினன்காண்கொமல்
இன்னலுற்றிரங்கியேங்க யெங்கணுந் தேடினானே.

(இ-ள்) கார்திமதிகாட்டிற் சென்ற பின்னார்யா
கத்தை முடித்து வந்த தேவசன்மா தன்னுருக்குவ
ந்து தான் வசிக்கின்ற விட்டிற் சென்று நன்னு, கலை
புடைய தன் மனையானைக் காணாமல் மிகத் துயரங்
கொண்டு ஏங்கி யெங்குந்தேடினான். ௭-று. (கசு

தனமிருந்தாலும்வேறு தானுள பொருள்களோடும்
அனமிருந்தாலுமிக்க வன்பினரிருந்தாலுந்தன்
மனதினுக்கினிதாங்கற்பு மனைவியில்லாதவில்லம
புனைகலனணிந்துஞ்சுவன் போயின வுடலமாமே.

(இ-ள்) மிக்க திரவியங்களிருந்தாலும் தன தா
னிய சம்பத்துகளிருந்தாலும் அன்னவஸ்திரங்கா
குறைவறவிருந்தாலும் மிகுந்த அன்பினர்களிருந்
தாலும் மனதின்கினிய மனையாளில்லாத வீடு உயிரி
ல்லாத உடலில் ஆபரணமணிந்ததையொக்கும். ௭-

என்பதை யெண்ணியெண்ணி யின்னலுற்
றிருக்குமேல்லை, துன்பொடு சுற்றத்தார்கள்
சூழ்ந்தவனுடனுரைப்பார், அன்புட னன்னம்
வேண்டி யகத்தியமுனிவனென்னல், நன்பகற
ன்னிலிங்கே நண்ணியுன் மனையில்வந்தான.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாகவெண்ணித் துக்கமுற்
றிருக்கும்பொழுது பக்கங்களிலிருக்கின்ற சுற்றத
தார்கள் துன்பத்துடன் சூழ்ந்துகொண்டு தேவசன்
மனை அகஸ்தியமுனிவர் நேற்றைத்தின மிகுந்த
பசியுடன் அன்னத்தைவிரும்பி நல்லபகலில் உன்ம

கூஉ பிசாசுவிமோசனச்சருக்கம்.

னையில் வந்தார். எ-று.

(கஅ)

பசிபெரிதானதன்னம் படைத்திடென்றவ
ளைக்கேட்க, இசைவிலா மனத்தாளன்னமிருந்
கவுமில்லையென்றாள், அசைவிலாக் கந்தமுலமா
கினுமளித்தியென்ன, வசையுட னில்லையென்
றே வழுத்தினாள் பின்னுந்தானே.

(இ-ள்) வந்த சும்பமுனிவர்தின்மனையானேநோ
க்கிப் பெண்ணே என்னைப் பசி மிக வருந்துகின்ற
து அகளைத் தணிப்பான் அன்னமளிக்கவேனுமெ
ன்று சொல்ல அகைக்கேட்டு தின்மனையாள் கிரகத்
தில் அன்னமிருக்கவுமில்லையென்றாள் அதன்பின் க
ந்தமுலங்களாயினுங் கொடென்றார் அவைகளுமி
ல்லையென்றாள். எ-று. (கக)

ஆதலாற் பிசாசமாகிய வடனையடவிதன்னி
ற், போதியென்றழன்று சாபம்பொருந்துறவு
தைத்துப்போனான், மாதுநின்றேவிதானும்வ
ண்ணமும்வேறதாகி, யாதுமோதாமல் யாங்க
ளினக்கவு மிணங்காளாகி.

(இ-ள்) ஆதலால் பிசாசாகச் சபித்துக் காட்டி
ற்றிரியக் கடவாயென்று சாபமிட்டுப்போனார் உட
னே பிசாசாகி உருவம்வேறுபட்டு ஒரு வார்த்தையு
ஞ் சொல்லாமலும் யாங்கள் புத்திசொல்லவுங் கே
ளாதவளாகி. எ-று. (உஉ)

போந்தனளுரையு நீங்கிப் புறந்தரு கானி
லென்றார். சாந்தமாங் குணத்தான் கேட்டுச்
சஞ்சலமனத்தனாகிப், பாந்தருமியேறுண்ட
படி யெனத் துயரந்தன்னை, மாந்தியே பொ
ந்துகாந்திமதிதனைக் கண்ணிற்கண்டான்.

(இ-ள்) யாதொரு வார்த்தையுமில்லாதவளாய்

க் காட்டிற் சென்றாளென்றார்கள் அதைக்கேட்ட சாந்தகுணத்தானாகிய தேவசன்மா கலங்கியமன்றி தனாகி இடியேறுண்ட பாம்புபோல் ஏக்கங்கொண்டு வெளிப்பட்டுத் தேடும்பொழுது தன் மனையாளாகிய காந்திமதியைக்கண்டான். எ-று. (௨௧)

மெய்சுரிந்துருவம்வேறு மேனிகொண்டவ னாகின்று, கையொடுகையையெற்றிக் களே ரொனச் சிரித்துநோக்கும், பையவேநடகமீ றும்படி மிரையாடும்பாடுந், தொய்யவேயழு துசோருந் துள்ளியே குதிக்குநிற்கும்.

(இ-ள்) சரீரமெல்லாங்கறுத்து வேற்றுருவங் கொண்டவன் நின்று கையொடுகையையெற்றிக் களேரொனச் சிரித்துநோக்குவான் மெள்ள நடப்பா ள் திரும்புவான் கூத்தாடுவான் பாடுவான் துயரங் கொண்டழுது சோர்ந்திடுவான் துள்ளிக்குதிப்பா ள். எ-று. (௨௨)

சுற்றியே தலமும்பாரிற் றுகளின்மேற்புர னுங்காலைத், தெற்றியே நடக்குமோடுந் திரு ம்பியே வெறித்துப்பார்க்கும், மெத்தியே ய டிப்பார்போலவெ திருநவதட்டிற்கும், நிற் றிவாரலைநீயென்னுந்நினைத்ததையுங்கையால்.

(இ-ள்) சுற்றிக்கொண்டு எவ்விடத்திலும் சுழ லுவான் புழுதியிற்புரளுவாஸ்காலொடுகால் தெற் றிக்கொண்டு நடப்பாள் ஓடுவாஸ்திரும்பிவந்து வெ றித்து மிழித்துப்பார்ப்பாள் எற்றியடிப்பார்களைப் போல் அகட்டி உறுக்கி நிற்பாள் சலத்திற்றேன் றுநிழலை நில்லென்பாள் கையாற் பூமியையறைவா ள். எ-று. (௨௩)

இருந்திடம்படுக்குமீள வெழுமழுஞ்சிரிக்கு ம் வெட்கும், அருந்திடுமுமிழுமண்ணை யல்

நிமெளனமாகும், வருந்தியேதலையைச்சுற்று
ம் வலியபற்கடித்துறுக்கும், குருந்தெனச்சி
லையைப்பற்றிக் கொடுத்திடு முலையைத்தானே.

(இ-ள்) இருப்பாள் படுப்பாள் திரும்ப எழு
வாள் வருத்தமாகத் தலையைச் சுற்றுவாள் கடின
மான பற்களை நெறுநெறென்று கடித்துறுக்குவாள்
கற்களை யெடுத்துப் பிள்ளையென்று கையிலேநீசி
முலைகொடுப்பாள். எ-று. (௨௪)

இன்ன தன்மையனைக்கண்டேயிருபிறப்பாளனொன்று
மன்னியவிபுதி வேதமந்திர விதியாவிட்டுத் தே
தன்னுணர்வொருகாற்கூறித்தனையறிந்திடவேசெய்
அன்னவளுடனே தீர்த்தயாத்திரையாகச்சென்றான்

(இ-ள்) இத்தன்மையான செய்கையையுடைய
மனையானைப் பிராமணன்கண்டு மிகவுநொந்துநிலை
பெற்ற விபுதியை யெடுத்து வேதமந்திரத்தைத்
தியானம்பண்ணி விதிப்படி அவளுக்குத் தரித்துத்
தன்னுணர்வாகிய பஞ்சாட்சரத்தை யொருகாம் சி
வசிவாவென்று சொல்லி அவள் தன்னையறிபும்படி
ரெய்து அழைத்துக்கொண்டு தீர்த்தயாத்திரைபோ
யினான். எ-று. (௨௫)

எண்ணியவருடமீரைந்தெங்கணுந் திரிந்து
சுற்றி, நண்ணினன்பரத்துவாசனமுனிபுரு
க்கைதன்னிற், கண்ணினுன்முனியைக்கண்டு
கழல்பணிந்தேத்தலேலாமிந், தண்ணியமுனியு
மாசி செப்பிரல்விருந்தளித்தான்.

(இ-ள்) . பத்துவருடகால மெங்கணுந் திரிந்து
சுற்றிக்கொண்டு பரத்துவாசமுனிவர் ஆச்சிரமம்வ
ந்து அவனைக் கண்டு பாதத்திற் வணங்கி யெழுந்

து தோத்திரஞ்செய்து நின்றபொழுது வலிமை பொருந்திய பரத்துவாசமுனிவர் ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி சட்சவையுடனமுதனித்தனர். எ-று. (2௬).

இவளியாடொன்றலோடு மென்னுடைப் பாரியென்ன, அவள்பிசாசத்துவந்தா னடைந்த காரணமியாதென்னக், குவலயந்தன்னின் மிக்க குருமுனியையங்கேட்க, இவளையமில்லையென்ன விட்டனன் சரபமென்ன.

(இ-ள்) அமுதுசெய்த பின்னர் தேவசன்மாவைப் பரத்துவாசர் பார்த்து இந்தப்பெண் யாடொன்று கேட்கத் தேவசன்மா என் மலைவியென்று சொல்ல அவர் இவளுக்குப் பேயுருவமெய்தக காரணமென்னென்று வினவத் தேவசன்மா சுவாமிமலயமுனிவர் உலகத்திலென்னில்லமடைந்து பிச்சைகேட்க விவள் பிச்சையில்லையென்று சொன்னாள் அவர் இச்சாபமிட்டேகினார். எ-று. (2௭)

சிறியவர் செய்ததிமை சீரியர்பொறுக்கவேண்டும், அறிவினான்மிக்கமேன்மை யகத்தியர் பொறையிலாமற, றருகியிவ்வாறு செய்தறகாதெனத் தேவசன்மா,மறுகினொந்தழுது கூற மாசறு முனிவன்சொல்லவான்.

(இ-ள்) சிறியவாகள்செய்த பிழையைப் பெரியோர்கள் பொறுக்கவேண்வது கடனென்பதை மறந்து மிக்க சிவாகையமுடைய அகஸ்தியமுனிவர் பொறுமையில்லாமற் கோபித்து இவ்வாறுசெய்தாரொன்று தேவசன்மா மனஞ்சுழன்று அமுதுகறஅதைக் கேட்ட பரத்துவாசமுனிவர் சொல்வார். எ-று. (2௮)

ஒழிந்தமுற்சன்னந்தன்னி லுனக்கிவள் பாரியாகுந், தழைந்திடு மினையதாரந்தானும் வே

றொருத்தியாகும், அழிந்தழகிழந் துன்மத்த
மாகவே யவுடகத்தை, விழைந்தி வளவளுந்
கட்டு மெலிவித்தாளந்தப்பாவம்.

(இ-ள்) நீங்கிய முற்சென்மத்தில் உனக்கிவள்
மனைவியாவாள் இவளையன்றி மற்றொருத்தி உனக்
கு மறுதாரமான மனையாளுண்டு அவளை யிவள்கா
ய்மகாரத்தாலும் கெட்ட உன்மத்தகுணத்தினாலும்
கொடிய ஒரு அனிஷ்டதந்தைக் கொடுத்துச் சரீரம்
மெலியச் செய்தனள் அந்தப்பாவம். எ-று. (உக)

இம்மையிலிவளைப்பற்றி யிடர்செய்ய வந்
துதோன்றி, அம்முனியிடத்திற் சென்றே ய
டைந்ததாதவினாவந்தச், செம்மை சேரகத்தி
யன்பாற் நீங்கிலையெனத் தெரிந்து, மும்மை
யுமுணரவல்ல முனிபரத்துவன் மொழிந்தா
ன்.

(இ-ள்) இப்பிறப்பில் இவளைப்பிடித்து இடர்
செய்யவந்து தோன்றி அந்த அகஸ்தியமுனிவரிட
த்திற் கோபமாக அடைந்ததேயன்றி மகானுவாகி
ய அம்முனிவரிடத்தில் யாதொரு தீங்குமில்லை யெ
ன்று தெரிந்து மூன்றுகாலமுமுணரவல்ல பரத்து
வாசமுனிவர் சொல்லினார். எ-று. (௩௮)

ஈங்கிவள் செய்த தீமை யினாந்துவருட
மாக, நீங்கிடாதுணையுங்கூட நீணிலத்திழுத்த
தன்றே, யாங்குதுதீரும்வண்ண மறைகுவ
ன்கேண்மினென்னப், பாங்குடன் பின்னும்
தப் பரத்துவன் கூறலுற்றான்.

(இ-ள்) இவள் செய்த தீமை பத்துவருஷமாக
நீங்காமல் உன்னையும் பத்துவருடம் அலையச்செய்
தது அந்தப்பாவநீங்கும்வண்ணஞ் சொல்லுவன் அ

இரத்தினபுரிப்புராணம்.

கூஎ

தை நீங்கள் கேளுங்களென்று பாங்காகப் பின்னு
ம் பரத்துவாசமுனிவர் சொல்லலுற்றார். எ-று. ()

பலபலசெனனந்தன்னிற் பத்துச்சென்மத்
திற்செய்த, நிலைபெறுபாவமெல்லா நீங்கும்
புண்ணியங்களாகுந், தலமதில் வாசஞ்செய்
தாற் றாணியின் மனிதர்தேவர், குலவியமு
னிவாசித்தார் கூறினாற் பாவமெய்தும்.

(இ-ள்) பல சென்மத்திலுஞ் செய்த பாவங்க
ளெல்லாம் புண்ணியஸ்தலத்தில் வாசம்பண்ணின
ல் அப்பாவங்களெல்லா நசித்துப்போகும் அதுவ
ன்றி இவ்வுலகில் வசிக்கும் உக்தமார்களும் தேவர்க
ளும் குலவியமுனிவர்களும் சித்தர்களும் எந்தக்கா
ரணத்தினாலாவது கோபித்துச் சாபமிடுவாராயில்
உடனேயது பஸ்தமாகப் பற்றும். எ-று. (௩௨)

அன்னது மொன்றுக்கொன்றங் கதிகமா
யேறும்பாவம், பின்னது தீரும்வண்ணம் பி
ரமன்செய் பதிட்டையாக, மன்னுநூற்றெட்
டுலிங்க மகிதலத்துளவவற்றின், நன்னெறிவி
சிட்டமான நற்றலமெட்டதாகும்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லியவர்களானேந்த பாவ
மொன்றுக்கொன்றதிகமாகும் ஆனதால் அப்பாவந்
திர்வதற் கோருபாயமுண்டு பிரமதேவன் செய்த
பிரதிஷ்டையாக நூற்றெட்டுச் சிவனிற்கமிந்த உல
கத்திலுண்டு அவைகளுக்குள் நன்மைமிகுந்த ஸ்த
லங்களெட்டுண்டு. எ-று. (௩௩)

காசிகாஞ்சினி பிருங்காவாசினிவனநல்வாசம்
வீசியவசுந்தரோசம்விசுவேசங் கரிவனந்தான்
மாசிலாவில்வமேயு' வனத்தினி விரத்தினேசம்
ஆசிலாமுத்திதன்னை யளித்திந்தலங்களாகும்.

கூஅ பிசாசுவிமோசனச்சருக்கம்.

(இ-ள்) அவையாதென்னிற் காசி காஞ்சினி பி
ருங்காவனம் ஆசினிவனம் வாசநிறைந்த வசந்தரோச
ம்விசுவேசம் ஆணைக்கா குற்றமில்லாத வில்வவிருகூ
ங்கணிறைந்த இரத்தினேசம் என்று சொல்லப்பட்ட
ட குற்றமில்லாத முத்தியைக் கொடுக்குந் தலங்க
ளாகும். எ-று. (௩௪)

இன்னதினந்தையாகு மிருநதித்தீர்த்தத்தி
ன்பான், மன்னியசுத்தவீரத்தின மகேசனைத்
தெரிசித்தாங்கண், முன்னுதெக் கணத்தின்மூ
ர்த்திமுன்னர்ப்பஞ்சாக்கரத்தைப், பன்னியே
யிவளைப்பார்க்கிற் பசாசுவிட் டேகுங்கண்டாய்.

(இ-ள்) இந்த எட்டுத்தலங்களுக்குள் விசேட
த்தலமொன்றுண்டு அதுயாதென்னில் பெருமை
பொருந்திய நந்தாரதிப்பக்கத்தில் நிலைபெற்ற இர
த்தினபுரியாகும் ஆதிற்றிருக்கோயில் கொண்டெ
ழுந்தருளிய துய்யமாமணியாராத் தெரிசித்துப்பி
ன்னர் தெகுகிணாமூர்த்தி சந்திதியிலிருந்து பஞ்சா
கூரத்தைச் செபித்து இவளைப்பார்த்தால் பிசாசந்
ங்கிவிடும். எ-று. (௩௫)

என்றந்தமுனிவன்கூற விருபிறப்பாளன்கேளா
நன்றெனவவளுந்தானு நணுகினர்சமாபுரத்தின்
மன்றல்சேர்தலத்தோர்கூடி மாகத்தாரந்தானாடி
அன்றெழினந்தையாற்றி னணிகரை மீதினின்றே.

(இ-ள்) என்று அந்தமுனிவர் சொன்னவளவி
ல் தேவசன்மாவென்னும் பிராமணன் அவ்வண்ண
ஞ் செய்கின்றேனென்று தானுந்தன் மனையாளுஞ்
சமாபுரத்திற்கு வந்தார்கள் அப்பொழுது அந்தஸ்
தலத்திலுள்ள சனங்கள் கூடி மாகஸ்நாநஞ்செய்து
அந்நந்தையாற்றின் கரைமேனின்று. எ-று. (௩௬)

கேசமதாத்தும்போது கிட்டினபிசாசுதன்மேல்
விசியதிவலைசற்றே மேனியிற்படுதலோடு
தேசுடன்முன்புபோலச் சிறந்திவடிவம்பெற்றாள்
மாசணிபிசாசுதீரும் வகையது நினைத்துமாதோ.

(இ-ள்) மயிரினை யுலர்த்தும்போது அந்தவிட
த்தில் வந்த இவ்விருவர்மேலும் மயிரினின்றும் தெ
றித்த திவலைகொஞ்சம் பட்டமாத் திரத்தில் அழகு
டன் முன்புபோலச் சிறந்த உருவத்தைப்பெற்றாள்
உடனே குற்றத்தையுடைய பசாசு தீரும்வகையை
நினைத்து. எ-று. (௩௭)

தேவசன்மாவுநத்தைத் திருநதிதன்னின்மூ
ழ்கி, மேவியசுத்த விரத்தினவிமலனைத் தேனி
யோடும், ஆவலின்வணங்கித்தென்பா லான்மு
ன்னஞ் செழுத்தையோதிப், பாவியாமவளைப்
பார்க்கப் பசாசுவிட்டகன்றதன்றே.

(இ-ள்) தேவசன்மாநந்தாநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்
து அங்கெழுந்தருளிய சுத்த இரத்தினேசுவரையு
ம் அகிலாண்டவல்லி யாரையும் அன்புடன் தெரிசி
துது ப்பின் தென்பாலெழுந்தருளிய தகூணாமூர்த்
தி சந்நிதி முன்னிருந்து பஞ்சாகூரத்தைச் செபி
த்துப் பாபியாகிய தன் மனையானே நோக்க அவளைப்
பற்றிய பசாசு விட்டிரங்கியது. எ-று. (௩௮)

அவளையு நந்தையாகு மாற்றினின் மூழ்குவி
த்துத், தவளவெண்ணீறு பூசிக் சமாபதிதனை
ப்பணிந்து, கவளமாகரியுரித் தகண்ணுதல்
பாதம்போற்றித், துவளுதுவிடையாளோடு
தோத்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) பின் அந்தப்பிராமணன் மனையாளுக்கு
நந்தாநதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து வெள்ளிய திருநீ

று தரித்துச் சமாபதியானைப் பணிந்து பின்னர் க
வளமுண்கின்ற பெரியயானையை யுரித்துப்போர்த்
த கண்ணுதலாகிய சுத்தரத்தினேசுரரை வணங்கித்
துவளுநூல்போன்ற இடையையுடைய காந்திமதி
யோடு அளவில்லாத தோத்திரங்கள் செய்தான். ()

வந்தனைசெய்துமீண்டும்கிழந்திருவருமன்பா
கி, நந்தைமாரகாரந்தன்னி னலம்பெறமனையுண்
டாக்கி, மைந்தரைப்பெறுதல் வேண்டிவைகா
சிப்புக்ரவாரத்திற், சுந்தரிமாதேவிக்குச் சொ
ல்லுநான்முறையிற் செய்தான்.

(இ-ள்) வந்தனைவழிபாடுகள் செயது திரும்பி
ம்கிழந்து இருவரு மிகுந்த அன்புடையராகி அந்ந
ந்தாபுரத்திலோர் இல்லமுண்டாக்கி யதிலிருந்து பு
த்திரப்பேற்றை விரும்பி வைகாசிமாதம் சுக்கிரவா
ரந்தோறும் சுந்தரியென்னும் பெயரையுடைய அக்
லாண்டவல்லியாருக்குச் சொல்லப்பட்ட நான்குவி
தஉபசாரத்துடன் பூசைசெய்தார்கள். எ-று. (சுய)

நாலுவாரமும் பூசித்த நலத்தினாலுமைமகி
ழ்ந்து, சாலவேநாலுமைந்தர் தனைப்பெற வர
ங்கொடுத்தாள், ஏலவார குழலிகாந்திமதியுமி
வ்வாறுபெற்றே, பாலர்நால்வரையும் பெற்று
ப்பதியுடன் கலந்திருந்தாள்.

(இ-ள்) வைகாசிமாதம் நாலுசுக்கிரவாரமும் பூ
சைசெய்தநன்மையினால் உமையாள் மனமகிழ்ந்து
நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற வரங்கொடுத்தாள் அவ்
வண்ணமே மயிர்ச்சாந்தமணிந்த கூந்தலை யுடையா
ளாகிய காந்திமதி நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்று நா
யகனுடன் கலந்திருந்தாள். எ-று. (சுக)

அந்தத்திற் கதியும் பெற்றாள்மெனச் சூத
ன்கூறச், சிந்தித்த செளனகன்றான் மெளியு

றமகிழ்ந்து போற்றி, நன்னதப்பொற்பதியில்
ற்ப நண்ணுபுண்ணியஞ்செய்தாலும், விர்தத்
தைப்போல வோங்கு மேன்மையையுரைத்த
ல்வேண்டும்.

(இ-ள்) அந்தக் காந்திமதியானவள் அந்தத்தில்
கதியும்பெற்றாளென்று சூதமுனிவர் சொல்ல அ
வைகளை மனதில் சிந்தித்த செளனகமுனிவர் தெ
ளியுறமகிழ்ந்துபோற்றி நந்தாநதிசூழ்ந்த அந்நகரத்
தில் கொஞ்சம் புண்ணியஞ்செய்தாலும் அது விர்
தைகிரியைப்போல வோங்கி வளரு மேன்மையை
ச்சொல்லி யருளவேண்டும். எ-று. (சஉ)

புண்ணியமற்பமாகப் புரிந்துதானியாவர்தா
மே, நண்ணினரதனைக்கேட்க நாடினதென்னு
ளந்தான், எண்ணியதவத்தின்மிக்கோ யியம்பு
கவென்னச் சூதன், பண்ணிசைப்புராணத்துள்
ள படியிணையுரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்) யாவராலுங் கருதப்பட்ட தவத்தினான்
மிக்கோனே இந்தஸ்தலத்தில் சிறு புண்ணியங்களை
செய்து பெரும்பலனை யடைந்தவர்கள் யார் அவ
ர்கள் சரித்திரங்களைக் கேட்க என்னுளம் விரும்புகி
ன்றது அதனைச் சொல்லி யருளவேண்டு மென்று
செளனகர் கேட்க நல்ல பண்ணிசைந்த புராணத்தி
லுள்ளவாறே சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கி
னார். எ-று. (ச௩)

பிசாசுவிமோசனச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—226.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

தானபலச் சருக்கம்.

ஏடலர்பெண்ணையெனத்திரிமெய்யன்
முடணமாகிய சொற்பெறுபொய்யன்
வேடர்குலத்தன் வினைப்படுதீயன்
காடகனுமவன் விற்செறிகையன்.

(இ-ள்) மடல்விரிந்த பனைமரம்போல் நீண்டு வளர்ந்து எங்குஞ்சுழன்று திரிகின்ற சரீரத்தையும் நின்றைச்சொற்களைப் பெற்ற பொய்யை யுடையவனும் வேடர்குலத்திற் பிறந்தவனும் கெடுவினையே குடிகொண்ட தீயவனும் விற்பிடித்தகையை யுடையவனும் ஆகிய அவன் காடகனென்னும் பெயரையுடையவன். எ-று. (க)

இருள்பலகூடியிருந்த நிறத்தன்
பெருகுசினங்கள் பிறந்தமுகத்தன்
பருகுசினத்தசை பற்றுமெயிற்றன்
சுருள்பசிதங்கிய தொந்திவயிற்றன்.

(இ-ள்) பலவிருள் கூடியிருந்ததை யனையநிறத்தையும் பெருகிய கோபம் பிறந்த முகத்தையும் உண்கின்ற நிணத்தசை பிடித்த பற்களையும் சுருட்டிப் பிடிக்கின்ற பசிதங்கிய தொந்திவயிற்றையு முடையவன். எ-று. (உ)

வெண்கவடித் தொடைமீது புனைந்தே
வண்கணுரித்த வசைந்தொளிர்மார்பன்

றிண்கடுமைத் திறலேதெரிபாதன்
கண்கள் சிவந்தழல் கதுவவிழிப்பான்.

(இ-ள்) வெண்மையை யுடைய பலகறைமாலையை மீது புனைந்து வண்மைபொருந்திய கண்பார்வை யுருவத்தக்க மார்பையும் பலமும் கடினமும் வலமையும் காணப்பட்ட காலையும் சிவந்து அக்கனிப்பொறிகளைச் சிந்துகின்ற விழியையுடையகண்களையுமுடையன். எ-று. (௩)

அனாயில்விசித்திடு சுரிகையனம்பும்
வரிவிலுமுற்றிடு வலியகரத்தான்
நெரிபுருவத்தனு நெடிதுயர்கிற்கும்
பெரியகுரற்கொடு பெரிதிகைகிற்பான்.

(இ-ள்) இடையில் விசித்துக் கட்டப்பட்ட உடைவாளையும் அம்பும் வரிக் கட்டினையுடைய விலும்பொருந்திய கையையும் நெரிப்பான புருவத்தையும் உண்ணீண்டயர்ந்திருக்கும் பெரிய குரற்கொடுமிக் கிடைதலையு முடையவன். எ-று. (௪)

வேறு.

அடவிரெறியில் வழிகட்டியாரோனுந்தான்வ
ருபவரை, உடைமைநிதியமுதல் யாவுமுள்ள
கலைகளுடன் பறித்துக், கடகோரயிலாற் குத்
திவெட்டிக் கண்களெறிந்து சோதித்துப், பு
டவிமிசையே விழவிடுத்துப் போந்தேகாட்டி
னுட் புகுவான்.

(இ-ள்) காட்டுமார்க்கத்தில் வழியைக்கட்டி யாவராயினும் வருகின்றபேர்கள் ஆபரணந்திரவியம்வஸ்திரங்களைப் பறித்துக் கொண்டு பரிசாயுதத்தினால் வெட்டியும் வேலாயுதத்தினற் குத்தியும் சோதித்துக் காட்டினுட் புகுந்தொளிப்பவன். எ-று (௫)

வேதநெறிசேர் பூசார்கள் விரதம்பூண்டதா
பதர்கள், ஏதமிலாவெதீசர்களிவர்கண் முத
லாவெவர்களைபும், வாதைப்படுத்திக் கொலை
செய்து வலியநிதி கடனைக் கவர்ந்தும், போ
துமடவார்தமை யழித்தும் பொல்லாநெறியே
புகுந்திடுவான்.

(இ-ள்) வேதப் பிராமணர்கள் மாவிரதியர்கள்
முனிவர்கள் யோகியர்கள் முதலான நல்லோர்களை
வாதைப்படுத்திக் கொலைசெய்தும் வரப்பட்டவர்க
ள் நிதியங்களைக் கவர்ந்தும் போதுகின்ற மாதர்களை
க் கற்பழித்தும் திரிகின்றகெட்ட நிலைமையையே
பூண்டவன். எ-று. (சு)

இந்தவகையேகொலைகள் விங்கெல்லை யில்
லா வகைசெய்து, சந்ததமுந்தானவ் வடவிச
னிலே யுறையுமந்நாளில், நந்தைநதியீசுரன்றி
ருத்தோநடத்துந்திருநாள்சேவிக்கச், சிந்தைம
கிழந்தே காஞ்சிபுரந்தனிலே யிருந்துசிலபே
ர்கள்.

(இ-ள்) இவ்விதமான கொலை களவு முதலான
வைகளை யெல்லையில்லாமற் றினஞ்செய்து அக்கா
ட்டிற் றிரிகின்ற அந்த நாளில் நந்தாபுரத்திலெழுந்
தருளிய பரமபதியின் இரத உற்சவஞ்சேவிக்க ம
னமகிழ்ந்து காஞ்சிபுரத்தினின்றும் சில பேர்கள் வ
ந்தார்கள். எ-று. (சு)

தூசின்விதங்கள் பல வகையுந்துகிருந் தாள
த்துடன்விளங்குங், காசின்வடமுஞ்செழு நி
தியுங் கலனுமாகி வருவோரை, வீசுமயில்வா
டரித்த கரவேடன்கண்டு வழிசட்டி, மாசில்வ
கைகளெலாம் பறித்து வனத்துளிருக்கு மவ்
வேலை.

(இ-ள்) பட்டுவஸ்திரங்களும் பவளங்களும் முத்துகளுங்கோர்த்து விளங்கப்பட்ட குற்றமில்லாத தாவடங்களும் செழுமையான திரவியங்களும் ஆபரணங்களும் கொண்டுவருகிற பேர்களைக் கூர்மைபொருந்திய வேலும் வானும் பிடித்த கையையுடைய வேடன்கண்டு வழிகட்டிப் பறித்துக்கொண்டு அவ்வனத்துள் ளிருக்கும் வேளையில். எ-று. (

தூரவொருவன்விளாங் கனியின்சுமையங் கெடுத்துவருபவனைச், சாரவருதலொடுங் கா லிற்றடியாற் புடைத்தான வ்வடியாற், பா ரின்விழுந்தானவ னிவனும் பறித்துக்கலையும் பழச்சுமையுஞ், சேரவெடுத்துவனத்துள்ளே செறிந்தேயிருக்கும்நாளில்.

(இ-ள்) தூரத்திலொருவன் விளாம்பழச்சுமையை யெடுத்துக்கொண்டு வருவதைக்கண்டு தன்னருகு வருமானவும் பேசாமலிருந்து சமீபத்திலவன்வந்தவுடன் தன்கையிலிருந்த தடியால் அவன் களைக்காலில் ஒங்கியடித்தான் அடித்தவுடன் பூமியில்விழுந்தான் அத்தருணத்தில் வஸ்திரத்தையும் பழச்சுமையையும் பறித்துக்கொண்டு அக்காட்டினுள்ளிருக்கும்நா ளில். எ-று. (கூ)

வேறு.

மெய்திசுழிரத்தினபுரி மீதினுறையெறியோள் வைதிகனெனப்பெயர் தரித்தநெறி மறையோன் எய்தியவனத்திடை யெரித்திடு சமீதனாக் கொய்துபலப்புட்பொழுது கொண்டுவரலோடும்.

(இ-ள்) சத்தியமேவிளங்குகின்ற இரத்தினபுரியில் வசிக்கப்பெற்றவனும் நன்னெறிபுற யுடையவனும் வைதிகனென்னும் பெயரையுடையவனும்

ஆகியவோர் பிராமணன் அக்கொடியவேடன் தங்கியவனத்தினுட்சென்று சமித்தும் பத்திர புஷ்பங்களும் கொய்துகொண்டு வருந்தருணத்தில். எ-று. (

கண்டனனவ்வேடனு யர்கலைநிதிகள் கவர்தற் குண்டெனநினைத்தவ னெளிக்கமறையோனுங் கொண்டதோர்சமித்தினொடு குறுகுதலுமதிர மிண்டினொடுநிலென வெருண்டுநிலம்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிராமணன் வருதலை வேடன்கண்டு வஸ்திரங்களும் நிதிகளும் கவர்தற்கு இவனிடத்திலுண்டென்று நினைத்து ஒளித்துக்கொண்டிருக்க அப்பொழுது பிராமணன் சமித்தொடு புஷ்பங்களுங்கொண்டு வேடனெளித்த இடத்திற்குச் சம்பத்தில் வந்தமாத் திரத்தில் கோடையிடிபோற் சத்தித்து மிண்டினொடு நிலென்று சொல்ல அதைக் கேட்டபிராமணன் பயந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தான். எ-று. (க க)

விழுந்துடறளர்ந்துமிக வெடவெடெனவெருவற் றெழுந்திலனடுங்கின னிளைப்பினொடு புரளும் அழுந்துமனவேடனவ னருகுறவும்வந்தே மொழிந்ததிருவேடமு முந்நூலுமணிநீறும்.

(இ-ள்) அந்தப்பிராமணன் பூமியில் விழுந்து சரீரத்தளர்ந்து மிகவும் வெடவெடென்று நடுங்கிப் பயந்து எழுந்திராமல் இளைப்புடன் பூமியிற் புரளும் போது கடின சித்தத்தையுடைய வேடன்கண்டு அந்தப்பிராமணன் கிட்டேவந்து பார்த்துச் சொல்லப்பட்ட உருத்திராக்ஷமும் பூணூலும் விபூதியும். எ-று. (க ௨)

மானதருமுள்ளினுடை கோவணமுமன்னும் மேனியதுகண்டிவனில் வேறுபலமொன்றும்

ஆனதிலையென்னவய றோலெழுதியான்
தானெதுநினைத்தபொருடந்திடுவென்றான்.

(இ-ள்) மான்றேலும் உள்ளுடையாகிய கோவ
ணமும் சிவவேடந்தரித்த திருமேனியுங்கண்டு இவ
னிடத்தில் நமக்கு யாதொரு பிரயோசனமு மில்லை
யென்று நினைத்து ஒ பிராமண றீ சோர்வடையவே
ண்டாம் எழுந்திருநீ மனதில்நினைத்த பொருளைச்
சொல் அப்பொருளை யான்றருவேனென்று சொல்
வினான். எ-று. (க௬)

வேண்டிவதுகூறுகென வேடனுமியம்ப
நீண்டமறைவேதிய னினைத்தயர்வுநீங்கி
யிண்டிவன்மொழிந்தபடி யாமினிமறுத்தான்
மீண்டுமிவனென்செயுமெனுவெருவலுற்றே.

(இ-ள்) பின்னும் நீவேண்டிவதைச் சொல்லெ
ன்றுசொல்ல அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட வேதவல்
லவனாகிய பிராமணன் சோபநீங்கி யிப்பொழுதிவ
ன் சொல்லியபடி செய்யாமல் மறுத்தால் பின்னெ
ன் செய்வானேவென்று பயந்து. எ-று. (க௭)

வைத்திடுவிளாங்கனியின் வாசமதறிந்தே
யுத்தமகனிந்தபல மொன்றருடியென்றான்
அத்திடமிரண்டுகனி யவனுதவல்கொண்டே
எத்தமறைவேதிய னிரத்தினபுரியுற்றான்.

(இ-ள்) அவ்விடத்தில் வைத்திருந்த விளாங்க
னியின் வாசத்தை யறிந்து ஏ உத்தமனே ஒருவி
ளாம்பழம் கொடுக்கவேணுமென்றான் அந்தப்படி.
யே யிரண்டுபழத்தைக் கொடுத்தான் அதைப்பெ
ற்றுக்கொண்டு வேதவல்லவனாகிய பிராமணன் இர
த்தினபுரியையடைந்தான். எ-று. (க௮)

நந்தைநதிமேவிய நறும்புனவிலாடிப்
புந்தியுடன்மிக்க சிவபூசனை புரிந்தே
நிந்தையில்விளங்கனி நிவேதனமளித்தே
அந்தவிதியோடவையு மன்னமுமயின்றான்.

(இ-ள்) அடைந்தவன் நந்தாநதியிற் பொருந்தி
யவாசநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து அறிவுடன் மிக்க சி
வபூசைசெய்து கெடுதியில்லாத விளாங்கனியைப்ப
ராமசிவநிவேதனஞ்செய்து அந்தவிதிப்படி செய்த
அன்னத்தோடு விளாம்பழத்தையுமுண்டான். எ-று

அஞ்சதினமானதிரு நாளதனின்மேவி
விஞ்சவிடைமீதில்வரு விமலனடிபோற்றி
நெஞ்சமகிழ்வோடவனு நேசமோடிருந்தான்.
வஞ்சமனவேடனவன் வளமினியுரைப்பாம்.

(இ-ள்) பின் அந்தப்பிராணன் ஐந்தாந்திருவி
ழாவில் இடபவாகனாடராக எழுந்தருளிவந்த விம
லனாகிய இரத்தினேசுரர் திருவடிகளில் வணங்கித்
துதிசெய்து மிக்க மகிழ்வுடன் அங்கிருந்தான் அ
து நிற்க வஞ்சக நிரம்பிய மனத்தையுடைய வேட
னது செய்தியை யினிச்சொல்வாம். எ-று. (கௌ)

பன்னுவனவேடனெடு நாட்பவமிழைத்தே
பின்னரவன் வல்லுயிர்பிரிந்திடு மந்நாளில்
முன்னியமதூதுவர் கடாமுடுகிவந்தே
பின்னுறுவபாசமுந்நாற் பிணிவுசெய்தார்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லியவேடன் நெடுங் காலமிக்க
க பாவங்களைச் செய்து பின் அவன் வலிய உயிர்பி
ரிகின்ற அந்தநாளில் யமதூதர்கள் இவன்மிகக்கொ
டிய பாவினென்று நினைத்து எருமைக்கடாவை மு
டுகி நடத்திக்கொண்டு வந்து பின்னனுற்ற பாசக்க
யிற்றினுற் கட்டியிழுத்தார்கள். எ-று. (கௌ)

வேறு.

அந்தவேலை யானருள்கூடிய
நந்திதான்கணநாதரை யேவவே
வந்துதோன்றி வன்பாசமதிற்றுக்கச்
சிந்தவேயமதூதரைச் சீறினார்.

(இ-ள்) அத்தருணத்தில்பாமசிவன் அருளைப்பெற்ற நந்திகேசுரர் வேடனைக்கொண்டெவரும்படி சிவகணங்களை அனுப்ப அச்சிவகணங்கள் வேடனருகு வந்து யமதூதர்கள் கட்டியபாசக்கயிறுகள் அற்றுப் போகச் செய்து அவ்யமதூதர்களை மிகவுங் கோபித்தார்கள். எ-று (க கூ)

அடித்துரப்பிட வங்கைமுறிந்தவர்
நடுக்கிடர்சென்று காலனைநண்ணினார்
விடுத்தவேடனும் வேடனையொப்பென
அடுத்தமேனிய தேதரித்தானாரோ.

(இ-ள்) யமதூதரைக் கணநாதர்கள் ஆர்ப்பரித்தது அடித்த அளவில் கைகால்கள் முறிந்து மிக நடுக்கத்துடன் யமன்பாற் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் அப்பாற் பாசக்கயிற்றினின்றும் விடுபட்ட வேடனானவன் மன்மகனுக்குச் சமானமான அழகுவாயந்த உருவத்தைப்பெற்றான். எ-று. (உ டி)

தேவனாகிய திவ்வியரூபத்தான்
மேவிசசெம்பொன் விமானத்தின்மீதிலே
தாவியந்தரதுந் துமிதானெழுப்
பூவின்மாரி பொழிந்திடப்பூவைமார்.

(இ-ள்) தேவாம்சத்தையடைந்த அழகுநிறைந்த உருவத்தையுடைய வேடன் செம்பொன்விமானத்திற் பொருந்த அச்சமயத்தில் அந்தரதுந் துமி மு

முங்கவும் அரம்பைமாதர்கள் புட்பமாரி பொழிய
வும். எ-று. (2க)

கவரிவீசிடக் கானங்கள்பாடிட
எவருமேத்த வினிதுகொண்டேகியே
தவமுனிக்கணந் தாங்குங்கயிலையிற்
புவனநாதனைப் போற்றிடவேசெய்தார்.

(இ-ள்) அரம்பைமாதர்கள் வெண்சாமரை வி
சித்தொண்டு வரவும் வயிரியர்கள் கானம்பாடிவரவு
ம் யாவருந்துதிக்க மனமகிழ்வுடன் அழைத்துச்செ
ன்று தவமுனிவர் குழாம் ஏத்தெடுக்கின்ற கைலை
யிலெழுந்தருளிய அகிலபுவன காரணஞ்சிய பரமசி
வனைத் துதிபண்ணும்படி செய்தார்கள். எ-று. (2உ)

அன்னதாகவ வன்கைலாயத்தின்
மன்னினுன்பின் மலியமதூ துவர்
முன்னியந்தகன் முன்புறச்சென்றுதான்
சென்னிதாழ்த்திச் செயறெறித்தாரரோ.

(இ-ள்) அவ்வண்ணமாக அந்தவேடன் கைலா
யத்தினிலைபெற்றிருந்தான் பின் யமதூதர்கள் அந்
தகஷணமே இயமன் முன்சென்று வணங்கி வேட
ன் கைலையங்கிரிக்குப்போன சங்கதியைத்தெரிவித்
தார்கள். எ-று. (2ங)

கேட்டகூற்றுகி லேசமுங் கோபமுங்
காட்டவேநண் கனல்வந்துசுந்திட
வாட்டமாகிய திர்ந்தெழுந்தெமிகுங்
கோட்டி-னாகம் யிடங்கொணர்கென்றான்.

(இ-ள்) தூதுவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்ட ய
மன் கிலேசமுங்.கோபமுங்கொண்டு கண்களினி
ன்று நெருப்புப் பொறிபறக்க மிக்க வரட்டத்துடன்
சத்தித்தெழுந்து நீண்டகொம்புகளையுடைய மலை

இரத்தினபுரிப்புராணம்.

நாகக

யையொத்த மகிஷத்தைக் கொண்டுவருகவேன்ற
ன். எ-று. (உச)

வேறு.

நெறித்தமருப்பி னழுத்தியகிம்புரி நிமிரொ
ளி மணியிலகச், செறித்தவெறித்த விளிக்குள
னற்பொறி சிந்திக்கனலுதிரப், பிறித்தவகைப்
படி கட்டுசதங்கைகள் பெருகொலி கலகலெ
னக், குறித்தகழுத்தின் மணித்தொனித்க்கு
றை குலகிரிசெவிபட.

(இ-ள்) நெறித்து முறிப்பாகிய கொம்புகளிற்
பதித்த பூண்களில் அழுத்திய ஒளியையுடைய ம
ணிதள் பிரகாசிக்கவும் நெருக்கமாக விழித்துப்பார்
க்கின்ற கண்களினின்றும் அனற்பொறி சிந்தவும் வ
கைவகையாகக் கட்டிய சதங்கையினின்றும் பெரு
கிய வெலி கலகலெனவும் கழுத்திற்கட்டிய மணித்
தொனியால் அஷ்டகுல பருவதங்கள் செவிபடவு
ம். எ-று. (உரு)

கனைக்கனைப்பினி டிக்குமுகிற்குல கணம
து கைபகுதத், தனித்தனியைத்த பதத்தி
னதிரச்சியிற் றுரணிமுதுநெரியக், குனித்த
குனிப்பொடுதத்திமதத்திடு கொடியமயிடமத
னைப், பனைககுநிகர்த்த விரற்கைபடைத்திடு
படர்கொடு வரலுமரோ.

(இ-ள்) கனைக்கின்ற கனைப்பினால் முகிற்கூட்ட
ங்கள பயந்து பக்கங்களிலொதுங்கவும் தனித்தனி
யாகவைத்த பாதஅதிர்ச்சியால் பூமியின்முதுகுநெ
ரியவும் குவிததுத் துள்ளிவருகின்ற எருமைக்கடா
வைப் பனைமரததுக்குச் சமானமான விரல்களைய
டைந்த கையையுடைய தூதர்கள் கொண்டவா
லும். எ-று. (உரு)

சிவத்த மயிர்த்தொகை பற்றுசினத்தொடு
செறியனல் விழியிலகக், கவர்த்தபிறைக்குல .
மொத்த வெயிற்றொடு கரியமுகம் தொளிர்
ப், புவித்தலமுற்றும் வளைத்தகயிற்றொடு பு
கரணியயிலுடனே, நிவர்த்தகதைப்படி வை
த்தகரத்துணை நிமிர்வளையமதுறவே.

(இ-ள்) இயமனானவன் சிவந்த மயிர்த்தொகை
யைப் பற்றிக்கோபத்துடன் நெறுங்கிய அக்கினிக்
கண் பிரகாசிக்கவும் பிளந்து வளைந்த மூன்றும்பி
றையையொத்த கோரத்தங்களுடன் கருமேகம்
போன்ற முகம் விளங்கவும் பூமிமெல்லாம் வளைக்க
ப்பட்ட பாசக்கயிறும் புள்ளிபாய்ந்த வோலோடு
உயர்ந்த தண்டாயுதத்தைவைத்த இரண்டுகைகளி
லுள்ள வளையத்தோடு. எ-று. (௨௭)

பகட்டினின் மேற்கொடு டைத்தவிசைக்
கொடு பாவையரவமுடனே, முகட்டளவெ
ற்றி யினாததுவாத்தென முழுதுமுலைத்துலை
யத், துகட்டளமுற்று மெழுப்பியதப்பணி
தொடுகடலளறுபட, ளிகற்பெறுகொற்ற மி
கப்படர்குற்றிட நின்றிரியனுக்கமே.

(இ-ள்) எருமைக்கடாவின் மேலேறிக்கொண்
டு சமுத்திர முடைந்துக்கொண்டு ஆகாசமளவும்
பொங்கி யினாத்து வருதலைப்போல் உலகமெல்லா
ம் உலைந்துபோகவும் நடைவேகத்திலெழுந்ததுகள்
படிந்து சமுத்திரஞ் சேறாகவும் வெற்றிமிகுந்த அ
னேக யமபடாள் சூழ்ந்துவரவு நடந்தான். எ-று. (

வேறு.

கருங்கடாவினின்றிழிந்து போய்க்கைலைவெற்பெய்
மருங்கெலாந்தவர்குழ் திருவாய்கையணுகி [தி

நெருங்கியண்டர்குழாத் தொகைநினைநியாக
ஒருங்கினேத்துநந்தீ சுரோலக்கமதனை.

(இ-ள்) தானேறிச்சென்ற கருத்த எருமைக்க
டாவினின்றிழிந்து கயிலாயமலையையடைந்து அரு
ந்தவராகிய முனிவர்கூட்டங்கள் நிறைந்த கோபுர
வாயிலைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தேவர்கள் நிராநி
நாயாகச்சேவித்து நிற்கு நந்திகேசுரர் திருவோல
க்கத்தை. எ-று. (௨௯)

கண்டுதூரத்தில் வேளைபார்த்தருகுறக்கலந்தே
அண்டர்நாயகசயசய போற்றியென்றகலந்
தெண்டனிட்டு நின்றேத்தலுஞ் சிலாதரன்குமரர்
சண்டன்வந்ததென் கூறெனமலியுஞ்சாற்றும்.

(இ-ள்) கண்டு தூரத்தில்நின்று சமயம்பார்த்து
அருகிற்சென்று தேவர்நாயகனை ஜயஜயபோற்றி
யென்று மார்பானது நிலத்திற்படியத்தீர்க்க தெண்
டஞ்செய்து எழுந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து நிற்
கச்சிலாதமுனிவர் வரபுத்திரராகிய நந்திகேசுரர் இய
மனை நீ யிங்குவந்தகாரியம் யாதென்று வினவ இய
மன்சொல்வான். எ-று. (௩௦)

அய்யகேளிரத்தின புரத்துத்தரத்தடவி
வெய்யகானிலோர் வேடனாங்காடகனென்பான்
செய்யொணு மகாபாதகங் கொலையுடன்நீங்கும்
பொய்யுமேசெய்துதிரிந்துபின்னிறந்திடும்போதில்

(இ-ள்) ஐயனை கேட்டருளுக இரத்தினபுரிசு
கு உத்தரபாரிசத்தில் மிகப்பயங்கரமான காடொன்
றுண்டு அதில் காடகனென்னும் பெயரையுடைய
ஒருவேடன் செய்யத்தகாத மகா பாதகங் கொலை
தீங்கு பொய் முதலான கெடுதிகளைச் செய்து திரிந்
து அந்நியகாலத்தில் சீவன் விடுகிறபோது. எ-று. (

அடியேனேன் படரவனுயிர்கவரச்சென்றாநாத்
தடியேனேகொடு சிவகணநாதர் கடாக்கி
நெடியதானபொன்விமானத்தினேற்றிநின்னெறியே
கடிதினுய்த்தனாவனையிக் கயிலையங்கிரியில்.

(இ-ள்) அடியேனாகிய என்னுடைய தூதர்கள்
அவனுயிரைக் கவரச் சென்றார்கள். அவர்களைச்சி
வகணநாதர்கள் தடிகளினுற்றாக்கி நெடிய பொன்வி
மானத்திலேற்றி நெறியில் வினாவாக நடத்தி யிக்க
யிலையங்கிரியிற் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள். எ-று

ஞாலமீதினிற் பாவநாநகத்தில் வீழ்க்க
எலுமிவ்வதிகார மேதினியெனக்கென்றே
காலதண்டமும் பாசமுங்கழித்து முன்வைத்தான்
நீலகண்ட நந்திகேசுர் வெகுண்டிவை நிகழ்த்தும்.

(இ-ள்) உலகத்திற் பாவஞ்செய்தவர்களை நாக
த்தில் விழுத்தத்தக்க அதிகாரம் எனக்கேதென்று
காலதண்டத்தையும் பாசக்கயிற்றையும் வாங்கி நந்
திகேசுர் முன்வைத்து நின்றான் அப்பொழுது நீல
கண்டராகிய நந்திகேசுர் கோபித்துச் சொலவார்.()

எம்பிரானுறை யிரத்தினபுரத்துறை யெவரும்
சம்புவாகியசொருபமாச் சர்க்கதியடைவார்
அம்புவிக்கணையஞ்ச தாங்குரோசமென்னெல்லை
நம்புமவ்விடமாகு முன்னிடர்தினண்ணை.

(இ-ள்) எம்பிரானாகிய பரமேசுவரன் எழுந்தருளிய
யிரத்தினபுரியில் வசிக்கப்பட்டவர்கள் யாவரும்
சிவசொருபமாகி நற்கதியையடைவார்கள். அந்த
இரத்தினபுரிக்கு எல்லை யீந்து குரோசமாகும் அவ்
வெல்லைக்குள் வசிப்பவர்களிடத்தில் உன் தெண்ட
னை செல்லாது. எ-று. (௩௪)

இரத்தினபுரிப்புராணம் ௪௧௫

அந்தவெல்லையிலுறைபவரகம்புறமுறைவோர்
எந்தவல்லினைப் பாவங்கள் செய்தபேபொனினும்
சிந்தையாவோருண்டியுஞ் சீரடைக்காயுந்
தந்திடிற் பாகதியினிற் சாருவர்பின்னும்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய எல்லைக்குள் உறைபவ
ர்கள் அல்லது அகத்திலாயினும் புறத்திலாயினு மு
றைபவர்கள் மகா பாகதங்களைச் செய்தவராயினும்
அவர்களுக்கு அன்புடன் ஓர் பொழுது அன்னமிட்
டு வெற்றிலைபாகு அளிப்பாராயின் பாகதியடை
வது திண்ணம் இவற்றியும். எ-று- (௩௫)

கருதுவெள்ளியங்கிரியவர் காணியாக் காணாய்
கருதுவேதியன்கையினிற் றோன்றிய கனியின் [ற்
அரியவெள்ளினங்கனி பிரண்டளித்தபுண்ணியத்தா
பெரிதுபெற்றனன் வேடனிப்பிறங்கனின் பேதே.

(இ-ள்) யாவருங் கருதுகின்ற வெள்ளியங்கிரி
யவர் காணியாகுங்கண்டாய் அத்தன்மையையுடை
ய இரத்தினபுரியில் வசித்த வேதோத்தமன்கையில்
இந்தவேடன் மனக்கனிலோடு இரண்டு விளாங்க
னியைக்கொடுத்த புண்ணியத்தால் இக்கயிலாசகிரி
யை யடையும்பேற்றைப் பெற்றான். எ-று (௩௬)

ஆதலாலிரத்தினபுரக் துறைந்தவர்க்காகாப்
பேதையாளருஞ்சிறிது செய்திடினுமேபெரிய
மாதவங்கள்செய்தவரினும் வளர்ந்திடும் பலந்தான்
ஈதறிந்து நீ நடத்தியாலிப் பிழைபொறுத்தோம்.

(இ-ள்) ஆதலால் இரத்தினபுரியில் வசிக்கின்ற
வர்களுக்கு உலகத்தார்களுக் காகாத பேதமையை
யுடையவர்களானாலும் அற்ப உபகாரத்தைச் செய்
வாராயின் மாதவத்தோர் புண்ணியங்களினும் அதி
கப் புண்ணியப் பலன்களை யடைவார்கள் இதையறி

ந்து நீ நடப்பாயாக இப்பொழுது செய்த பிழை
யைப் பொறுத்தோம். எ-று. (௩௭)

என்று கூறலுந் தென வடியிணையிறஞ்சித்
தென்றிசைக்கிழவோனுந்தன்செழும்பதிசென்றான்
மொன்றுகுத்தி வெங்கொலைபுரி கொடும்பவவேடன்
மன்றல்வெள்ளிளாங்கனியினுற் கயிலையில் வாழ்ந்தா
[ன்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாக நந்திகேசரர் சொன்
னமாத்திரத்தில் அவ்வண்ணமே செய்கிறேனென்
று திருவடிகளில் வணங்கி யமனானவன் தன்னுடைய
வளநகரத்திற்குச் சென்றான் வரப்பட்டவர்களைக்
கொன்றும் குத்தியும் கொலைசெய்த வேடனானவ
ன் வாசனையையுடைய இரண்டு விளாங்கனியைக்
கொடுத்த புண்ணியத்தால் கைலையங்கிரியில் வாழ்ந்
திருந்தான். எ-று. (௩௮)

பறித்தவெள் விளாம்பழமிரண்டிப் படிப்பனித்தால்
அறத்திறத்தினுற்றான்செய்த பலத்தை யாறறிவார்
குறித்தவாறெனச் சூதமாமுனிவனுங்கூற [தும்.
நிறைத்தமாதவச் செளனகன் மகிழ்ந்துறை நிகழ்த்

(இ-ள்) காட்டிற் பறித்த வெள்ளிய இரண்டு வி
ளாம்பழம் இப்படிப் பலத்தைக் கொடுக்குமானால்
அறத்தினாலீட்டிய பொருள்கொண்டு செய்த புண்
ணியத்தால் வரும் பலனை யாவர் மொழியவல்லார்
என்று சூதமுனிவர் சொல்ல நிறைந்த மாதவத்தி
னையுடைய செளனகர் மகிழ்ச்சியாற் சொல்வார். ()

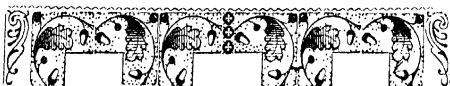
இந்தவாறு தானப்பல நன்றதாமினிமேல்
நிந்தையில்லதான் தேவமால்வரை யந்தநிலத்தில்
வந்தவாறு துக்கேட்க வென்மனம்விரும்பியதாற்
புந்தியாலுணர்ந்துகையெனச் சூதனும் புகல்வான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரந் தேவரீர் அனுக்கிரகம் பண்ணின தானபல மகத்துவங்கேட்டு அடியேனுக்கு ஆனந்தமாயிற்று இனிமேல் இகழ்வில்லாதபெரிய தேவகிரி பருவதம் அந்தயிடத்தில்வந்த வரலாற்றையுங் கேட்க என் மனம் விரும்புகின்றது ஆகையால் தங்கள் அறிவினாலுணர்ந்த அக்கதையை யுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று செளனகர் சொன்ன மாத்திரத்தில் சூதமுனிவரும்சொல்வார்எ-று.(சு1)

தானபலச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—266.

உ

சிவமயம்.

ஏட்டாவது

தேவகிரிச் சருக்கம்.

சுத்ததவளித சுடரொளிகளர்தர
மெத்துமிரசித மிகவளர்கிரியது
பத்தர்சிவகணபரமர் கண்முனிவர்கள்
சித்தருறைவது சிவனுறைகையே.

(இ-ள்) பரமசிவனுறைகின்ற கயிலாசகிரியானது பரிசுத்த வெண்மை நிறங்கிளருகின்ற மிருதுவாகிய இரசிதத்தினால் அமைந்தமலை அன்றியும் அடிபவர்களும் கணநாதர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் உறைவிடமாயுள்ளது. எ-று. (க)

சூயிலைவிருதுள கொடிகயன்மதனேனா
 டெயிலையுணை யெரிசெயுமவனுடன்,
 மயிலைநிகரொழின் மலைமகளுறைவது
 கயிலைவரையது கடவுளர்பணிவதே.

(இ-ள்) சூயிலை எக்காளமாகக்கொண்ட மீனக்
 கொடியை யேந்திய மன்மதனையும் திரிபுரத்தை யும்
 அதிற் றங்கிய அவுணர்களையும் எரித்த பரமசிவனு
 ம் மயிலையொத்த சாயலையுடையமலைமகளும் உறை
 விடமாயுள்ளது. கயிலையென்னும் பெயரையுடை
 யது தேவர்கள் வணங்கத்தக்கது. எ-று. (2-)

அனைய கயிலையிலழகிய சிகரம்
 தெனைய பலபலவினைய கொடுமுடி
 வனையுமவைதனின் மருவியதொருவரை
 புனையுமிற்கொடு புவிமிசைதிரியுமே.

(இ-ள்) அந்தன்மையான கையைங்கிரியிலே அ
 ழகிய உச்சியில் அனையவிதங்களாகப் பிரகாசிக்கு
 ன்ற கொடுமுடிகளுண்டு அவைகளுக்குட் பொருந்
 தியிருக்கின்ற ஒரு கொடுமுடி பறக்கின்ற சிறையு
 டன் உலகத்தின் உலாவித்திரியும். எ-று. (3-)

தேவகிரியெனவே பெயர்திழ்வது
 தாவிபிறகொடு தாரணிமுழுவதும்
 மேவுபறைவதளாமேன விசையுடன்
 ஏவில்விடுசர மீதெனமருவுமே.

(இ-வ்) அந்தக் கொடுமுடியானது தேவகிரி
 யென்னும் பெயரைக்கொண்டு சிறகோடு உலகமு
 ழுவதுந் தாவிப் பறவைகளைப்போலப் பறந்து வி
 லவிற்பூட்டி விடப்பட்ட பாணத்தைப்போல் விசை
 கொண்டு மருவும். எ-று. (4-)

வேறு.

அந்நாளில் வரையனைத்து மகிலமிசைப் பறவைகள் போல், மின்னாஞ்சிறகுடனே மிகப்பறந்து விழ்ந்தெழுந்து, பன்னாளுந் திரிதலினுற் பலவுயிர் வியந்திடக் கண்டான். கொன்னாஞ்சதகோடி கொடுவான் கொண்டிந்தான்.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் உலகத்திலுள்ள மலைகளையும் இந்தப்பூமியிற் பறவைகளைப்போலப் பிரகாசம்பொருந்திய சிறகுடனே பறந்து விழுந்து எழுந்து அனேககாலத் திரிதலினுற் பல வுயிர்களிறப்பதை அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற நூறுகோடி கொடுவாளாகிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு இந்திரன் கண்டான். எ-று. (ந)

வரையனைத்துஞ்சிறகரிந்து வரும்போது லெதிராக வினாவுடனே தேவகிரி மீளுதலுமகவான்கண் [லும் டொடுவெகுண்டங் கதன்மீது லுயர்குலிசந்தாககுந ினாவிரிந்த சிறகின்மிசை நேர்பட்டுவாய்மடிந்தே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் பருவதங்கள் எல்லாவற்றையும் சிறகரிந்துவருகிறசமயத்தில் தனக்கெதிராக அதிக வேகத்துடன் தேவகிரி வருவதைக்கண்டு கோபித்து அக்கிரியின்மேல் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்தத தாககினமாத்திரத்தில் விசால்மாக விரிந்த அந்தத்தேவகிரியின் சிறகிற்பட்டு வாய்மழுங்கி. எ-று. (சு)

சுவரொறிந்தகந் துகம்போற் சுடர்க்குலிசமீ ளுதலும், கவரொயிற்றுவெண்ணிறவெங்கடாமலையை யெதர்கடவித், தவவில்வளைத்தனந் தமழைச்சரம்பொழியத்தேவகிரி, குவியிறகி லிருபாலுங் கொண்டகேடகம்போல.

(இ-ள்) அந்தவச்சிராயுதமானது சுவரிற்றாக்கி ய பந்துபோல் மீண்டமாத்திரத்தில் கவர்பட்ட தந்தங்களையும் வெண்ணிறத்தையும் மதசலத்தையுமுடைய யானையை அந்தத்தேவகிரிக்கு எதிராகச் செலுத்தி மிகவும் இந்திரதனுவைவளைத்துக் கார்காலமழைபோலச் சரங்களைப்பொழிய அப்பாணங்களைத் தேவகிரி யிருபாலுமுள்ள சிறகிற் கேடகம்போலக் கொண்டது. எ-று. (௭)

புடைத்து தறிச்சரங்களெல்லாம் புகர்முதக்கைதனினூறி, அடர்த்தெறிந்தே தந்திதனையச்சிறகான் மோதுதலும், கிடைததசெருவி ப படியில்கிரிசெயலே தெனவெருண்டு, மிடல்செய்குவி சந்தனையேவிட நினைக்க நாரதன்முன்.

(இ-ள்) அந்தத்தேவகிரி சிறகையடித்து உதறினபோது கேடகம்போற் பொருந்திய சரங்களெல்லாம் அயிராவததின் புகர்பாய்ந்த முகத்திலுள்ள கையிற்றைத்து வீறிடஎதிர்த்து அச்சிறகால்மோதினமாத்திரத்தில் நமக்குக்கிடைத்த யுத்தத்திற்குள் உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட யுத்தங்கிடையாதென்று பயந்துவலிமைசெய்கின்ற வச்சிராயுதத்தையே பின்னுமவிடக்கேள்தான் அந்தச்சமயத்தில் நாரதமுனிவன். எ-று. (௮)

வந்துவலாரியைநோக்கி மகிதலத்துக்கிரிகளென இந்தவனாதனைநினை யேலிதுகைகைக்கொடுமுடியின் முந்துசிகரத்திலொன்றுமென்று முனியோதிடலுந்தந்திதனை வினாயவிட்டுத் தடங்கைகைக்கிரியனுகி.

(இ-து) நாரதமுனிவர்வந்து இந்திரனைநோக்கி ஓ இந்திரனே இந்தஉலகத்திலுள்ள மலைகளைப்போ

வ இம்மலையைநனைக்காதே இதுகைலாயபருவதத்தி
ன்கொடுமுடிகளில் முந்தியகொடுமுடி யாகுமென்
று சொன்னமாத்நிரத்தில் இந்திரன் வெள்ளையானே
யை வினாவாக நடத்தி விசாலமான கைலாயகிரியை
அடைந்து. ௭-று. (க)

இறைவனடியைப் பணிந்திங்கிவ்வாறு விள
ம்புதலும், நறையிதழிச்சடை முடியோனவி
ல்வனந்தக் கிரியதனைப், பறவைகள்போனீ யு
லகிற்பறந்து திரிவதுதவிர்ந்தே, உறையென
நாமதற் குறைத்தவுண்மையை நீ கேட்டி
யென.

(இ-ள்) சிவபெருமானைப் பணிந்து தேவகிரியி
ன் சமாசாரத்தைச் சொன்னமாத்நிரத்தில் வாசனை
பொருந்திய கொன்றை மாலையைத்தரித்த சடை
யையுடைய பரமசிவன் இந்திரனைநோக்கி ஓ இந்திர
னே அந்தத்தேவகிரிக்குப் பறவைகளைப்போல உ
லகத்திற் பறந்து திரிவதைவிட்டு உலகத்தில தங்கி
யிருப்பாயென்று நாம் உத்திரவு கொடுத்திருக்கின்
றோம் அந்த உண்மையை நீ கேட்பாயாக. ௭-று: (

விளங்குவில்வவனம் பொன்னிவியனதிக்கு
வடக்காக, உளங்கனியுமுனிவர் குழாததுடன்
யோசனைதூரம், களங்கமில்லாநிலததாங்குகாசி
னிகுருண் மேன்மையதாய், வளர்ந்திடுமவ்வி
டந்தன்னின்மருவு முரோமசனிருக்கும்.

இ-ள். விளங்கப்பட்ட வில்வவனமென்று ஒரு
வனமுண்டு, அந்த வனம் விசாலமாகிய காவேரிநதி
க்கு வடக்காக உளக்கனிவினையுடைய முனிவர் கூ
ட்டத்துடன் யோசனை தூரத்திலுள்ளது. குற்ற
மில்லாத இந்தப் பூமிக்குள் மேன்மையையுடைய
தாக வளர்ந்தோங்கும் அந்த விடத்தில் உரோமசமு

னிவ ரிருப்பார். எ-று.

(கக)

உத்தமமாமவணையுன் சிறகுமேனியுந்தான்
மெத்துபுவிதனக்குளுறமீது சிறிதேவிளங்கி [லம்
அத்திசையிலுறை முனிவோர்க்கருந்து கந்தமுலப
மொய்த்ததிரணங்காட்ட முயர்சமித்துமுதலாக.

இ-ள். உத்தமமாகிய அவ்விடத்திற் சென்று
உன் இறகும் சரீரமும் மெத்தென்ற புவிக்குள் ம
றைந்து வெளியிற் சிறிது தோற்றப்பட்டு அந்தவி
டத்தில் வசிக்கப்பட்ட முனிவர்களுக்குக் கந்தமுல
ம் பலம் இந்தனம் சமித்து முதலானவைகளை பெல்
லாம். எ-று. (கஉ)

உதவியவனுறை யுன்மீதுறைதேவனாகமெ
னும், முதன்மைபெறு தீர்த்தத்தின் முதல்
வியுடனே நாமும், இதமுடனே சலக்கிரிடை
யெனப்புரிய வருதுமென, விதமுடனையுரை
த்தப் பான்மேலு முயர் வரங்கொடுத்தும்.

(இ-ள்.) அவர்களுக்குக் கொடுத்து அந்த இட
த்தில் உறையுன்மேல தங்கிய தேவநாதமென்னு
முதன்மைபெற்ற தீர்த்தத்தில் பார்வதியும் நாமும்
இன்பமாக அதிற் சலக்கிரீடைசெய்ய வருவோமெ
ன்று பலவிதமாகச் சொல்லியும் உயர்ந்த வரங்களை
க்கொடுத்தும். எ-று. (ககூ)

உன்னையொருகால்வலம் வந்தாருறுபிணிகோ
ய்மிடியடையார்; நினைவதெல்லாம்பெற்றறிவோ
ர் நீகேதியும் பெறுவார், வனையுமெழிற் கயிலை
தனை வலம்வந்தோர் பெறும்பேறு, தனைய
டைவார் தெரிசித்தோர் தானுமிக்பலன்பெ
றுவார்.

(இ-ள்.) உன்னையொருதரம் வலமாகப் பிரதக்ஷ
ணம் வந்தபேர்கள் பொருந்திய பிணி தரித்திரம்அ

டையமாட்டார்கள் நினைத்ததையெல்லாம் பெறுவார்கள் பெரிய கதியையும் அடைவார்கள் தெரிசித்தவர்கள் கயிலாசத்தை வலமாகவந்தபலன் எதுவோ அந்தப்பலனையும்பெறுவார்கள். எ-று. (௧௪)

உன்னிடத்தின் முனைத்த புதலுயர்தரு புல்கொடிமுதலா. மன்னுமந்தப் பச்சிலைகள் வந்துதனியுறைவோர்கள், தன்னைவருகதிடுங்கொடிய சகல வியாதிக்குந்தான், நன்னெறிசேரவுட தமாநன்மை தனைக்கொடுத்திடுமே.

(இ-ள்.) உன்னிடத்தில் முனைத்த பூண்டுகள் உயர்ந்த மரங்கள் புற்கள் கொடிகள் முதலாகப் பொருந்திய பச்சிலைகள் உன்னிடத்தில் வந்து பொருந்தினவர்களுடைய கொடிய சகல வியாதிகளுக்கும் நல்ல அவுடதமாகி வினைகளை நீக்கி நன்மையைக் கொடுக்கும். எ-று. (௧௫)

என்றுமிகவா நாமிகைய மனமதுமகிழ்ந்து' துன்றுமணித் தேவகிரி தொழுது விடைகொண்டேகி, நன்றுபுரி வில்வவனநாடிய திற்பாய்ந்திடலும், ஒன்று புவியினுஞ் சேடனுயர் படமுநெளித்துளதால்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக மிகுந்த வரங்களை நாம் கொடுக்க மணிகள் பொருந்திய தேவகிரியானது மனமகிழ்ந்து வணங்கி விடைபெற்று நன்மையைச் செங்கின்ற வில்வவனத்தைத் தேடியதிற்பாய்ந்திடலும் அந்த அதிர்ச்சியினால் பூமியைத்தாங்கிய ஆதிசேடன் படங்களை நெளித்தனன். எ-று. * (௧௬)

யோசனையொன்றாய் நீளமுயரங்கால் யோசனையாய், மாசிலகலங்காலாய்வரைந்திடுவிற்போல் வடிவாய், வீசிவிழுந்திரு நிலத்தின்மீ தழுந்தி மேனியெல்லார், தேகபெறு சிறுவனாய்ப்தெரிந்திடு மத்தேவகிரி.

(இ-ள்.) ஒரு யோசனைதூர நீளமும் காலயோசனைதூர முயரமும் குற்றமில்லாத காலயோசனைதூரம் அகலமும் விற்போல் வளைந்த உருவமுமாக அந்தப் பூமியில் வீசிவிழுந்து மேனியெல்லாம் பூமிக்குள் அழுந்திப் பிரகாசம்பெற்ற சிறுமலையாகக் காட்டியிருந்தது அத்தேவகிரி. எ-று. (௧௭)

அக்கிரியைவலம்புரிந்தோர வருமையுநாமுமுறை, சுக்கிலமர்கைலைதனைத் தொழுதுவலஞ்செய்தார்கள், தக்கபலன் பெறுவதெல்லாந்தாம் பெறுவார் தூரத்தே, திக்கிலுறத் தெரிசித்தோர் சிந்தைநினைந்தது பெறுவார்.

(இ-ள்.) அந்தத் தேவகிரியை வலமாகவந்தபேர்கள் உமையு நாமும் வசித்திருக்கின்ற வெண்மை பொருந்திய வெள்ளியங்கிரியைத் தொழுது வலம்வந்தவர்கள் பெறும் பலனைப் பெறுவார்கள் அதுவன்றித் தூரத்திலிருந்து அக்கிரியைத் தெரிசித்தபேர்கள் மனதில் நினைத்தவைகளை யெல்லாம் பெறுவார்கள். எ-று. (௧௮)

அந்தமலைதனிலுள்ளவடவியுறு பச்சிலைகள், எந்தவினையுந் தீர்க்கும்னிய வவுடதமாகும், புந்திதனி னினைந்தோர்க்கும் புண்ணியங்கண்மிகப் பெருகும், இந்தவகை யெனக்கயிலையிறைவன் மகிழ்ந்திசைத்தலுமே.

(இ-ள்.) அந்தமலையிலுள்ள காட்டிற்பொருந்திய பச்சிலைகள் எவ்வகைப்பட்ட வியாதிகளையும்போக்கும் ஓளடதமாகும் அன்றியும் அந்த மலையைத் தியானம் பண்ணினவர்கட்குப் புண்ணிய மிகப் பெருகும் என்று கயிலாயபதி சொன்னமாத் திரத்தில். (1)

கேட்டமரர்கோ னுமையாள் கேள்வனினைத்தா ளிறைஞ்சி, நாட்டமுறத் தேவகிரி நண்

ணிவலம்வந்துடனாற், கோட்டிபத்தின்மேற்
கொடுத்தென்கொழும்பதியிற் சென்றானென், நி
ட்டுதவச் சவுனகனுக் கெழிற் சூதமுனியுரை
த்தான்.

(இ-ள்.) அதைக்கேட்டு அமரர்கோமானாகிய வி
ந்திரன் உமைகேள்வனாகிய பாமசிவன் நிருவடிகளி
ல் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு மிக்கபேரவா
ளோடு தேவகிரியையடைந்து பிரதக்ஷணஞ் செய
து உடனே நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளை
பாணையின்மேலேறித் தன்னுடைய செழித்த அம
ராவதிப் பட்டணத்தையடைந்தானென்று தவசிகோ
ஷ்டராகிய செளனக முனிவருக்குச் சூதமுனிவர்
சொல்லினார். எ-று. (௨௦)

தேவகிரிவரலாறு சிறந்துளதென் றகமகிழ்
ந்து, பூவணியுஞ் சீவனமேற் புனைந்த கங்கை
த திவலைதா, மேவு நந்தாநதியென்றே விள
ம்பினையாலந்தநதி, தாவிலங்குவந்தபடிசாற்று
கெனக் கூறலுற்றான்.

(இ-ள்) தேவரீர் சொல்லிய தேவகிரியின் வற
லாற்றைக் கேட்க மிகவுஞ் சிறப்புற்றிருக்கின்றது
கொன்றமாலையைணிந்த சடாமகுடத்திற் சூடிய
கங்காநதியின் துளிகளாகப் பொருந்தும் நந்தாநதி
யென்று சொல்லினை அந்த நதி கெடுதியில்லாத அ
வ்விடத்தில் வந்த வரலாற்றையுஞ் சொல்லவேண்டு
மென்று செளனகர் கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்ல
லுற்றார். எ-று. (௨௧)

தேவகிரிச் சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—287.

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது நந்தாநதிச் சருக்கம்.

மாரகாளமதான குயில்கூனிவளரும்
பாரகாவினிடமாமயில் பயின்றுநடமார்
தீரசராலுயர்வானிகள் செறிந்துமருவுந்
தாரகாவனமதாகிய தபோவனமதே.

(இ-ள்.) மன்மதன் காகளமான குயில்கள் கூவி
க்கொண்டு திரிகின்ற சோலையினிடத்திற் பெருமை
பொருந்திய மயில்கள் பயில்கின்ற நடன நிறைந்த
தீர்த்தக்கரைகளும் மலைச்சராலும்பொருந்தியிருக்கி
ன்ற தாரகாவனமென்றோர் தபோவனமுண்டு. (1)

பகர்ந்த தாருவனமீது பயில்வேதமுனிவோர்
அகந்தைகூறுவதுணர்ந்த மலநாயகன்வெகுண்
டுகந்தமாதவனை மோகினியதாகவுரைசெய்
திகழ்ந்தமாதவர்கள்பால் வருதிடென்றினிதினே.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அந்தத் தாருகாவனத்
தில் நான்கு வேதங்களையுங் கற்றுணர்ந்த முனிவர்க
ள் அனேகம்பேர்களுண்டு அவர்கள் கருவத்தினால்
ஆணவங்கொண்டு சிவபெருமானைக் கேவலமாக எ
ண்ணி யிகழ்ந்தார்கள் அதைத் திருவுளத்தில் உண
ர்ந்து தனக்குகந்த திருமலை யழைத்து நீ மோகி
னி உருவங்கொண்டு நம்மையிகழ்ந்த அவர்களிடம்
வருவாடு என்று சொல்லி. எ-று. (2)

கருதுகாமவிசையோதிய கபாலிவடிவாய்ச்
சுருதிமாமுனிவர் மாதருழை துன்னியவர்நாண்
இரியமரகலவியிற் கைவனையாவுமொழியப்
பெரிதுகொண்டவர்கள் பின்றொடாநின்றனனரோ.

(இ-ள்.) தான் கருதுகின்ற காம இராகங்களைப் பாடிக்கொண்டு கபாலி உருவமெடுத்து அந்த வேத முனிவர்களுடைய பத்தினியிடம் வந்து அவர்கள் வெட்கி மன்மதவிகாரத்தால் மயங்கிக் கைவளைகள் கழன்றுபெரிய ஆசையோடு பின்றொடரும்படி நின்றார். எ-று. (௩)

வந்தமோகினியு மாதவர்மனங்களுருகிச்
சிந்தைவேறுசெயல் வேறுசெயுமோகமுதவ
உந்துமால்கொடு பணிந்தவர் துடர்ந்துமுளமே
நொந்துமாதர்மயவ்கொண்டதுவுநோக்கிமொழிவார்

(இ-ள்.) முன்வந்த திருமாலாகிய மோகினி மாதவர்கள் மனமுருகிச் சிந்தைவேறுசெயல் வேறுஆகும்படியான மோகத்தையுதவ அந்தமயக்கம் தங்கள் பிடர்பிடித்துந்தப் பணிந்தவர் பின்றொடர்ந்ததும் உள்ளநொந்ததும் தங்கள் மாதர்கள் மயல்கொண்டதும் நோக்கி மொழிவார். எ-று. (௪)

இங்குமோகினியுமங்கொரு கபாலியுமெனப்
பொங்கியே வெகுளிகொண்டழல் புரிந்ததனிடந்
துங்கமானபுலியானே யுழைசூழமமுலோ
டங்கியார்முயலகன் பணியழைத்துவிடலும்

(இ-ள்.) இங்கே நம்மிடத்திலொரு மோகினியும் அங்கே நமனைவியர்களிடம் ஒரு கபாலியுமாகவந்து மயக்கித் தவத்தையும் கற்பையும் அழித்தார்களென்று கோபித்து ஓர் யாகத்தைச் செய்து அதில் புலியையும் யானையையும் மாளையும் மழுவையும் அக்கினி சொரூபமாகிய முயலகளையும் பாம்பையும் அழைத்துவிட்டார்கள். எ-று. (௫)

உழுவையானையுரித்து மெய்தரித்துழையொடு
மழுவுமங்கையிலிலங்கிட மகிழ்ந்துபிடியாத்

தழல்விழிப் பணிதரித்து முயறளின்மிதிவா
முழுநடத்தொழில் புரிந்தனனனாதிமுதல்வன்.

(இ-ள்.) அவர்கள் ஏவிய புலியையும் யானையும்
யும் உரித்து இடையிலுஞ் சரீரத்திலுந் தரித்தும்
மானையும் மழுவையும் மகிழ்ந்து கையிற்பிடித்தும்
அக்கினியைச்சிந்துகின்ற கண்களையுடைய பாம்பை
ஆபரணமாகத் தரித்தும் முயல்களைத்தாளில் மிதித்
தும் நடனமாடினார் அனாதிமுதல்வனாகிய பாமசி
வன். எ-று. (சு)

தவருமண்டரொடு மாலயனும்வீறுதனாம்
தெவருமஞ்சலிசெய்தஞ்ச விமவானருளுமோர்
கவுரிகண்டுளமகிழ்ந்திட நடஞ்செய்கழலோன்
பவுரிகொண்டனன்முன் னெண்டிசைபறந்துசுழல

(இ-ள்.) முனிவருந் தேவருந் திருமாலும் அய
னும் பூமியில் அஞ்சலியஸ்தர்களாகப் பயத்துடன்
அருகில் நிற்கவும் இமோர்ப்பருவத ராஜகுமாரியாகி
ய பார்வதிதேவியார் கண்களிகொண்டு மகிழ்ந்து நி
ற்கவும் நடனஞ்செய்கின்ற திருவடியையுடைய பா
மசிவன் எண்டிசையும்பறந்து சுழலும்படி இடம் வ
லமாகச் சுற்றினான். எ-று. (எ)

வேறு.

தனையவிழுஞ்சடைவிரித்துத் தாண்முழுது
ந்தோள்விரவ,இனையபிறை முழுமதிபோலிலக
முயலகன்முதுகு, வளைவினொடு நெறுநெறெ
ன மலர்க்கையனறி குதிசெனத், துனையவரு
ம் புனற்கங்கைதுளுதளும் பினகைமோத.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் ஆனந்த நடனஞ்செய்
கிறபோது கொன்றைமாலையையணிந்த சடையவி
ழ்ந்து தாளினும் தோளினும் விரவவும் பாலசந்திர
ன் பூணச்சந்திரனைப்போலப்பிடுகாதிக்கவும்முயலக

ன் முதுகுவளைந்து நெறுநெறென்று நெளியவும் ம
லர்போன்ற கையிலுள்ள மழுதிசூதிகென்று சொ
லிக்கவும் கங்கையானது துளும்பி யலைகளை மோத
வும். ௭-று. (அ)

அன்றுநடம்புரி போதிலலர்கங்கைத்திவலைதனில்
ஒன்றுவில்வவனத் துறையுமுயர் தேவகிரிமீதம்.
சென்றுவிழுவத்திவலை செறிந்தபுனலது பெருகி
மன்றலுடனத்திவலை வானதியாயினதன்றே.

(இ-ள்) பாமசிவனடனஞ் செய்கிறபோது ச
டாமகுடத்திலிருந்த கங்கையின் துளிகளில் ஒருது
ளி தெறித்து வில்வவனத்திலுறைந்திருக்கின்ற உ
யர்ந்த தேவகிரியில் விழுந்து நீராகப்பெருகி வாச
னையுடன் ஆகாயகங்கையாயினது. ௭-று. (க)

நந்தாதுபுனல் வரலான ந்தைநதியெனும்
பெயராம், வந்தேதான் நெரிசித்தோர் பரிசி
த்தோர் வரும்புனலைத், தந்தாகத் துடனுகார்
தோர் தந்தமெய்யிற்றான் நெளித்தோர், மு
ந்தேசெய்வினைப் பஞ்சபாதகங்கண்முத நெற
லைப்பார்.

(இ-ள்) ஒருநாளும் குறைவில்லாம லதிற்றீர்த்
தம் வருகின்றமையால் நந்தாநதியென்னும் பெயரு
ண்டாயிற்று அந்த நதியைவந்து தெரிசித்தோர் ப
ரிசித்தோர் சூடித்தோர் சரீரத்திற்றெளித்துக்கொ
ண்டோர் முற்சென்மத்திற் செய்த வினைப்பகுப்பா
ல்வந்த பஞ்சமாபாதகமுதலான பாவங்களை யெல்
லாந் தொலைப்பார்கள். ௭-று. (ட)

அப்புனலின்மூழ்கி மயிராற்றுகின்ற தீவ
லையன்றோ, ஒப்புரவிற் பிசாகவடிவொழித்த
துதான்பார்ப்பணிக்கு, மெய்ப்படியமூழ்கிடி
னும்வேண்டுமிட்டகாமியங்கள், செப்பமுறக்
கொடுத்தவர்கடமையெலாந் தீர்த்திடுமே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி மயிர் உலர்த்துகிறபோது அந்த மயிரிலுள்ள ஒரு துளி ஒப்புரவாகத் தெறித்தமாத்திரத்தில் ஒருபிராமணத்தி பிசாசுருபம்விட்டுத் திவ்விய உருவமானானறோ அவ்வாறே அந்தத்தீர்த்தத்துளிமேலேதெறித்தாலும் ஸ்நானம்பண்ணினாலும் அவர்களுக்கு இஸ்டகாமியங்களை யளித்துத் தீமைகளைப் போக்கும். எ-று. (யக)

மாகமாதந்தனிலே மருவுதினமுப்பதுந்தான், ஏகமாகிய சித்தத்துடனிரந்தப்புனன்முழ்கி ல், தெகமனேகம் பவமுன்னெடுத் ததனிற் செய்து நின்று, போகொண்ணப் பாவமெல்லாம போக்கி முத்திதனைச் சேர்வார்.

(இ-ள்) மாசிமாதத்திற் பொருந்திய முப்பதுநாளும் ஏகசித்தத்துடன் இந்தநதியில் ஸ்நானம்பண்ணினால் முற்பிறப்பில் எடுத்த சரீரங்களாற் செய்துநின்ற போகாத பாவங்க ளெல்லாவற்றையும் போக்கி மோக்ஷமடைவார்கள். எ-று. (யஉ)

திங்களணிசங்கரன்றன் நிருமுடியின்மீது றையுங், கங்கையினற் கொழுந்துமிஞ்சிக் கனிதிவலை யாதவினால், அங்கதிலு மதிகமதாமப்புனன் முழ்கினொவர்க்கும், தங்குவினைப் பவம்போதறப் பாதுசத்தியமே.

(இ-ன்) சந்திராகுடனாகிய பாமசிவன் சடாமகுடத்தின்மேற் றங்கிய கங்கைநதியின் கொழுந்து மிகுந்து கணிந்த துளியாதவினால் அக்கங்கைநதியினுஞ் சிலாக்கியமாகிய அந்தத்தீர்த்தத்தில் முழுகிய பாவர்க்குந் தங்கிய தீவினைகளாகிய பாவங்களெல்லாம் நாசமடைவது தப்பாது இது சத்தியவசனமாகும். எ-று. (ய௩)

பகிரதியின் நிவலையது பட்டதனாலவ் விட
மும், மகிதலத்தின் மிகவெழுந்து வளர்ந்த
வில்வத்தருக்களெல்லாம், மிகுதிபெறு சிவ
ரூபமென விளங்கித் தோன்றுதலால், அகமகி
ழ்ந்து ரோமசருமனந்த முனிவருமதனில்.

(இ-ள்) கங்கைத்துளி தெறித்தபடியால் அந்த
ப்பூமி பூலோகத்துக்குள் சிலாக்கியமானது அதில்
வளர்ந்த வில்வவிருகூங்களெல்லா மிகவும் பேறு
பெற்று சிவரூபமாக விளங்கித் தோன்றும் ஆகை
யால் மனமகிழ்ந்து உரோமச முனிவர் முதலாக
அனேக முனிவர்கள் அந்தவனத்திஷ். எ-று. (௧௩)

எண்ணுபலகால முதலின்றளவு மதிலிருந்
து, நண்ணுதவ மிகப்புரிந்து நணுகுவினைபப
வமுடிததார், புண்ணியவில் வாரணியம் பொ
ருந்தியோர் கணமுறைந்தால், மண்ணவரும்வி
ண்ணவரா மருவிமிகக் கதிசேர்வார்.

(இ-ள்) எண்ணுதற்குரிய பலகாலமுதல் இந்நா
ள்வரையில் அதிலிருந்து செய்தற்கரிய தவங்களைச்
செய்து தங்கள் செனனததொடர் பையறுத்தார்க
ள் அந்த வில்வாரணியத்தில் ஒருகணந்தங்கியிருந்
தால் மனிதர்களுந் தேவர்களாகிக் கதியை யடை
வார்கள். எ-று. (௧௪)

விஞ்சவில்வவனமாகி மேதினியோர்வினைநீ
ர்க்கும், அஞ்சுகூப்பிடு தூரமாகுமது தனிவி
னிதா, நஞ்சணிவார் சடைக்கங்கை நந்தைந
தி யதைச்சூழ்ந்து, பஞ்சமாபாதகங்கள் பற்
றறுக்கு மனைவோர்க்கும்.

(இ-ள்) மிகுந்த வில்வவனமாகி உலகத்தார்கள்
வினைகளைத் தீர்க்கும் அந்தவனம் ஐந்து கூப்பிடுதூ
ரம் விசாலமாகும் அதில் ஸ்ரீ கண்டனாகிய சிவமெரு
மான் சடையினின்றும் வரப்பட்ட கங்கையே நந்

தாந்தியாக வந்து அந்தவில்வவனத்தைச் சூழ்ந்து
கொண்டு ஆன்மகோடிகள் வினைகளைப் பற்றறுக்கு
ம். எ-று. (கசு)

என்னவே சூதமுனி யியம்புமொழி தனைக்
கேளா, மன்னுசவுனகன்மகிழ்ந்து மணிக்கோ
யின் முன்றிர்த்தம், முன்னியுறைவதின்மகி
மை மொழிந்திக வெனவுரைப்ப, நன்னெ
றிசேர் சூதனெனு ஞானமுனியது பநர்வான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரஞ் சூதமுனிவர் சொல்லி
யகைக்கேட்டு நிலைபெற்ற செளனகமுனிவர் மனம
கிழ்ந்து சுவாமி அழகிய திருக்கோயிலின் எதிராக
ப் பிரமதீர்த்தமிருக்கின்ற விசேடத்தையுஞ் சொல்
வியருளவேண்டுமென்று கேட்கச் சூதனென்னும்
ஞானமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று()

நந்தாநதிச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்—304.

உ

சிவமயம்

ப த் தா வ து

தீர்த்தச்சருக்கம்.

துய்யமாமணிச் சோதியார் சந்தித்தக்கெதிரோ
மெய்யதாகிய பிரமதீர்த்தமதென வேதன்
செய்யமுன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களுஞ்சேர
வையமீதிலா வாகனஞ்செய்து வைத்தனனே.

(இ-ள்) துய்யமாமணீசுரர் சந்நிதிக் கெதிராக மெய்யாகிய பிரமதேவன் தன்பெயரினால் பிரமதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அதில் உலகத்தில் உண்டாகிய மூன்றறைக்கேரடி தீர்த்தங்களையும ஆவாகனம் பண்ணிவைத்தான். எ-று. (க)

அத்திறத்தினுற் புழுக்களும் பாசியுமன்றி
மெத்துதப்பளை யழுக்குடன் மேவுதலிலதாய்க்
சுத்தநின்மலச் சலமதுவாகியே தோன்றும்
உத்தமப்புனன்மகிமையா ரறிந்துணர்ந்துரைப்பார்.

(இ-ள்) அந்த மகிமையினால் அதிற் பூச்சி புழு பாசி தவளை அழுக்குமுதலானதும் பொருந்தாமல் நின்மலதீர்த்தமாகத் தோன்றியிருக்கும் அந்த உத்தமதீர்த்தத்தின் மகிமையை யாவர் அறிந்துசொல்வார். எ-று. (௨)

அப்புனறன்னைத் தெரிசிக்கப் பரிசிக்கவள்ளி
மெய்பபுறத்தினிற் றெளித்திடவிநாசமாம்பாவம்[௩
செப்பின்மூழ்கிடிற் சென்மசென்மந்தோறுஞ்செய்
ஒப்பில்பஞ்சமா பாதகப் பாவங்களொழியும்.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தைக் கண்ணினுற் றெரிசித்தாலும் பரிசித்தாலும் கையினால் அள்ளிச் சரீரத்திற் றெளித்துக்கொண்டாலும் பாவங்களெல்லா நாசமாகும் சொல்லுமிடத்து அதில் ஸ்நானம்பண்ணினால் சென்மசென்மந்தோறுஞ் செய்த ஒப்பில்லாத பஞ்சமாபாதகங்களும் விட்டுநீங்கும்.எறு
பெருகுபூரணையு வாடுவாடு திங்களின்பிறப்பிற்
பருகுசந்திர சூரியகிரணங்கள் பயில
வருதினம்விதபாதங்கள் மருவிய தினத்திற்
கருதிமூழ்கிடுமவர் குலமரபினிற் கலந்தே.

(இ-ள்) பெருகிய பெளரணையிலும் அமாவாசையிலும் வரப்பட்ட மாதப்பிறப்பில் வருகிற சந்

திரசூரியகிரணங்களிலும் விதிபாதங்களினும் நினைந்து அந்தத்தீர்த்தத்தில் முழுகும் அவர்கள் குலத்தினிற் கலந்து. எ-று. (ச)

நாகிலவீழ்ந்திடு மவடொலா நற்கதியடைந்தே
விரவிறந் கயிலாயத்தின் மேவிவாழ்ந்திருப்பார்
திரமதாஞ்சமாதேவிகன் னருளிநாற் சிறந்தே
பரவிடுஞ்சமாதீர்த்தத் தின்மகிமையைப் பகர்வாம்.

(இ-ள்) நாகத்தில் விழுந்தவர்களெல்லா நற்கதியை யடைந்து கைலாயத்தில் வாழ்ந்திருப்பார்கள் உறுதியான சமாபதியா ரருளிநாற் சிறந்து விளங்கிடும் சமாதீர்த்தத்தின் மகிமையை யினிச்சொல்வாம். எ-று. (ரு)

சமையினில்வந்த தாதலால் புனறன்னில்
அமைவிலாப்பெருங் குரோதனயவ குணனாகி
இமையினேரமுந் தூடணனாகியேயிசையாத்
திமையனாயினு முழ்கிடினற் குணஞ்சேரும்.

(இ-ள்) சமையினில்வந்ததாதலால் அந்தத்தீர்த்தத்தில் அமைவில்லாத பெருங்குரோதனும் அவகுணனும் இமையேரமாயினும் ஒழிவில்லாத பிரதூஷணனும் இசைவில்லாத கெட்டகுணமுடையவனும் ஆகிய ஒருவன் முழ்கினால் உடனே நற்குணத்தை யடைவான், எ-று. (சு)

ஞானசிந்தையுஞ் சாந்தமாங்குணங்களு நண்ணி
ஊனமின்றியே கல்வியுஞ்செல்வமுமோங்கும்
ஈனமாகிய பஞ்சபாதகங்கள் விட்டேகும்
மானதத்தினு னினைந்தகாமிய மெல்லாமருவும்.

(இ-ள்) ஞானசிந்தையும் சாந்தகுணமும் அடைவதோடு கெடுதியில்லாத கல்வியும் செல்வமும் அதிகரிக்கும் அவையன்றி ஈனத்துவத்தையுடைய பஞ்சமா பாதகங்கள் நீங்குவதுடன் மனதால் நினைத்

த கருமங்களு முற்றுப்பெறும். எ.று. (எ)

வேந்தன்கோபமாய் வேறினிச்செயலில்லை
யென்னிற், றேய்ந்துநோய்ந்ததிற் சமாபதி
தேனியைத் தொழுகாற், சாந்தனாகையேயவ
ன் வெரு சந்துட்டனாகி, வாய்ந்த நன்மையும்
வரிசையு முநவுவன் மகிழ்ந்தே'

(இ-ள்) அரசன் கோபமாக வேறொரு கெதியு
மில்லாதவனான இந்தச்சமாபதி தீர்த்தத்தில் அ
டுத்தடுத்து முழுக்கிச் சமாபதியம்மனைத் தெரிசிந்து
வணங்கினால் அந்த அரசன் சாந்தகுணனாகிப் பிரி
ய வசனத்துடனே மகிழ்ந்து பொருந்திய நன்மை
யையுடைய செல்வங்களைத் தந்தருளுவன். எ-று.

நலைவன்சேர்விலா மடந்தையாந்தி மூழ்கி
மலைமடந்தையைச் சுக்கிரவாரநாடன்னில்
நிலைபெறும்படியரிச்சனைசெய்து நேர்ந்திறைஞ்சின்
முலையின்மேவியே கணவனுமோக முற்றணைவான்.

(இ-ள்) நாயகன்சேராத பெண்கள் அந்தத்தீர்த்
தத்தில் ஸ்நானமபண்ணி மலைமடந்தையாகிய சமா
பதியம்மனைச் சுக்கிரவாரத்தில் நிலைபெறும் அரிச்ச
னைசெய்து மனப்பொருந்தமாக வணங்கினால் கண
வன்றானேவந்து முலைகுழையப் புல்லுவான். எ.று.

முழுகியப்புனன் மூன்றுகையள்ளி யுட்கொண்டு
வழுவினாநொரு மண்டலமுமைதனை வணங்கிச்
தழுவுவெவ்விடக் கழகனும் வியாதியுந் தவிர்த்தே
விழுமிதாகிய மேனியாய் விளங்குவாரினிதே.

(இ-ள்) அந்தநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து மூன்று
கைச்சலம் அள்ளியுட்கொண்டு வழுவுநலில்லாமல்
ஒருமண்டலஞ் சமாபதியம்மனை வணங்கினால் சரீர
த்தைத் தழுவின கொடியவிஷ்கழகனும் வியாதியு நீ
ங்கி நல்ல சரீரத்தைப் பெற்று விளங்குவார். எ-று

யாவர்கூறுவர் சமாபதியிரு விழிக்கருணை
மேவியேயரு டிர்த்தத்தின் மகிமையின் விதத்தைத்
தாவுதேவமால் வரையின்மீதுறை தருசலந்தான்
தேவகாமகா தீர்த்தமாயுறைவது சிறந்தே.

(இ-ள்) சமாபதியம்மன் கடாசூத வீசுண்ணிய
ம் பெற்றுக் கருணைசெய்கின்ற இந்தத்தீர்த்தத்தின்
மகிமையை யாவர் சொல்லவல்லார் அதுநிற்கத்தே
வகிரியின்மேற் பொருந்திய தீர்த்தத்தின் மகிமை
யைச் சொல்லுகிறோம் அந்தத்தேவகிரியின்மேல்
தேவகா தீர்த்தமென்றுசிறந்துறைவதொன்றுண்டு.

உரைத்த தேவமால் வரையின்மீது மாபதியருளால்
விடைத்தடம்புனற் தீர்த்தமுண்டாயது மேனாள்
நிடைத்தபூமுலைச் சமாபதி தன்னுடனிமலன்
றிடைப்புனல் குடைந்தாடினனதிற் செலக்கிரிடை.

(இ-ள்) முன்சொல்லப்பட்ட தேவகிரியின்மே
ல் பரமசிவன் அருளால் மணம்வீசுகின்ற விசாலமா
கிய நன்னீர்நீறைந்ததீர்த்தமுண்டாயிற்று அதில்மு
ன்னாளில் பூமாலைநீறைந்த தனபாரங்கடையுடைய
சமாபதியாரோடு பரமசிவன் சலக்கிரிடைசெய்து
விளையாடினன். எ-று. (க 2)

புண்ணியப்படிவம்பெறு புரிசுழலுமையாள்
நண்ணுமேனியி லரிசனங் களபகஸ்தாரி
பண்ணுகுங்குமந் தோய்தலாற் பரிமளமாகி
வண்ணமான குங்குமவடிவாகியே வயங்கும்.

(இ-ள்) புண்ணியவடிவத்தைப் பெற்ற கட்டப்
பட்ட கூந்தலையுடைய சமாபதியம்மன் பொருந்திய
திருமேனியிற் றோய்ந்த மஞ்சட்பொடி சந்தனம் க
ஸ்தாரி குங்குமம் முதலானதுங் கலந்திருப்பதால்
அந்தத்தீர்த்தம் பரிமளவாசத்தை யுடைத்தாகி அ
ழகிய குங்குமவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கும். எ-று.()

அணையதண்புனன் மூழ்கியேயந்த மண்ணதனை
யினியதேகத்திற் புண்டரமாக விடாமற்
புனையுநெற்றிமேற் நிலகமதென்னவே புனைந்தால்
அணையதேதுதற் கண்ணெனவடைவர் சாளுபம்.

(இ-ள்) அத்தன்மையான கண்ணிய தீர்த்தத்தி
ல் முழுகி அந்தத்திருமண்ணை யெடுத்து நல்லதேக
த்தில் புண்டரமாகத் தரித்துக்கொள்ளாமல் நெற்
றியிற் பொட்டாக வணிந்துகொண்டால் அதுவே
நெற்றிக்கண்ணாகச்சாளுப நடை யடைவார்கள். என்று

ஆயுணளுள நாடனிலொரு தினமேனும்
ஏயவிப்படிச் செய்திடிவிட்ட காமியங்கள்
மேயசெல்வங்கள் மேவியே மேதினிமீதிற்
காயம்விட்டிடும் போதினிற்பெறுவர் நற்கதியே.

(இ-ள்) யாவராயினுந்தன் னாயுளுக்குள் ஒருதி
னம் மேற்சொல்லியவண்ணஞ் செய்வாராயின் இ
ஷ்டகாமியங்களோடு மிக்க செல்வத்தை யடைந்தி
ருந்து சரீரத்தைவிட்டு உயிர்நீங்கும்பொழுது நற்க
தியை யடைவார்கள். என்று. (கரு)

அந்தநீர்தனையொரு பணமளவுதான் பருகிற்
சுந்தைதான் மகிழ்ந்தே சிரமீதினிற் நெளிக்கில்
வந்துதன்னனை வயிற்றினிற் பிறந்திடார் மண்மேல்
முந்துபாவங்க ளகற்றியே முததியையடைவார்.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தின் புனலை ஒருபணம
ளவு பருகினாலும் மனமகிழ்ந்து சிரமேற நெளிந்
துக் கொண்டாலும் தாய்வயிற்றிற் பிறவார்கள் அ
ன்றியும் இந்த உலகத்தில் முன்செய்த பாவங்களை
எல்லா நீக்கி முததியை யடைவார்கள். எ-று. (கௌ)

ஆறுதிங்களினளவதிற் காலையின்முழ்கி
வீறுமோர் கைநீர்சூடித்தடி.ல் விருப்புடன்வாணி

ஏறிநாவின் மீதிருந்தெந்தக் குலத்தவனோனும்
கூறுபாடைக னெவற்றினும் கவிதை கூறிடுவார்,

(இ-ள்) எந்தக்குலத்திற் பிறந்தவராயினும் அ
ந்தத்தீர்த்தத்தில் ஆறுமாதம் உதயகாலத்தில் முழு
கி ஓடுகைச் சலத்தைக் குடித்துவருவாராயில் அவர்
கள் நாவில் சரஸ்வதி குடியிருக்கச் சகல பாஷை
ளிலும் கவிசொல்வார்கள். எ-று. (க௭)

மதிந்திடுந் துலாமாத்திற் பூர்வபக்கத்துக்
குதித்திடுந் துதிநவமி யன்றுதய காலையிலே
நடுகுள்வீரிய நந்தைமாதியின்முன் மூழ்கி
வித்தருதேவகா தீர்த்தம்பின் மூழ்கியே விருப்பி.

(இ-ள்) யாவராலும் உருப்படட்ட துலாமாதம்
பூர்வபக்கத்து நவமிதிதியில் உதயகாலத்தில் நடுகு
ள்வீரிய மேன்மையாகிய நந்தைமாதியில் முகமெழு
கியபின் தேவகாதீர்த்தத்தில் முழுகிவிருப்பான்.*()

சேர்ந்தமண்ணது நெற்றியிறநிலதமாத்திருத்தி
வாயந்த தேவமால்வரை பிரதக்கணம்வந்தே
ஆய்ந்தபோசனம் விப்பிரற்கியன்றவா றளித்து
மாந்தர்சேர்ந்த பேருடன் வனபோசனமருந்தி.

(இ-ள்) தேவகாதீர்த்தத்திற் சேர்ந்து மண்ணை
யெடுத்து நெற்றியிற் நிலதமாகத்தரிந்துகொ
ண்டு தேவகிரியைப் பிரதகலிணமாக வந்து அந்தவ
னத்தில் தன்னுலியன்றவளவு பிராமணபோஜனஞ்
செய்தித்துப்பின் கூடிய சனங்களுடன் வனபோஜ
னமுண்டு. எ-று: (க௯)

வந்துமாலை நேரத்தனிற் சமாபதிதேவிக்
கந்தமா வபிடேகஞ்செய் தரிச்சனைபுரிந்து
சந்தனாதிசூங்குமதுடன் சண்பகமாலை
கொந்தலாததொடை சாற்றி நிவேதனங்கொடுந்து

(இ-ள்) வனபோசனமுண்ட பின்வந்து மாலை

நேரத்தில் சமாபதிதேவியாருக்கு அழகாக அபிஷேகஞ்செய்தபின் அரிச்சனேசெய்து சந்தனமுதலாகிய குங்குமத்துடன் சண்பகமாலையும் கொத்தாக விரித்த மற்ற மாலைகளுஞ் சார்த்தி நிலேதனஞ்செய்து. ௭-று. (௨.௧)

பாயசத்துடன் பூபமு நிலேதனம்பண்ணி ஆயதூபதீபத்துடன் னாடபாடலுந் தனையமாகவே செய்விப்பணிந்து நிலேசேர் சாயலேததரித்துடன் மிகுது னாட்டியராவார்.

(இ-ள்) பாயசமும் அப்பவர்க்கனும் நிலேதனம்பண்ணிப் பொருந்திய தூபதீபமும் ஆடலும் பாடலுஞ்செய்து நல்ல அன்புடன் அம்மையின் திருவடியில் வணங்கினால் நிலைமை சேர்ந்த மேன்மையாம் அழகும்பெற்று மிகுந்த தீரவியசம்பன்னராவார்கள். ௭-று. (௨.௧)

தனம்படைத்திடச் செயதிடற் குபேரன் போற்றழைப்பார், நீனைந்து பூமியைச் செய்திடினேமிலேந்தாவார், சினந்தவன்றனோடெதிர்த்துநிஞ் செருநர்கமொல்லாம், இனன்புறப்படிப்பணிமெனவேகி மாய்ந்திடுவார்.

(இ-ள்) தரவியங்களை விரும்பிப் பூசைபண்ணினால் குபேரனைப்போலாவார்கள் பூமியை நீனைத்துப் பூசை பண்ணினால் பூமண்டலத்தை யாளும் அரசராவார்கள் பூசைபண்ணுகின்ற பேர்களைப் படைத்து எதிர்க்குவதெவர்கள் குரியனைக்கண்ட பணிபோல மாய்ந்துபோவார்கள். ௭-று. (௨.௨)

பண்ணுபாவங்களாகிய ராலையெனுமபஞ்சை எண்ணுந்தேவகாசல நெருப்பாகவே செயரிக்குமபுண்ணியஞ்செய்தோர்க்கெய்துமப்புனலிசைந்தாடி மண்ணின்மேன்மிகவாழ்த்துபின் கைலைமன்னுவராவ

(இ-ள்) பண்ணப்பட்ட பாவங்களாகிய மலையென்கின்ற பஞ்சை எண்ணத்தக்க தேவகா தீர்த்தமாகிய நெருப்பு வீழ்ந்து எரித்துவிடும் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அந்தத்தீர்த்தத்தில் இசைந்து ஸ்நானம்பண்ணினால் உலகத்தில் மிக்க செல்வத்துடன் வாழ்ந்து பின் கைலாயமடைவார்கள். எ-று. (௨௩)

மகஞ்செயாதவிப் பிரர்தின மூழ்கிமண்டரிக்கின் மிகுந்தமாமக விருடியாஞ் செய்பலன்மேவும் உகந்து தன்னுடனாகாவாகி மூழ்கினுமுன் பகர்ந்திடும்பலன் கிடைத்திடும்பாவம் பற்றறுமால்.

(இ-ள்) யாகங்களைச்செய்யாத பிராமணர் அதில் முழுக்கி மண்ணைத்தரித்தால் மிக்க யாகங்களைச் செய்த பலனைப்பெறுவார்கள் ஒருகடத்தில் அந்தத்தீர்த்தத்தை முகந்துகொண்டு வந்து ஸ்நானம்பண்ணினாலும், மேற்சொல்லிய பலனைப்பெறுவார்கள் அவர்கள் பாவங்களும் பற்றற்றுப் பறக்கும். எ-று.

எந்தத்தேசத்தி லெப்புனறன்னின்மூழ்கிடினும் சிந்தையாரவே தேவகாதீர்த்தத்தை நினைக்கின் யு முந்தயாம்சொன்னபலனெல்லாம்பெறுகுவர் முடிவா அந்தமானபோதிலுஞ் சிவலோகமே யடைவார்.

(இ-ள்.) எத்தேசத்தில் எத்தீர்த்தத்திலாவது ஸ்நானம்பண்ணும்போது தேவகாதீர்த்தத்தை நினைத்து ஸ்நானம்பண்ணினால் முன் யாம் சொன்ன பலனை யெல்லாம் பெறுவார்கள் அன்றியும்வர்கள் அந்தியத்திற் சிவலோகமடைவார்கள். எ-று. (௨௪)

விலங்குடன்புனியூர் வனபறப்பனவெல்லாங் கலங்கியப்புனல் வீழ்கினுமிறக்கினுங்கதியின் நலம்பெறுங் கயிலாயத்தில் வாசமாநண்ணுந் [மோ துலங்கி யிப்படிப் பெற்ற துண்டது சொலக்கேண்

(இ-ள்.) மிருகங்களும் பூமியில் ஊர்வனவும் பறப்பனவும் ஆகிய எல்லாம் மனங்கலங்கியத் தீர்த் தத்தில் தவறிவீழ்ந்தாலும் இறந்தாலும் முத்திப்பு தவியாகிய கைலாயத்தில் வாசமாகப் பொருந்தும் பிரகாசமாக இப்படி யோர்கதையுண்டு அதைச்சொ ல்லுகிறோம் கேட்பாயாக. எ-று. (2௬)

பொன்னிமாநதிவடகரைப் பூமியிற்பொருந்தும் கன்னியாகிரியென்னு மாநகரிகாவலவன் பன்னுவேடர்தங்குலத்துளான் சபரனென்பானோர் மன்னன்வேட்டைமார்க்கத்தினி லெய்தினன் வனத் [தில்.

(இ-ள்.) காவேரிக்கு வடகரையிற் பொருந்திய கன்னியாகிரி யென்றொரு நகருண்டு அந்த நகரத்தி ற்கு அதிபதியாக உள்ளவனும் வேடர்குலத்திற் பி றந்தவனும் ஆகியசபரனென்பவன் வேட்டைமார்க் கமாக வனத்துக்கு வந்தான். எ-று. (2௭)

சுற்றும் வேடர்களுக்களுந் தொடுத்திடும்வலையும் பற்றியேவரப்படைத்தலைவர்களபுடைசூழ டுத்தி வெற்றிசேர் வுறும்பரியின் மேற்கொண்டு முன்ன ளற்றியேவிருகங்களை யெறிந்து வந்தனனே.

(இ-ள்) வேடர்கள் நாய்களையும் பின்னப்பட்ட வலைகளையும் பற்றிக்கொண்டு வரவும் படைத்தலைவ ர்கள் பக்கத்திற் சூழ்ந்து வரவும் வெற்றியிகுந்த குதியையின்மேல் அவ்வேடராஜன் ஏறி முன்னாக ந டுத்தி மிருகங்களை வெட்டியும் எறிந்தும் வந்தான்(

பஞ்சமாநதிக்குத்தர வனத்தினிற் பார்து விஞ்சுபச்சிம திசைதனின் மேவியேவனைந்து குஞ்சரத்தொடு மரைகளு மான்களுங்கொடிய வஞ்சகப்புலி காடியுங் கோலமும் வதைத்தான்,

(இ-ள்.) பஞ்சமாநதிக்கு வடபாரிசமான வன

மெங்கும் பரவி மேற்குத்திசையில் வளைந்து யானைகளையும் மகைகளையும் மான்களையும் கொடிய புலிகளையும் கரடிகளையும் பன்றிகளையும் வதைத்தான். ()

அனையகாலையி லனைவரும் வெருங்கென வதிர்த்து முனைய நாகிய கோட்டினான் முழுநிலங்கீறி வனையவிக்கியே வளைந்திடும் வலையெலாம் டீறித் தனியனாகிய பன்றியொன் றெதிர்த்தது தருக்கால்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாடிக்கொண்டு வரும்போது தனியனாகிய பன்றி ஒன்று யாவரும் பயப்படும்படி சத்தித்து முனையாகிய கொம்பினால் நிலத்தைக்கறிச் சுற்றிலும் கட்டிய வலையைக் கீழிது தருக்கால் எதிர்த்தது. (௩௩)

வேறு.

நீலகிரிக்கு திகர்த்து மெய்மயிர்நிமிர்வெதிர்த்துவரும், வாலமதிப்பின வொத்தமருப் புடைவாய்கொ டெதிர்த்துவருங், காலனெனக் கொலைசுற்றி வளைத்திகொ னவளைச் சிதறுங், கோலமெனக் கருமேகமெனப் பொருகுஞ்சா மாமெனவே.

(இ-ள்.) அந்தப் பன்றியானது நீலகிரிக்குச் சமானமான சரீரத்திற்பொருந்திய மயிர்களைச் சிதறிச் சிலிர்த்துக்கொண்டு நிமிர்ந்து எதிர்த்தும் மூன்றும்பிறையைப்போல் வளைந்த கொம்புகளை யுடைய வாயைப் பிளந்துகொண்டு சத்தித்தும் இயமனைப் போலக் கொலைபுரிகின்ற வேடர்களைச்சிதறியும் எதிர்த்துத் தாக்குகின்ற கரிய யானையைப்போலச் சத்தமிட்டும் வரும். எ-று, (௩௪)

மோதியுளைத்திடு நாய்களின் மொய்த்தலை மூளைகளைச் சிதறும், ஏதையோடுற்றிடு வீரர்வயிற்றினுள்ளு முழக்கியெழும், கோதியுடற்க

ளேமீது நிணத்தொடு குருத்களைப்பருகும், கா
தீயதட்டி முன்னேவருவோ நுயிர்கடவின் மு
ழக்கெனவே.

(இ-ள்.) உளைத்துச் சத்திச்சின்ற நாய்களின்நெ
ருங்கய தலைகளை மோதிப் பாய்ந்து மூளைகளைச் சித
றும் வாஸ்களைக் கையிறட்டித்து நிறகின்ற வேட்
டைக்காரருடைய வயிற்றைக் கிழித்துப் பெருஞ்
சத்தமிட்டும் உடல்களைக் கோதிப் பிளந்து தசையு
டன் ரத்தங்களைக் குடிக்கும் கோபித்து அடட்டி மு
ன்னே வரப்பட்டவர்களுடைய உயிரை வாங்கிச் ச
முத்திரம்போல ஆரவாரிக்கும். ௭-று. (௩௨)

பராமெழுங்குதி கொள்ளுதலத்திடை ப
டியு மெழுந்துறும், வராகமிதன்றிது மந ரி
யாமென வந்து வளைந்திடுமால், கிராதர் நடுங்
கினர் வாடின ரோடினர் களைபருநாய்களெரு
ந், தராமெமீது மடிந்தனர் வேல்படவந்து மு
றிந்திடவே.

(இ-ள்) பூமியிற் றானியெழும்படி குதிக்கும் எ
ழும் மயிர்களை யுதறும் பார்த்தவர்கள் இது பன்றி
யன்று யானையென்றுசொல்லும்படிவந்து வளைந்தி
டுங் கிராதர் நடுங்கிவாடி யோடிப் பிடித்த ஆயுதங்க
ள் முறிந்துநாய்களோடு மடிந்தனர். ௭-று. (௩௩)

சேனைமடிந்தது கண்டு வெகுண்டு சினந்து
டனேசபரன், சோனையெனும்படி யம்புபொ
ழிந்து தொடர்ந்திடலுங் கிரிபோல், ஆனை
யெனும்படி நின்றிடுபன்றியு மடவியிலுட்புகு
த, வானளவுங் குதிகொண்டு வெகுண்டு வள
த்திடை கூடினவே.

(இ-ள்.) சேனைகளெல்லா மடிந்ததைச் சபரன்
கண்டு அதிகக் கோபத்துடன்சோனை மாரியைப்போ
லப் பாணங்களை யேவிப் பின்றுடர்ந்தமாந்திரக்கி

ல் மலையையொத்த யானைபோல் நின்ற பன்றி ஆகா
சமளவுந் தாவிக் குதித்துக் கோபங்கொண்டு வனது
தினுட் புகுந்தது. எ-று. (௩௪)

மல்வயமானபுயச் சபரன்கடுமாவைவினாந்
துவிடக்,கொல்வனெனக் கருதிக்கிரிபோல்வரு
கோவழு மோடியிகச், சொல்வருமுத்தம மு
னிவர்கணத்தொடு சுருதிமுழங்கியெழும், வி
ல்வவனத்தடை வந்தது சபரனும் விசைகொ
டுபின்வரவெ.

(இ-ள்.) வலிமையும் வெற்றியும் வாய்ந்த புய
த்தையுடைய சபரனானவன் கடியவேகத்தையுடை-
ய குதினாயிலேறிக்கொண்டு மனவேகத்தைப்போ
ல் பின்னொடாக் கொல்வேனென்று கருதி வந்த ப
ன்றி யோடிச் சொல்வதற் கருமையாகிய முனிவா
கூட்டத்துடன் சேர்ந்துகொண்டு வேதவொலியி
டையொழுது முழங்குகின்ற வில்வவனத்துட் புகுந்த
து சபரனு மவ்வனத்துட் சென்றான். எ-று. (௩௫)

திரண்டிடு வில்வவனத்திடை சூழ்நருதிசை
திசை பெங்கணுமே, இரண்டுடனே யொரு
காதமகோடியினைத் துவருங்கருமா, வெருண்
டுயர் தேவகிரிக்கிடையே விளங்கிய தீர்த்த
மதாம், புரண்டதினைப் புனலகண்டு விழுந்து
புகுந்ததின் முழ்கியதே.

(இ-ள்) அந்தப்பன்றியானது திரண்டு கூட்ட
மாகிய வில்வவனத்தினுட்புகுந்து திசைதிசைகள்
தோறும் இரண்டுமூன்று காதமோடியினைத்துப்ப
யந்து உயர்ந்த தேவகிரிக்கிடையே விவங்கிய தேவ
காதீர்த்தத்தின் திபைபுனலில் விழுந்து முழுகிய
து. எ-று. (௩௬)

வேறு.

தானாபற்றியே யந்தச்சபரனுந்
தீரமுற்றிடு தேவகிரிக்கிடை
சரமோங்குஞ் சலங்கண்டிருகையால்
வாரிமாந்தினன் மாலிழந்தானனோ

(இ-ள்) வராகஞ் சென்ற வழியேதொடர்ந்துவந்த சபரன் பலமுடைய தேவகிரிக்கிடையில் குளிர்ச்சிபொருந்திய சலத்தைக்கண்டு இருகையாலும் வாரியுண்டு மயக்கநீங்கினான். எ-று. (௩௭)

பரியுநீருணப் பண்ணியிருந்தனன்
கரியபன்றியித னுட்காரந்ததென்
மரியமன்னவன்றன் கையாடலர்த்
தரியதோள்கண்ட பின் சற்றறிந்ததால்.

(இ-ள்) வேடராஜன் தானேறிவந்த குதிரையும் நீருண்ணச்செய்து கரிய பன்றியானது இந்நதிக்குள் மறைந்ததென்று தன்கையால் அத்தடாகத்துள் தடவிப்பன்றியின் பிடரைக்கண்டான் பன்றியும் அரசனறிந்ததைக் கொஞ்சம்தெரிந்தது. எ-று. (௩௮)

அறிந்துதண்புனலாழத்தின் மூழ்கியே
யுறைந்துசாமமிரண்டதி னுள்ளுறக்
குறைந்து சீவன்குடித்த புனலினால்
இறந்துநீங்கின வின்னுயிர்தானுமே.

(இ-ள்) பன்றியானது குளிர்ந்த புனலில் ஆழமுழுகி இரண்டுசாமம் தங்கியதால் சலத்தை மிதவுங்குடித்து உயிர்மாய்ந்தது. எ-று. (௩௯)

அந்தவேலையானஞ்செழுத்தினை
வந்துகேழல் வலச்செவியிற் சொல
அந்தரத்திடை துந்துமியார்த்தெழ
விந்துசெம்பொன் விமானத்தினேறியே.

(இ-ள்) அந்தப்பன்றி உயிர்விடுஞ்சமயத்தில் ப

ராசக விபூதியுருத்திராக்ஷசசருக்கம்.

ராமசிவன் வந்து வலச்செவியில் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்
தை உபதேசஞ்செய்யத் தக்ஷணமே தேவதுந்துபி
முழங்க நிறைந்த செம்பொன் விமானத்தில் அப்ப
ன்றியானது ஏறி. ஏ-று. (சய)

கயிலைமேவிக் கதியையடைந்த நற்
சயிலநீங்கிச் சபரனுமாவுமாய்
எயினோத்தச் சிவகதியேறினன்
பயிலுமந்தப் புனலைப்பருகலால்.

(இ-ள்) கயிலையை மேவிச் சிவகதியை யடைந்
தது அதன்பின் சபரன் தேவகிரியை நீங்கித்தன்ன
நடைந்து சுற்றத்தாரோடு வாழ்ந்திருந்து அந்தத்
தில் தேவகாதீர்த்தத்தைக் குடித்த புண்ணியத்தால்
வேடர்களேத்தக் குதிரையோடு சிவகதியை யடை
ந்தான். ஏ-று- (ச'க)

பன்றிதன்பயத்தால் வீழ்ந்திறந்ததில்
ஒன்றுநற்கதி யுற்றனென்றாலதிற்
சென்றுமுழுகினர் சேர்ந்திடும் பேறுதான்
முனறியாவர் தொகுத்துரைப்பார்களே.

(இ-ள்) பன்றியானது பயத்தால் அந்தத்தீர்ச்
தத்தில்வீழ்ந்திறந்து பொருந்திய நற்கதியை ய
டைந்ததென்றால். அறிவுடன் அதையடைந்து மு
ழுகினவர் அடையும் பலனைச் சூழ்ந்து யாவர்சொல்
லவல்லார்கள். ஏ-று. (ச2.)

இந்தவாறெனச் சூதனியம்பலுஞ்
சிந்தைதானுந் தெளிந்துசெளனகன்
எந்தைநீறுமிசைத்திடு கண்டுகை
முந்துகூறெனச் சூதன்மொழிகுவான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணஞ் சூதமுனிவர் சொன்ன
போது செளனகமுனிவர் அகமகிழ்ந்து சூதரை
நோக்கி எந்தைபிரானே சிவச்சின்னமாகிய விபூதி

இரத்தினபுரிப்புராணம். ௩௪௭

உருத்திராக்ஷத்தின் பெருமையையுஞ் சொல்லியரு
ளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதையுஞ்
சொல்லுகிறோமென்று சூதமுனிவர்கொல்லத்தொ
டங்கினார். எ-று. (௪௩)

தீர்த்தச்சுருக்கம்
முற்றிற்ற.
ஆகச்செய்யுள்—347.

சிவமயம் பதினொன்றாவது விபுதியுருத்திராக்ஷச் சருக்கம்.

வேறு.

சிவன்றிருவடிவேயாகுஞ் சிறந்தபஞ்சாக்க
ரந்தான், சிவன்றிருவடிவிலுண்டாய்ச் சிறந்த
துவிபுதிநானும், சிவன்றிரு நயனத்தன்னிற்
செனித்தகாமுருத்திராக்கம், சிவன்றிருவுளமே
யல்லாற் செப்புதற்கார்வல்லாரோ.

(இ-ள்) பஞ்சாக்ஷரம்சிவபெருமானுடைய திருவ
டிவாகும்விபுதிசிவபெருமானுடைய திருமேனியிலு
ண்டானதாகும் உருத்திராக்ஷம்சிவபெருமான் நயன
த்திலுண்டானதாகும்ஆனதால்இந்தமுன்று பொரு
ளின்பெருமையைச்சொல்ல வல்லாரயாவர். எ-று. (௩
௪௭)படியேயனுதர்ப்பந்தான் கருதியவுபகர்ப்பந்தான்
சிற்பரநீததாகுஞ்சிறந்தமோமந்தன்னில்

௩௪௮ விபூகியுருத்திராக்ஷச்சருக்கம்.

அற்புகச்சிவாக்கினிக் கோத்திரத்த வுபாசனத்தின் பற்பமுதிவேதஞ்செய்யும் பயின்மடப்பள்ளிநீறு.

(இ-ள்) விபூதியில் கற்பமென்றும் அனுசுரப் பென்றும் உபகர்ப்பமென்றும் மூன்றுவிதமுண்டு அவற்றுள் கற்பமானது சுத்தவெண்மைநிறமுடைய பசுவின் சாணத்தை யுலர்த்திப்புடம்பண்ணியெடுப்பது அனுசுரப்பமானது காட்டில் மேய்கின்ற பசுக்கள் எருதுகள் போட்டுக்காய்ந்த எருக்களைப்புடம்பண்ணியெடுப்பது உபகற்பமென்பது சிறந்த ஒமத்தில் உண்டாவது அற்புதமான சிவாகினிகோத்திரத்திலுண்டான நீறும் அவுபாசனத்திலுண்டான நீறும் சிவநிவேதனஞ் சமைக்கு மடைப்பள்ளியிலுண்டான நீறும். எ-று. (௨)

சாற்றிடுமிவற்றுளீசன் சந்நிதிநீறுங்கூட்டி யேற்றமந்திரத்தாற் கூறுமியற்றிரி புண்டரகதாற் றேற்றியநெற்றிமார்பு தோளிலாறங்குலந்தான் ஏற்றிடுமளவுமற்ற விடங்கனோரங்குலந்தான்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய நீற்றுடன் சிவசந்நிதியிலுண்டான நீற்றையுமொன்றாகக் கலந்ததற்கு உபகர்ப்பமென்றுபெயர் இவற்றுள் இசைந்ததை யெடுத்துப் பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானம்பண்ணித் திரிபுண்டரமாக நெற்றியிலும் மார்பிலும் தோளிலும் ஆறங்குலமும் மற்றவிடங்களில் ஒருவிரல் அளவுந் தரிக்கவேண்டியது. எ-று. (௩)

சிரநெற்றிமார்புநாசி சிறந்திடு முழந்தாடோள்கள் விரவுற்ற முழங்கை முன்கைமேவு பின்பிடரிகாது தாமிக்கபத்னாருகுந் தானத்தினீறுசாற்றல் பரமுற்றுத்தவளம்பண்ணிப்பாவநாசமதாந்தானே.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய விபூதியைச் சிரம் நெற்றி மார்பு நாசி முழந்தாள் தோள்கள் முழங்கை

முன்கை பின்பிடர் காது இந்தப்பதினாறு தானங்க
ளிலும் மேற்சொன்ன பிரமாணமாகத் தரிக்கவே
ண்டியதுஇவ்வாறன்றிப்பாப்பிரமசொருபமாகச்சரீ
ரமுழுதுந் தூளிதம்பண்ணினாற் பாவங்கள் நாசமா
கப்பறந்துபோகும். ஏ-று. (ச)

பஞ்சமா பாதகஞ்செய் பாவியாசாரவீன
ன், மிஞ்சியவேதவீனன் மிகுமனுட்டானவீ
னன், நஞ்சிவபூசையோமந் தகுமெக்கிய மத
னீ விட்டோன், அஞ்சொன் மாதாபிதாவை
யடரத்தா டனங்கள்செய்தோன்.

(இ-ள்) பஞ்சமாபாதகங்கள் செய்தவன் பாவி
பானோன் ஆசாரவீனன் வேதபாராயணம் விட்டவ
ன் அதுட்டானம் விட்டவன் ஆத்தம இலாபமாகிய
சிவபூசைவிட்டவன் ஓமயெக்கியததை விட்டவன்
அழகிய மாதாபிதாவைச் சீறியடித்தவன். ஏ-று. ()

குருஷாய தனைவிட்டோன் கூறுதன்மங்க
ள் விற்போன், பாவிய வேதம்விற்போன் பா
ரியில்லதனிலுண்போன்றிருகுருண்டரைச்சே
ர்த்துண்போன், நினஞ்சிரார்த்தம் புசிப்போ
ன், மருவியபந்திபேதமாகவே மகிழவுலுண்
போன்.

(இ-ள்) குருவாக்கியங்களை விட்டோன் தருமங்
களைவிறற்றவன் பெரிய வேதத்தை விறற்றவன் பிறர்
அன்னம் புசிப்பவன் தாழ்ந்த ஜாதியாரோடு கூடியு
ண்பவன் சிரார்த்த அன்னம் புசிப்பவன் பந்தியில்
உணவுபேதம் பண்ணியுண்பவன். ஏ-று. (சு)

இப்படியடாத பாவமியற்றினா டொவர்களேனும்
மெய்ப்படிவத்தினீ றும்விளங்குகண்டிகையுமிட்டே
செப்புபஞ்சாக்கரததைத் தியானிக்கப்பாவமெல்லா
வெப்பெரிகவரும்பஞ்சதாமென விஞ்சுமாமே. [ம்

௩௦ விபூதியுருத்திராக்ஷச்சுருங்கம்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய பாவங்களைச் செய்தவ ர் யாவராயினும் சரீரத்தில் விபூதியைத்தரித்துக் க ண்டிகைபூண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தால் அ ந்தப்பாவங்களெல்லாம் அக்கினிபற்றிய பஞ்சைப் போல் நாசமாகும். எ-று. (எ)

திருந்துருத்திராக்ஷந்தன் னாற்செபித்திடிலஞ் செழுந்தைத் தருங்கதியை யைநதுக்குச் சா ந்தமூவொன்பதாகும், பெருந்தனங்கல்வி சே ரும் பிறங்குநாடெட்டதாகில், அருஞ்சமுசார ம்பத்தோடஞ்சுச் சாடனம்பன் மூன்றே.

(இ-ள்) திருத்தமாக உருத்திராக்ஷத்தினாலே ஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபிக்குமிடத்தில் இருபத்தைந் து மணியினாற் செபித்தால் மோக்ஷத்தைக் கொடு க்கும் இருபத்தேழு மணியினாற் செபித்தால் சாந் த குணத்தைக் கொடுக்கும் முப்பத்திரண்டுமணி யாற் செபித்தாற் கல்வியுஞ் செவ்வழுஞ் சேரு ம் பதினைந்து மணியினாற் செபித்தாற் சமுசார வாழ்க்கையைக் கொடுக்கும் பதின்மூன்று மணியி னிற் செபித்தால் உச்சாடனத்தைக் கொடுக்கும். (இந்திரதிகேயாதி யிசைத்திடில்வசியநோயாம் உந்திடுமரணந்தீமை நிதியுச்சாடனநீள்சார்தந் தந்திடுஞானந்தன்னைத் தருஞ்சிறுவிரலேயாதி வந்தகாமியமுஞ் சாந்தமருவுவ மரணம் விடே.

(இ-ள்) இந்திரதிக்கு முதலாக எட்டுத்திக்குஞ் சொல்லுமிடத்துக் சிழக்குமுகமாக இருந்து செபி த்தால் வசீகரத்தைக் கொடுக்கும் அக்கினிமூலையாக இருந்து செபித்தால் வியாதியைக்கொடுக்கும் தெ ற்குமுகமாகச் செபித்தால் தள்ளப்பட்ட மரணத் தைக் கொடுக்கும் நிருதிமூலையாக இருந்துசெபி த்தால் தீமையைக்கொடுக்கும் மேற்குமுகமாகஇருந் து செபித்தால் திரவியத்தைக் கொடுக்கும் வாயுமூ

லை முகமாக இருந்து செபித்தால் உச்சாடனத்தைக் கொடுக்கும் வடக்குமுகமாக இருந்து செபித்தால் நீண்ட சாந்தகுணத்தைக் கொடுக்கும் ஈசானிய மூலை முகமாக இருந்து செபித்தால் மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கும் உருத்திராக்ஷத்தை விரல்களிற்றாங்கிச் செபிக்குமிடத்தில சுண்டவிரலிற்றாங்கிச் செபித்தால் காமியமுண்டாகும் அதற்குமேல் விரலிற்றாங்கிச் செபித்தால் சாந்தகுணமுண்டாகும் அதற்குமேல் விரலிற்றாங்கிச் செபித்தால் மரணமுண்டாகும் அதற்குமேல் விரலிற்றாங்கிச் செபித்தால் மோக்ஷமுண்டாகும். எ-று. (க)

அங்குலியொன்றை டாகுமதினுரை புத்திரசீவந்தங்குபத்தாகுஞ் சங்குகாடுநொ நூறாகும் பங்கோராயிரம் பிரவாளம் படிசம்பத்தாயிரந்தான் பொங்குநூறாயிரந்தான் பொருந்தியமுத்துக்காமே.

(இ-ள்) விரலினுற் செபம்பண்ணினால் எட்டுப் பங்குப்பலன் அதிகமாகும் அதனிலும் சொல்லப்பட்ட புத்திரசீவமணியினுற் செபம்பண்ணினுற் பத்துபங்குப்பலன் அதிகமாகும் சங்குமணியினால் ஜபம்பண்ணினால் அதிலும் நூறுபங்குப்பலன் அதிகமாகும் பிரவாள மணியினுற் செபம்பண்ணினால் அதிலும் ஆயிரம்பங்குப்பலன் அதிகமாகும் படிசம்பணியினுற் செபம்பண்ணினால் அதிலும் பத்தாயிரம்பங்குப்பலன் அதிகமாகும் முத்துமணியினுற் செபம்பண்ணினால் அதிலும் நூறாயிரம்பங்குப்பலன் அதிகமாகும். எ-று. (ஐ)

பதுமாமணி தனக்குப் பத்து நூறாயிரந்தான், பொதிசுரு பொன்மணிக்குப் பொருந்திங்கோடிதானே, குடைதருகுசைமுடிச்சுக்கோ

௩௮ விபுதியுருத்திராக்ஷச்சுருக்கம்.

டி ரண்டஞ்சேயாகும், அதிகருத்திராக்ஷமாகி
எளவில்லைக் கணக்குத்தானே.

(இ-ள்) தாமரைமணியாற் செபம்பண்ணினால்
அதிலும் பத்தனாறுபிரம் பங்குப்பலன் அதிகமா
கும் பொன்மணியினாற் செபம்பண்ணினால் அதி
லும் கோடிபங்குப்பலன் அதிகமாகும் முடியிட்ட
தருப்பைப்புல்லினாற் செபம்பண்ணினால் அதிலும்
பத்துக்கோடி பங்குப்பலன் அதிகமாகும் உருத்தி
ராக்ஷமணியினாற் செபம்பண்ணினால் இவ்வளவெ
ன்னுங் கணக்கில்லை. எ-று. (கக)

தெக்கனாமூர்த்தித்தேவர் திருந்துசந்திதிமு
ன்மேவி, தக்கவாயிரத்தோ டெட்டுத்தகு நூ
ற்றெட்டிருபத்தெட்டு, மிக்கபஞ்சாக்கரத்தை
மேன்மையதாச் செபிப்போர், புக்கரணைகளை
தன்னிற் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பார் தாமே.

(இ-ள்) தக்கனாமூர்த்தியின் திருத்தமான சந்
தி முன்னிருந்து ஆயிரத்தெட்டாயினும் நூற்றெ
ட்டாயினும் இருபத்தெட்டாயினும் பஞ்சாக்ஷாசெ
பம் பண்ணினால் அவர்கள் சிவபெருமான் எழுந்த
ருளிய கைலாயத்தில் நிலைபெற்று வாழ்ந்திருப்பார்
கள். எ-று. (கஉ)

தினமனத் தியானஞ்செய்வோர் சேர்வார்சா
யுச்சியந்தான், எனதெனவவர்குலத்தோர் யா
வருங் கையிலேசேர்வார், தனமிகவேண்டினே
ர்தான் றனாட்டிய குபேரனாவார், சனமகிழ்ந்
திருத்தல்வேண்டிற் றமருமிந்திரனாவார்.

(இ-ள்) பஞ்சாக்ஷாத்தை எந்தக்காலமும் மன
ததியானஞ் செய்தவர்கள் சாயுச்சியபதவியைச் சே
ர்வார்கள் அவர்கள் குலத்திற் பிறந்தவர்கள் யாவரு
ம் கையிலாயமடைவார்கள் திரவியத்தை விரும்பின

வர்கள் குபேரனைப்போல் வாழ்ந்திருப்பார்கள் பந்து சனங்களை மிக விரும்பினவர்கள் இந்திரனைப்போல் வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (க௩)

மணிமந்திர மவுடதந்தான்வரும்பிணிரீக்கல் போல, அணிசென்மமென்னுநோயையகற்றிடுமிந்தமூன்றும், மணியுருத்திராக்கமாகும்ந்திரமஞ்செழுத்தாந், தணியவுடதந்தானாகத் தருந்திருநீறுதானே.

(இ-ள்) வருகின்ற வியாதிகளை மணிமந்திர ஓனடதத்தால் மாற்றுதல்போல் அடைந்த சென்னமென்னும் வியாதியை உருத்திராக்ஷமணியினாலும்பஞ்சாக்ஷ மந்திரத்தாலும் விபூதி ஓனடதத்தாலும்ரீக்கல்வேண்டும். எ-று. (க௪)

இவற்றினன் மகிமைதன்னை யாவரோயறிந்து சொல்வார், தவமுத்தி பலித்தோர்க்கெல்லாஞ் சார்ந்திடுமிந்த மூன்றும், அவமுற்று நரகில் விழ்வார்க் கன்னியமாகத்தோன்றும், சிவமுற்று முணர்வில்லாதார் தெரித்திடாவொர்க்குந்தானே.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய மூன்றுபெருளின் மகிமையைச் சொல்லவல்லார் யாவர்முன் தவஞ்செய்து முத்தியையடைந்தவர்கள் இந்த மூன்றையுஞ் சாதனமாகக் கொண்டடைந்ததேயன்றி வேறில்லை பாவங்களைச் செய்து நரகில் விழப்பட்டவர்களுக்கு இந்த மூன்றும் அன்னியமாகத் தோற்றப்படும் அறிவில்லாதவர்கள் இந்த மூன்றையுந் தரித்திருந்தும் அவற்றின் பெருமையைப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்க மாட்டார்கள். எ-று. (க௫)

சித்திரைப்பூர்வபககந் திருந்துமட் டமித்தினத்திற் சத்தியபிரமதீர்த்தந் தனின்மூழ்கி யுபவாசித்துச்

௩௩ விபூதியுருத்திராக்ஷச்சுருக்கம்.

சித்தநேர்பிதக்கணங்கள் செய்தஞ்சுதெண்டநிட்டா பத்திசேர்சாம்பிராச்சிய பதியாகி வாழ்வர்தாமே. [ற்

(இ-ள்) சித்திநாமாதப் பூர்வபக்ஷத்து அட்ட மித்திதியில் சத்தியமாகிய பிரமதீர்த்தத்தில் முழு கி உபவாசஞ்செய்து ஒருமித்த மனதுடன் பிரகக்ஷணஞ்செய்து ஐந்துதிர்க்கதெண்டம் பண்ணினால் சாம்பிராச்சியபதியாகி வாழ்வார்கள். எ-று. (க௪)

தனுர்மாதம் பிரமதீர்த்தந்தனின்முழ்கி யீசன்மேனிக், கினிநாகு மெண்ணைக்காப்புற்றே முஞ்சு மூன்றோர் நாடான், கனிவாச்சாத்திற் கோடி குலத்துடன் கயிலாசத்தில், இனிநான சிவபதத்தி லிருந்துவாழ்ந்திடுவர் மாதோ.

(இ-ள்) மார்ஹிமாதம் பிரமதீர்த்தத்தில் முழு கிச் சிவபெருமான் திருமேனிக்கினிநான எண்ணெய்க்காப்பு ஏழு ஐந்து மூன்று ஒருநான் சாத்தினால் அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் குல கோடிகளுடன் கையிலாசத்தில் வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (க௪)

அந்தமாதத்தில்வந்தவாதிநானனுடன்னிற், சுந்தரத்தாண்டவஞ்செய் சுவாமிக்குப்பூசைசெய்து, பந்தியாமிழைசேர் வெள்ளைப் பரிவட்டஞ் சுகந்தஞ்சாத்திச், சிந்தையால்வணங்கவெற்பின்றிருமகடனையும் போற்றில்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய மார்ஹிமாதத்தில் வரப்பட்ட திருவாக்கை நாளில் அழகாக ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற நடராஜருக்குப் பூசை செய்து வரிசையாக இழைசேர்ந்த வெண்பரிவட்டமும் சுகந்த மாலைகளுந் தரித்து வணங்கிப் பின் உமாதேவியானாயும் வணங்கினால். எ-று. (க௪)

அவர்சிவபத்தியுண்டா யனைக விராச்சியங்களைண்டு, தவமனைகங் காலங்கடான் செய்த

இரத்தினபுரிப்புராணம். ௩௩௩

பலன்கள் பெற்றே, இவரவொனும் லெல்லா
ப பிதிர்க்களோடினதேயாக, நவமணிச் சிவ
லோகத்தி னண்ணிநற் கதியைச் சேர்வார்.

(இ-ள்) அப்படி வணங்கினவர் சிவபத்தியுண்
டாகி அனேக ராச்சியங்களாண்டு பலநாட்செய்தத
வப்பலனைப்பெற்று இவரவொன்னும் பேதமில்லா
மல் தங்கள் பிதிர்களோடு இன்பமாக அழகிய சிவ
லோகத்தை யடைந்து நல்லகதியைச் சேர்வார்கள்.

மாசியாந்திங்கடன்னில் வருஞ்சிவநிசியந்நாளில்
ஆசிலாப்பிரமதீர்த்த மதின்முழ்கி யுபவாசித்து
வீசியசுகந்தபுட்ப டெய்க்களபங் கற்பூரம்
வாசமாயெம்மட்டேனு மணியீசர் தமக்குச் சாற்றி

(இ-ள்) மாசிமாதஞ் சிவராத்திரி யன்றைக்குக்
குற்றமில்லாத பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி
யுபவாசஞ்செய்து வாசநிறைந்த புஷ்பங்களும் கள
பகற்பூரங்களும் வேண்டிய அளவு துய்யமாமணி
யாருக்குச் சாத்தி. எ-று. (௨௨)

பாயசநிவேதனந்தான் பண்ணியே யரிச்சித்தேத்தி
ஆயசாமங்களு லு மரிச்சித்து மண்டபத்தன்
டெய்க்கங்களாடன்மிசுச்செய்வித்தேயிருந்து [டே
துயனிப்புராணந்தன்னைச்சொற்பெறமகிழ்ந்துகேட்

இ-ள்) பாலன்ன நிவேதனஞ்செய்து அரிச்சி
த்துவணங்கிப் பின்னாலுசாமமுந் அவ்வாறே செய்
து நிருத்தனமண்டபத்திருத்திப்பாடல் ஆடல்செய்
வித்து அவ்விடத்திலிருந்து இந்தப்புராணத்தைச்
சுந்தமாகப் படிக்கக் கேட்டு. எ-று. (௨௩)

மற்றைநாடானுமுன்போன் மகிழ்வுடன் வ
லஞ்செய் தேத்திற், குற்றமில்லாமற்கோடி
குலத்துடன் கைலேசேர்வார் ஒற்றுமிவ்வாறு
செய்யா துபவாசமிருந்து போற்றிற், சுற்ற
மாங்குடும்பத்தோடுகூத்துடன் கைலேசேர்வார் (

௪௦ விபூதியுருத்திராக்ஷச்சுருக்கம்.

(இ-ள்) மறுநாள் முதனுட்செய்ததுபோல் அன்புடன் வலஞ்செய்தேத்தினுற் கோடி குலத்தாருடன் கைலையை யடைவார்கள் இப்படிச் செய்யச் சத்தியில்லாதவர்கள் உபவாசமிருந்து மறுநாள் துய்யமாமணியாரை வணங்கினால் அவர்கள் சுற்றத்தாரோடு கைலாயமடைவார்கள். எ-று. (உஉ)

பானுவத்தமனமென்னப் பற்றியமூன்றே முக்காற், போனபின் மூன்றேமுக்காற் பொருந்துமோர் சாமமாகும். ஆனதுபிரதோடந் தான துதியோ தசத்தின், ஈனயிறவத்தோர்க்கெய்து மீசனைப்போற்றுஞ் சிந்தை.

(இ-ள்) சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் மூன்றேமுக்கால்நாழிகையும் அஸ்தமனத்திற்குப் பின் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையுங்கூடிய எருசாமம் பிரதோஷமாகும் அந்தவேளையில் மும்மலப்பற்றறுத்த குற்றமற்ற தவத்தோர்கட்கே சிவபெருமானைப் போற்றுஞ் சிந்தையெய்தும். எ-று. (உ௩)

நந்திதண்டசுநந்தி நலத்தகோமுக்கைமேற்பாகம் பிந்தவுநந்திசண்டன் பிறங்குகோமுக்கைழ்பாகம் முந்தியசண்டனந்தி முதுகின்பின் நன்றுபோற்றல் சுந்தரப்பிதக்கணந்தான் சோமசூத்திரமதாமே.

(இ-ள்) இந்தப் பிரதோஷகாலத்தில் நந்திகேசுரானிடத்தினின்று தெரிசனைபண்ணிப்பின் தண்டிகேசுரானிடத்தில் வந்து தெரிசனைபண்ணிப்பின் நந்திசேசுரானிடத்தில் வந்து தெரிசனைபண்ணிப்பின் என்மையாகிய கோமுக்கைக்கு மேல்பாரிசத்தில் வந்து நின்று தெரிசனைபண்ணிப்பின் நந்திகேசுரானிடத்தில் வந்து தெரிசனைபண்ணிப்பின் தண்டிகேசுரானிடத்தில்வந்து தெரிசனை பண்ணிப்பின் பிரகாசி

க்கின்ற கோமுகைக்குக் கீழ்பாரிசத்தில் வந்து நின்
று தெரிசனைபண்ணிப்பின் தண்டிகேசுரானிடத்தில்
வந்து தெரிசனைபண்ணிப்பின் னந்திகேசுரன் முது
கின் புறத்தில் வந்து நின்று தெரிசனைபண்ணிப் பி
ரதகூணஞ்செய்வது சோமசூத்திரவிதிப் பிரதகூ
ணமாகும். ௭-று (௨௪)

இப்படிப் பிரதோடத்தி வியாவர்தாம்பணி
ந்தக்காலும்' மெய்ப்படிவமதாஞ்சென்மம்வே
ண்டுமென்றாலு மெய்தார், செப்பியசென்மமா
குமனேக சென்மத்தின் பாவம், ஒப்புடன் க
ழிந்துநீங்கி யுயர்கதியடைவர்தாமே.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாகயாவராயினும் பிரதோ
டகாலத்திற் பணிவார்களாயின் அவர்கள் அழகிய
சென்மத்தை விரும்பினாலும் பிறவியை யடைபமா
ட்டார்கள் இந்தச்சென்மத்திலும் நீங்கிய அனேகம்
சென்மத்திலும் செய்தபாவங்களெல்லா நீங்கி யுயர்
வான கதியை யடைவார்கள். ௭-று. (௨௫)

இன்னமுமனந்தமாகு மிரத்தினபுரியின்மே
ன்மை, நன்னெறியனந்தனாலு நாவினாற்கு
றொணாதால்' மின்னிடையுமையாள் கேள்வ
ன் விரும்பியிவ் விடத்தின்மேவிச்' சந்நிதான
மதாயார்க்குஞ் சர்க்கதிகொடுக்குந்தானே.

(இ-ள்) இந்த இரத்தினபுரியின் மகிமை யின்ன
மனேகமாகும் அதனைச்சொல்ல ஆயிரநாவினையுடை
ய ஆதிசேடனாலும் முடியாது மின்போன்ற இடை
யையுடைய உமாதேவி நாயகனாகிய பரமசிவன் வி
ரும்பி இவ்விடத்திற் பொருந்திச் சந்நிதியாக யாவர்
க்கு நல்லகதியைக் கொடுத்தருளுவார். ௭-று. (௨௬)

எ-று. விபூகியுருத்திராகஷச்சுருக்கம்.

இந்தநற்புராணத்தன்னி லியம்பியபொருள்
கள் யாவும், புந்தியாலுண்மையென்றே பொ
ருத்தினோர் செல்வம்பெற்றுச், சந்தமார்க்கண்
டன்போலத் தங்குவர் கைகீழ்தில், நிந்தனை
செய்தோர்யாக நேர்ந்த தக்கனைப்போலாவார்.

(இ-ள்) இந்தப்புராணத்திற் சொல்லிய பொரு
ள்களைபெல்லாம்புத்தியிலுண்மையென்று கொண்ட
வர்கள் மிக்கசெல்வமுற்று மார்க்கண்டரைப்போல
க் கயிலாயத்திற் தங்குவார்கள் நிந்தனைசெய்தவர்க
ள் கொடிய யாகஞ்செய்த தக்கனடைந்த கதியை
யடைவார்கள். எ-று. (2௭)

இயம்பிரத்தின புரிச்சீரொழில்பெறு மகிமை
தன்னை, நயம்பெறக் கற்போர் கேட்போர்
நன்மையா லெழுதிச் சேர்ப்போர், செயம்புரி
பூசைசெய்வோர் தெரிசிப்போர் பரிசிப்போ
ரும், பயம்படுபிறப்பைநீங்கிக் கயிலையாம் ப
தியில் வாழ்வார்.

(இ-ள்) சொல்லிய இந்த இரத்தினபுரியின் அ
ழகிய மகிமையை நயம்பெறக் கற்றவர்களும் கே
ட்டவர்களும் நன்மைபெற எழுதிவைத்தவர்களு
ம பூசைசெய்தவர்களும் தெரிசித்தவர்களும் பரிசி
த்தவர்களும் அச்சத்தை வினைவிக்கின்ற பிறப்பி
னின்று நீங்கிக் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று.

ஆகுமென்றிவ்வாதேதா னருளிஞற் சூதன்குற
வாகுடன்சென்னகன்றான்மனமிகமகிழ்ந்துபோற்றி
ஏகநாகனாமேன்மையிசைஞர் பெருமைக்காதை [ன்
பூகமாயுனைப் போலிவாவருளைப் பவனொனமகிழ்ந்தா

(இ-ள்) இத்தன்மைபாகுமென்று மிக்க கிரு
பையினுற் சூதமுனிவர் சொன்னமாத்நிரத்தில்

சௌனகமுனிவர் மனமகிழ்ந்து போற்றிச் சுவாமி
ஏகநாயகனாகிய மேன்மையையுடைய சிவபெருமா
னது பெருமைதங்கிய கதையைத் தங்களைப்போல்
யுகமாகச் சொல்லவல்லார் யாவரென்று மனமகிழ்ந்
தார். எ-று, (௨௯)

மங்கையேயார்பாகர்துய்ய மாமணிச்சிவனார்வாழி [ழி
பொங்குவிஞ்சையர்கள்வாழி புகலுநூற்சைவம்வா
துங்கவெண்ணீறுபஞ்சாக் காத்துடன் றுலங்கிவாழி
திங்கண்முமமாரிபெய்துசெழித்துலகெங்கும்வாழி

(இ-ள்) உமையேயார் பாகராகிய துய்யமா
ணிச் சிவபெருமான் வாழ்க விளங்கிய வித்துவான்
கள் வாழ்க யாவராலுமெடுத்துரைக்கின்ற சைவம்
வாழ்க மேன்மையையுடைய வெண்ணீறு பஞ்சா
கூரத்துடன் றுலங்கிவாழ்க மாதமும்மாரிபொழிந்
து உலகமெங்குஞ் செழித்துவாழ்க. எ-று. (௩௦)

விபூதியுருத்திராக்ஷச் சருக்கம

முற்றிற்று.

ஆச்சருக்கம் 11க்கு, பாயிரங்காப்புன்படச் செய்யுள்-377.

இரத்தினபுரிப்புராண மூலமும் உரையும்

